

iyilik

OCAK-MART 2016 SAYI 120

TÜRKİYE DİYANET VAKFI

8

Gündem

Uluslararası
İyilik Ödülleri

32

Güncel

Şimdi Yaraları
Sarma Zamanı

İYİLİK ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULDU

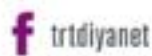

DIYANET TV

DIYANET TV İZLEMek İÇİN

www.diyanet.tv

TÜRKİYE DİYANET VAKFI
İYİLİK BÜLTENİ
OCAK - MART 2016 • SAYI: 120

Türkiye Diyanet Vakfı Adına Sahibi

Mazhar BİLGİN
Mütevelli Heyeti II. Başkanı

Genel Yayın Yönetmeni

İsmail PALAKOĞLU
Genel Müdür

Yazı İşleri Müdürü

Kerim KÜÇÜKSARI
Kurumsal İletişim Müdürü

Yayına Hazırlayanlar

Yüksel SEZGİN
Serkan FIDAN
Ömer SARI
Ayşegül KURTKAYA
Samet AYDIN

Grafik Tasarım

Yasin DEDEŞ
Esen Ali DUMAN

Fotoğraflar

Ahmet Sami ACAR
Gökhan PEKDEMİR
Mehmet ÖZTÜRK

Adres

Dr. Mediha Eldem Sokak No: 72/B
06640 Kocatepe - Ankara
T : (0.312) 416 90 00
F : (0.312) 416 90 90
W : www.diyanetvakfi.org.tr

Yayımlanan makalelerin
sorumluluğu yazarlarına aittir.
Para ile satılmaz.

Baskı

TDV Yayın Matbaacılık ve
Ticaret İşletmesi
Alinteri Bulvarı 1256. Sokak No: 11
Ostim - Yenimahalle / ANKARA
T : (0.312) 354 91 31
F : (0.312) 354 91 32

BU SAYIDA

Dünyayı İyilik Değiştirecek

İslam coğrafyası bugün tarihin en zor süreçlerinden geçiyor. Medeniyetimizin başkentlerinden ateşler yükseliyor. Bugün bütün dünyada insanlığın vicdanını kaybettiği, merhametin azaldığı, kalplerin katılaştığı bir dönemi yaşıyoruz.

Günümüzde tüm insanlığı kuşatan şiddet, terör, nefret, düşmanlık, ırkçılık, ayrımcılık ve işgallerin yol açtığı tablo, iyiliğin yeniden İslam coğrafyasında ve bütün dünyada hâkim kılınması için seferber olunmasını zorunlu kılmaktadır.

Kaynağını yüce dinimiz İslam'dan alan ve yardımlaşma bilincini Müslüman toplumlara yerleştiren vakıf geleneğinin günümüzdeki en önemli temsilcilerinden biri olarak görevini ifa eden Türkiye Diyanet Vakfı, kurulduğu günden bu yana insanlığa karşı sorumluluğunu yerine getirerek iyiliğe katkı sağlama çabası içerisinde.

İşte bu noktadan hareketle Türkiye Diyanet Vakfı olarak iyilik için yaşamayı varoluş sebebi olarak görüyor ve iyiliği yaymak adına her yıl Vakfımızın kuruluş yıldönümünde Uluslararası İyilik Ödülleri programı düzenliyoruz. Bu yıl da 13 Mart 2016 tarihinde Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın katılımıyla İstanbul Haliç Kongre Merkezi'nde düzenlediğimiz törenle 7 iyilik öncüsüne ödül takdim ettik.

Bu yıl "Dünyayı İyilik Değiştirecek" teması ile ikincisini gerçekleştirdiğimiz Türkiye Diyanet Vakfı Uluslararası İyilik Ödülleri programı vesilesiyle dergimizin bu sayısında ağırlıklı olarak iyilikle ilgili makalelere yer verdik.

Uluslararası İyilik Ödülleri programının, İslam coğrafyasında yeniden barış, huzur ve kardeşlik ortamının tesis edilmesine vesile olmasını niyaz ediyoruz.

Üzerinde yaşadığımız güzel yurdumuzda İslam medeniyeti, bütün zorluklara rağmen dimdik ayakta kalmış, başka kardeşlerinin de umudu olmuştur. Anadolu'nun her tarafından dünyanın bütün mazlumlarının yaralarını sarmak için seferber olan milletimiz, hep birlikte birbirinin yaralarını da saracaktır.

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfının Bayırbucak Türkmenleri, terör saldırılarında yaşamını yitiren şehitlerimizin yakınları ve Güneydoğudaki terör mağduru vatandaşlarımız için başlattığı "Şimdi Yaraları Sarma Zamanı" kampanyasına ilişkin detayları da bu sayımızda bulabilirsiniz.

İyiliği farklı yönleriyle ele alan makaleler ve gazeteci-yazar Ahmet Taşgetiren ile iyilik konusunda yaptığımız röportajın yer aldığı bu sayımızda, Türkiye Diyanet Vakfı olarak son dönemde gerçekleştirdiğimiz faaliyetlere ilişkin haberler de bulunuyor.

Dünyanın farklı coğrafyalarından yükselen sese gönülden cevap vererek, yeryüzünde iyiliğin egemen olması için yaptığımız çalışmalara destek veren hayırsever milletimize teşekkür ediyoruz.

Kurumsal İletişim Müdürlüğü

içindekiler

için

8

Uluslararası
İyilik Ödülleri
Sahiplerini Buldu

60

Hediyem
Kur'an Olsun

32

Şimdi Yaraları
Sarma Zamanı

4

İnsân-ı Kâmile Giden Yol İyilik ve Cömertlik

8

Uluslararası İyilik Ödülleri Sahiplerini Buldu

18

41 Yıl Önceki Heyecan Artarak Devam Ediyor

22

Ülkemiz Çağlar Boyunca Küresel İyilik Misyonunun Sözcüsü Oldu

28

Yardımlaşma Ruhu

32

Şimdi Yaraları Sarma Zamanı

42

Bir Üst Değer Olarak İyilik ve İslam

46

Sultan II. Abdülhamid'in Yardım Organizasyonları

50

Edemli Toplumun İnşası İçin Kardeşlik

52

Bir Şehadet Hikayesi: Anzak Ömer

60

Hediyem Kur'an Olsun

66

Asırlardır Kur'an Sevgisiyle Yaşayan Gelenek; 1001 Hatim

70

Kulluğumuzu Test Eden Değer İyilik

74

"Hadislerle İslam" Dijital Ortamda

76

Bizim Medeniyetimiz

80

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Gana Millet Camiini Ziyaret Etti

82

Amerika İslam Kültür Merkezi Açılışa Gün Sayıyor

84

TDV Dünyanın Dört Bir Yanındaki Müslümanlara Ezan Sesini Ulaştırıyor

dekiler

TDV, Dünyanın Dört Bir
Yanındaki Müslümanlara
Ezan Sesini Ulaştırıyor

84

Evlad-ı Fatihan'da
İyilik İzleri

86

Öğrenci Yurdu Sayısını
20'ye Çıkarmayı
Hedefliyoruz

114

86

Evlad-ı Fatihan'da İyilik İzleri

90

Ayakkabı Boyacısının Duygulandıran Vasiyeti

92

Bir Bardak Temiz Suyun Hasreti

100

23 Bin 982 Öğrenciye Burs Ve Eğitim Yardımı

102

Bir İyilik Öncüsü Hazret-i Ebûbekir Sıddîk (Ra)

106

Suriyelilere Türkçe Eğitimi

108

Asım'ın Neslinin Diğergâmlığı

113

Somalili Öğrencilere Türkiye'de Modern Tarım Eğitimi

114

Öğrenci Yurdu Sayısını 20'ye Çıkarmayı Hedefliyoruz

116

Gençliğimiz Geleceğimizdir

120

97 Ülkeden 572 Öğrenciye Yarıyıl Kampı

122

Eğitimin Özüne Dair

128

Engelli Öğrencilere Umre Hediyesi

130

Özümüzdeki Cevheri Koruyabilmek

134

TDV KAGEM'in İlk Şubesi Gaziantep'te Açıldı

136

TDV KAGEM'de "Kalem Söyleşileri"

138

Geleneksel Sanatlarımız KAGEM'de Yeniden Hayat Buluyor

140

"Ufuk ve Gönül Birliği İçerisinde Çalışmalıyız"

142

Türkiye Diyanet Vakfı'na Ziyaretler

İNSÂN-I KÂMİLE GİDEN YOL İYİLİK VE CÖMERTLİK

Prof. Dr. H. Kâmil YILMAZ

Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı

“İnsana salâh ve takva yolunu hazırlayan sâlih amelin yeri bu dünyadır. Bu dünyada sağlam bir imana bağlı olarak gerçekleştirilebilen iyilikler, insanın insani yükselişini, rûhi değişimini, manevi dönüşümünü sağlayan bir özelliğe sahiptir. Kabir, ebedî istirahatgâhtır. Orada amel yoktur. Dolayısıyla amelin yeri kabirden önceki dünya hayatıdır.”

İnsanı gönüllerde yaşamaya hazırlayan en önemli hususiyetlerden birisi iyilik ve cömertliktir. İnsanın iyilik yapmasının ve cömert davranmasının önündeki en büyük engel ise dünya sevgi ve ilgisi ile dünya nimetlerine dört elle sarılmasıdır. İnsan hayatında dünyanın etki ve sınırını dengeleyen dinî kurallar, Allah’a kulluğa yönelişi artırmak; iyilik, cömertlik ve kulluğa yönlendirmek içindir. Mal ve dünya esareti, kulluğun ve insan-ı kâmile giden yolun mani-alaridir. Allah Tealâ Kur’ân-ı Kerim’de, dünya hayatının çekiciliğine ve geçiciliğine, ahiretin ise ebedî oluşuna dikkat çekerek insanları uyar-maktadır.¹

Yolda yürüyecek olan kimsenin ayakları serbest olmalıdır, zincire bağlı değil. Zincire bağlı olan

nasıl yürüyemezse, gönlü dünyaya ve mala bağlı olan da manen yol alamaz, Allah yolun-da ilerleyemez. Nitekim Mevlâna *Mesnevî*’sinin on dokuzuncu beyitinde bunu ne güzel ifade eder:

*Koparırsan dünya bağıny ey oğul, âzâd olacaksın
Ne zamana kadar altın ve gümüş bağında
kalacaksın*

İrfânî anlayışa göre insanoğlundaki dünya ni-metlerine zaaf ve tutku, fitridir. Çünkü insanoğ-lunun hammaddesi topraktır. Toprak suya müş-taktır. Toprak nasıl suyu tutar ve yutarsa insan da dünya nimetlerini yutmakta ve tutmaktadır. Ancak nasıl yağmur suyunu emen ve içine alan kabiliyetli topraktan yararlı nebatlar çıkarsa, insanın da dünya nimetlerine sahip olması-

¹ Bkz. Âl-i İmrân, 3/14.

nın, mahsul veren toprak gibi güzel sonuçları olmalıdır. Yağmur suyunu yutan, ama ürün vermeyen kum, toprak ile yağmur suyunu tutan ama ürün vermeyen kaya ya da killi toprak türü insanlar makbul değildir. İnsanın elindeki imkânlardan başkalarını istifade ettirmesi güzel sonuçlardan biridir.

İnsan-ı kâmil vasfına sahip bir insan, iyilik ve cömertliğiyle gönlünü ve imkânlarını herkese açar. Çünkü iyilik ve cömertlik insanın maddi ve manevi boyutunda arınma sağlar. Malın temizlenmesi maddi, kalbin ve nefsin arınması da işin manevi cihetidir.

İnsana salâh ve takva yolunu hazırlayan sâlih amelin yeri bu dünyadır. Bu dünyada sağlam bir imana bağlı olarak gerçekleştirilebilen iyilikler, insanın insani yükselişini, rûhi değişimini, manevi dönüşümünü sağlayan bir özelliğe sahiptir. Kabir, ebedî istirahatgâhtır. Orada amel yoktur. Dolayısıyla amelin yeri kabirden önceki dünya hayatıdır.

İnsanoğlu bu âlemde kendisine emanet ve âriyet olarak verilen mal ve mülkü kendisinin sanır. Mal üzerindeki süreli tasarruf hakkını

mülkiyet ve sahiplik zanneder. Dünya malının devre-mülk olduğunu unuttur. Gerçek malın bu dünyada infâk edip kendi adına kaydettirdiği mal olduğunu düşünemez. Oysa Kur'an, hayra sarfedilmiş kalıcı mala "el-bâkiyâtü's-sâlihât" adını verir. Nitekim ayette şöyle buyrulmaktadır: **"Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Bâki kalacak sâlih ameller ise, Rabbinin katında, sevap olarak da ümit olarak da daha hayırlıdır."**²

Şeyh Sâdî, malını hayra ve hizmete harcamayıp ona bekçilik yapan hayırsız zengin hâlini ne güzel anlatır:

*Kârûn'un hazînesi olsa elinde
İhsân ettiğinden başkası kalmaz yerinde
Cimri zenginindeki dînâr ile gümüş
Hazînenin üzerine tılsım olmuş
Senelerce kalır altın elinde tutsak
Kullanamaz onu, âdeta yasak
Ansızın ecel taşı kırınca hâzineyi
Taksîm eder vârisler defîneyi.*³

2 el-Kehf, 18/46.

3 Rûhu'l-beyân, V, 246.

İnsan dünyaya “her şey O’ndandır ve O’na dönecektir” gözüyle bakabildiği zaman kendi aczini daha iyi anlar, dünya huzur ve mutluluğu ile ahiret saadeti için iyilik yaparak Hakk’a gönül bağlamaya çalışır. Mal, mülk ve evlat. Hepsi fani ve geçicidir. Dolayısıyla bâki olanın tarafına yönelmeye ihtiyaç vardır. Bu yüzden iyilik en büyük yardımcısıdır insan için. Nasıl ki Hz. İbrahim mal, can ve evlatla imtihan edildikten sonra başarısı tescil edilince “Halîl/dost” ünvanını almışsa, insanoğlu böyle bir sınava hazır olduğu zaman insan-ı kâmil yoluna girmiş olacaktır.

Cömerdin Allah’a yakınlığı, O’nu tanımaya, O’nunla arasındaki perdeyi aralamaya kabiliyetli olmasıdır. Kur’an’da cömert kulun verdiği zekât ve sadakanın doğrudan Allah tarafından alındığının belirtilmesi, aradaki perdelerin kalkıp manevi yakınlığın oluştuğunu göstermektedir. Nitekim Kur’an’da buyrulur: **“Bilmezler mi ki Allah Tealâ, kullarının tevbesini kabul eden, sadaka ve zekâtlarını alandır.”**⁴ Bu yüzden irfân ehline göre şu üç kişi Allah dostu olmaz: “Kibirli, cimri ve ahmak.”

İyilik yapmayan, imkânlarını başkaları ile paylaşmayan, para ve maddi şeylerin kendini cebettiği insan yukarılara; melekût âlemine yükselemez. Malla kirlenen ruh; para sevdasıyla kararan kalp, altın ve gümüşün ışıltısı ile kamaşan göz ve karışan zihin, insani gerçeklere ve ilahî sırlara perdelidir. Ancak iyilik yapmanın, zekât ve sadaka vermenin arındırıcı etkisi sayesinde kalp tasfiye, nefis tezkiye olabilir. Her hastalığın tedavisi kendi cinsinden şeylerle olduğu için madde ve maldan gelen hastalık yine onlarla tedavi edilebilir. Bu konuda: **“Müminin kalbinde cimrilik ile imanın bir arada bulunamayacağı”**⁵ nebevî uyarısı, câlib-i dikkattir.

İyilik yapan kişi tarlasına tohum eken çiftçiye benzer. Nasıl çiftçi araziden en iyi şekilde mahsül elde etmek için ziraata gereken ehemmiyeti verir ve tohumun en iyisini ekerse; iyilik yaparak başkalarına faydalı olan kişi de malının iyisinden bolca vermelidir. Çünkü Allah Tealâ onu en güzel şekilde mükâfatlandıracaktır. Nitekim Kur’an’da: **“İyiliğin mükâfatı iyilik değil midir?”**⁶ buyrulur.

Allah’ın, insanların gönüllerine ve vicdanlarına Rahmân isminin tecellisi olarak lütfettiği rahmet/merhamet sıfatı, vermenin, paylaşmanın ve iyilik yapmanın temel dinamiğidir. Ancak merhamet duygusunun geliştirilmesi gerekir. Bunun yolu iyilikten ve cömertlikten geçer. Bu yüzden Allah Resûlü, fakirlik ve maddi sıkıntıyı en derin biçimde hisseden insanların yüreklerini serinletmek, karınlarını doyurmak ve rahatlatmak üzere daima ashabını onlara karşı diğerkâm davranmaya ve iyilik yapmaya teşvik etmiştir. Nitekim Allah Resûlü, ashabına: **“İki kişilik yemeği olan üçüncü, dört kişilik yemeği olan beşinci ve altıncı... kişi olarak suffalılardan alıp evine götürsün”**⁷ buyururdu. Çünkü en büyük zenginlik sayılan kanaat sâyesinde **“iki kişiye yetecek yemek dört kişiye de yeterdi.”**⁸ Merhamet duygusu ile gönüllerini ilmek ilmek işleyen ashab-ı kiram, iyilik yapmanın ve cömert davranmanın en güzel örneklerini sergilemişlerdir. Asr-ı saadetteki bu îsâr ve diğerkâm tavrı, manevi yükselişin adı olmuştur.

İnsanoğlunun ölümünden sonra gönüllerde yaşamasını sağlayan en önemli hususiyetlerden birisi tevazu, diğeri cömertliktir. Cömertlik, gönlü ve imkânları başkasına açmaktır. Toplumunu bir vücut, bir organizma; ferdleri de organizmanın organ ve hücreleri gibi gören Allah Resûlü, toplum kesimleri arasında bir uçurumun olmamasına özen gösterirdi.

4 et-Tevbe, 9/104.

5 Neseî, Cihâd, 8.

6 er-Rahmân, 55/60.

7 Buhârî, Mevakitü’s-salât, 41, İbn Hanbel, I, 197.

8 Bkz. İbn Hanbel, III. 301; İbn Mâce, II, 1084.

Başkalarının derdiyle dertlenmenin, sorunlarına çare bulmak ve iyilik yapmak için yollar aramanın insan-ı kâmile giden bir yol olması kadar toplum düzeninin sağlanmasına yönelik çok önemli maslahat ve yararları da vardır. Toplum düzeni içinde yaşayan insanlardan fakir olanlar da vardır, zengin olanlar da. Aslında zenginlik de, fakirlik de bütün fâni şeyler gibi gelip geçicidir. Hatta bugün zengin olanlar yarın fakir, bugün fakir olanlar yarın zengin olabilir. Allah ikbal günlerini insanlar arasında nöbetleşe evirip çevirir. Bolluk yıllarını kıtlık seneleri, kıtlık dönemlerini bolluk devirleri takip eder. İnsanların her döneme hazırlıklı olması; düşenin yanında, yakınında ve yardımında bulunması gerekir. Nitekim asr-ı saadetteki hicrette kardeşlik ve yokluk zamanlarındaki iyilik, cömertlik ve dayanışma, bunun en güzel örneğidir.

Varlıklı insanların yoksul insanlara destek olarak iyilikte bulunması toplum düzeninde sosyal adaleti sağlar; mal ve servet düşmanlığını önler. Mevlâna, fakirlik ve zenginlik arasındaki ilgiye dikkat çekerek fakir nasıl zengine muhtaçsa zenginin de aynı şekilde fakire muhtaç olduğunu, bu yüzden zenginin fakire minnet borçlu bulunduğunu ifade eder ve bunu şöyle bir örnekle anlatır: “Güzeller tozsuz, passız parlak ayna ararlar; çünkü o ayna karşısında yüzlerinin güzellikleri ve üzerlerindeki süsler ortaya çıkar. Güzel, güzelliğini nasıl ayna olmadan göremezse; iyilik sahibi cömert de cömertlik yüzünü ancak yoksula bakmakla gösterebilir. Bu yüzden güzel güzelliğini ortaya koyan aynaya minnet borçlu olduğu gibi cömert zengin de fakire minnet borçludur.”⁹

Yoksul cömertliğin aynası olduğuna göre, ona karşı gönül kırıcı sözler söylemek, aynayı buğulandırmak gibidir. Verenin, alanın gönül dünyasını incitmemeye, iyiliği başa kakarak boşa

çıkarmamaya özen göstermesi iktizâ eder. Bilinmelidir ki fakirler Hakk’ın cömertlik aynalarıdır. Hak ile hakikate varanlar, varlıktan tamamıyla geçip gerçek yoksulluğu bulanlar, ilahî cömertliğin bizzat kendisi olmuşlardır. Onlar Hakk ile verirler, nakşa ve sûrete aldanmazlar. Allah’tan fakir, fakat dünya malına karşı istekli olanlar sûri fakirlerdir. Bunların fakirliği nakıştır, resimdir. Onlar lokma yoksullarıdır, Hakk yoksulu değildirler. Aslolan, verenin de alanın da aradan çekilip kendilerini görmemesi; verenin Allah adına vermesi, alanın da faniden değil, Hakk’tan aldığına inanmasıdır.

Mevlâna, Allah için verenin ve iyilik yapanın Allah’ın lütfuna mazhar olacağını, Allah rızası için ekmek verenin ekmeksiz kalmayacağını ifade eder ve Allah uğrunda can verene ise can verileceğini müjdeler. Allah’ın inayetinin dağıtmak ve cömertlikten ötürü elinde mal kalmayanı asla ayak altında çiğnetmeyeceğini söyler. Ona göre iyilik yapmak ve malı dağıtmak, ekin eken çiftçinin ambarını boşaltması gibidir. Ekim sırasında ambar boşalır ama hasat zamanı gelince yerine yüzlercesi, binlercesi gelir. Ekim zamanı korkarak ambarındaki buğdayı tarlaya ekmeyen çiftçi onu bitlere, kurtçuklara, farelere yem eder. Hasat mevsimi ise hasret ve nedametle ellerini ovuşturur.¹⁰

Toplumda her zaman yıkık gönüllü insanlar, savrulmuş aileler, sahipsiz çocuklar vardır. İşte bunlar ilahî rahmetin nuzulüne vesiledir. Bu tür insanları görmek ve onların farkında olmak ne büyük erdemdir. Bakmakla görmek arasındaki fark vardır. Baktığında yaralıyı, dertliyi, hüzlüyü görebilmek ve onlara iyilik yapabilmek, insan-ı kâmil yoluna girmek demektir. Toplumları ilmek ilmek dokuyanlar ve insanların yüreklerinde kalıcı izler bırakanlar, bu duyarlılığı hissedenden gönül ehli diğer kâim kimselerdir.

9 Mesnevî, I, b. 2743-2745.

10 Mesnevî, I, b. 2238-2242.

Uluslararası İyilik Ödülleri sahiplerini buldu

Türkiye Diyanet Vakfı Uluslararası İyilik Ödülleri,
Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın katıldığı
törenle sahiplerine verildi.

DÜNYAYI İYİLİK DEĞİŞTİRECEK!

ULUSLARARASI İYİLİK ÖDÜLLERİ

TARİH: 13 MART 2016 PAZAR | SAAT: 16.00

YER: HALIÇ KONGRE MERKEZİ, İSTANBUL

[Twitter](#) [Facebook](#) [Instagram](#) [YouTube](#) [LinkedIn](#) | [iyilikodulleri](#)

2016 Uluslararası İyilik Ödülleri'nin sahipleri, Afrika'nın merhamet öncüsü Sudan eski Cumhurbaşkanı Abdurrahman Swar Ez-Zeheb, bir canı kurtarmak için kendi canını hiçe sayan kahraman Mehmetçik İsmail Ertem, ihtiyaç sahiplerinin, mültecilerin, sığınak çatı arayanların hamisi doktor Jemilah Mahmood, Gazze'nin, Filistin'in can dostu Dr. Mads Gilbert, kötülüğe iyilikle set kuran doktor Susan Carland, ihtiyaç sahibi çocukların yardım meleği Leyladan Sonra Hareketi'ni başlatanlar ile Şanlıurfa'da hayatını yoksullara, gariplere adayan Osman Gerem oldu.

Bu yıl "Dünyayı İyilik Değiştirecek" temasıyla ikincisi düzenlenen Türkiye Diyanet Vakfı Uluslararası İyilik Ödülleri töreni, İstanbul Haliç Kongre Merkezi'nde, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Meclis Başkanı İsmail Kahraman, Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, Diyanet İşleri Başkanı ve Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez, İstanbul Valisi Vasip Şahin, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, milletvekilleri, akademisyenler, yurtiçi ve yurtdışından davetliler ile çok sayıda vatandaşın katılımıyla gerçekleşti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan:

“Türkiye ve dünyanın dört bir yanında iyilik, hayır için faaliyet gösteren Türkiye Diyanet Vakfı’nın hizmet çitasını her geçen yıl daha da yükselterek, kendisinden beklenen misyonu yerine getireceğine inanıyorum.”

Törende konuşan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye’nin en önemli vakıflarından olan Türkiye Diyanet Vakfı’nın bugün 41. yıl dönümünü idrak ettiğini belirterek, “Vakfımızın 41. yılının hayırlı olmasını Rabbimden temenni ediyor, 41 kere maşallah diyorum” diye konuştu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 13 Mart 1975’ten bugüne kadar TDV’nin büyümesine, gelişmesine, ülke sınırlarını aşarak yeni coğrafyalara ulaşma-

sına katkısı olanları tebrik ettiğini dile getirerek, şunları söyledi:

“Ebediyete irtihal etmiş olanlara Allah’tan rahmet diliyorum. Vakıf mensuplarından hayır-severlerden bugüne kadar emeği geçenlere, bundan sonraki süreçte de emeğe geçecek olanlara şahsım, milletim adına şükranlarımı ifade ediyorum. Dünyayı iyiliğin değiştireceğine inanan, eylemleri, projeleriyle bunu teyit eden bu güzide topluluk karşısında bulunmaktan, bu kardeşlik ve dayanışma iklimini teneffüs etmekten büyük bir memnuniyet duyuyorum. Biraz önce hep beraber izlediğimiz ekranda insanı insan yapan hasletlerin, onu var kılan ulvi değerlerin halen dimdik ayakta olduğunu görüyoruz. Bu hikâyeler bize her gün içimizi karartan manzaralara rağmen karşılıksız vermenin, diğergamlığın halen dipdiri olduğunu anlatıyor. İnsan, insanın şifasıdır sözü işte bu iyilik hikâyelerinde de ete kemiğe bürünüyor. Diyor ya Yunus, ete kemiğe büründüm, Yunus diye göründüm.”

Bu yılki Uluslararası İyilik Ödülleri’nin sahiplerini tebrik eden Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Sizler fedakarlıklarınız, gayretleriniz, özverili çalışmalarınızla ortak yaralarımıza merhem oluyorsunuz. Sizin ellerinizle dünyanın dört bir yanında dikilen o iyilik fidanlarının inşallah uzun süre meyve vermeye devam edeceğine inanıyorum” dedi.

“TDV’nin iyilik misyonuyla yaptığı faaliyetleri takdirle takip ediyorum”

Türkiye Diyanet Vakfı’nın her ne kadar Diyanet İşleri Başkanlığı ile özdeşleştirilmiş olsa da aslında milletin desteği ve sahiplenmesiyle büyüdüğünü ve bugünlere gelen bir kurum

olduğunu vurgulayan Erdoğan, bin şubesi, dünyanın 135 ülkesine yayılan çalışmalarıyla TDV'nin, inanç, köken, menşe ve bölge ayrımı yapmadan ihtiyaç sahiplerinin yanında olduğunu anlattı.

TDV'nin eğitim ve din hizmetlerinin yaygınlaştırılması gayretlerinin yanında iyilik misyonuyla Türkiye'de ve dünyanın her yerinde yürüttüğü faaliyetlerini takdirle takip ettiğini vurgulayan Erdoğan, İSAM gibi bir ilim merkezini, İslam Ansiklopedisi gibi muhteşem bir eseri, Türkiye ve tüm insanlığı kazandıran Türkiye Diyanet Vakfı'nın, medeniyetimizin yeniden inkişafı yolunda yaptığı hizmetlerle de takdiri hak ettiğini söyledi. Cumhurbaşkanı Erdoğan, konuşmasına şöyle devam etti:

"30 yıllık bir emeğin ürünü olan 44 ciltlik İslam Ansiklopedisini de Cumhuriyet döneminin en muhteşem kültür hazinesi olarak değerlendiriyorum. Yurt içinden ve yurt dışından 24 bin öğrenciye burs ve eğitim yardımı sağlayan vakfımız, yurtları ve evleriyle 6 bin 300'e yakın öğrenciyi barındırma durumunda bulunuyor. Özellikle yurt dışından vakfımız yardımıyla ülkemize getirtilip, ilahiyat ve imam hatip eğitimi alması sağlanan kardeşlerimize, evlatlarımıza, yavrularımıza bu verilen hizmeti çok ama çok önemli görüyorum. Son olarak Suriye'den ülkemize gelen muhacir kardeşlerimizin çocukları için hayata geçirilen 'Farkındayım Yanıbaşında'yım' kampanyası ve bu çerçevede eğitim imkanı sunulan 13 bin öğrenci için ayrıca teşekkür ediyorum. Bugüne kadar 61 imam hatip lisesi binasını tamamlayarak, Milli Eğitim Bakanlığımıza teslim eden vakfımızın desteklediği hafızlığa yönelik Kur'an kursları da gerçekten çok hayırlı hizmetler olarak devam ediyor."

"TDV Türkiye'nin önde gelen sivil toplum kuruluşları arasında yer alıyor"

Türkiye Diyanet Vakfı'nın son 5 yılda yurt içinde ve yurt dışında yaptığı 316 milyon lira yardımla Türkiye'nin bu alanda önde gelen sivil toplum kuruluşları arasında yer aldığını belirten Erdoğan, "1975 yılında Kocatepe Camisinin temeline atılan ilk harçla başlayan cami, Kur'an Kursu, müftülük, eğitim merkezi gibi dini hizmete yönelik kurumların inşasını adeta vakfımızın alametifarikası olarak görüyorum" dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, bugüne kadar sayıları Türkiye'de 3 bin 500'e yaklaşan, dışarıda da 100'ün üzerinde çıkan ibadethane, eğitim ve öğretim binalarıyla ilgili hizmetlerin kesintisiz sürdürülmesini beklediğini söyledi.

Orta Asya'dan Güney Asya'ya, Filistin'den Kırım'a, Afrika'ya kadar geniş bir coğrafyada süren cami, Kur'an Kursu, medrese inşaatlarının, tadilatlarının ve tefrişatlarının üzerinde hassasiyetle durulması gereken hizmetler olduğunu vurgulayan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, "Arnavutluk'un başkentinde, Tiran'da, Namazgah Camisinin temelini Sayın Başkanımızla beraber attık, inşallah yakında da açılışını yapacağız. Kazakistan'daki Hoca Ahmet Yesevi Camii'nin açılışını yaptık. 2 Nisan'da inşallah Amerika Birleşik Devletleri'ndeyiz. Maryland da biten külliyeinin, o muhteşem eserin açılışını yapacağız" diye konuştu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Türkiye ve dünyanın dört bir yanında iyilik, hayır için faaliyet gösteren Türkiye Diyanet Vakfı'nın hizmet çitasını her geçen yıl daha da yükselterek, kendisinden beklenen misyonu yerine getireceğine inandığını kaydetti.

“Doğruluk olmadan iyilik olmaz, iyilik olmadan güzellik egemen olmaz”

Diyanet İşleri Başkanı ve Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez de törende yaptığı konuşmada, “Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı olarak kalbimizi, ruhumuzu, ülkelerimizi, coğrafyamızı, dünyamızı kötülüğün sarmaya başladığını gördük ve ‘Dünyayı İyilik Değiştirecek’ sloganıyla iyiliği öne çıkarmak, iyilik konusunda bir maruf, ihsan konusunda bütün dünyada yeni bir farkındalık oluşturmak için dünyadan topladığımız iyilik hikâyelerinden bazılarını iyilik ödülleri vermeye başladık” dedi.

“Aslında bu kardeşlerimizin hiçbirisinin bizim ödüllerimize ihtiyacı yok ama bizim onların şahsında iyiliği bütün dünyaya yaymaya ihtiyacımız var” ifadesini kullanan Görmez, şöyle konuştu:

“Hz. Peygamber’in dilinde, iyilik, doğruluk ve güzellik, birbirinden ayrılmayan üç kavramdır. Doğruluk yani sıdk, yani istikamet, iyiliğin yani birrin, marufun, hayrın kaynağıdır. Güzellik, yani hasene ve ihsan iyiliğin sonucudur. Doğruluk olmadan iyilik olmaz, iyilik olmadan güzellik egemen olmaz. Doğruyu, iyiyi, güzeli belirleyen yüce değerler vardır, bu değerler asla yaratıcı kudretten, Rabbimizden bağımsız düşünülemez. Yaratıcı kudret bu değerleri hem insanın mayasına ve fitratına yerleştirmiş, hem de mukaddes kitabımız ve Peygamberimiz aracılığıyla bütün dünyaya duyurmuştur. İyilik varlıktır, kötülük yokluktur. Kötülük kötünün şahsında varlık kazanır, ama iyilik iyiler olmasa da vardır. İyilik nurdur, ışıktır. Kötülük zulmettir, karanlıktır.”

Başkan Mehmet Görmez, iyiliğin karşı karşıya bulunduğu iki tehlike olduğuna işaret ederek,

“Asıl iyilik, çok sevdiğimiz mal ve servetimizi, fakir, yoksul ve yetimlerle paylaşmaktır. Asıl iyilik, özgürlüğünü kaybeden insanlara yardımcı olmaktır. Asıl iyilik, ahde vefadır, emanete riayettir. Asıl iyilik, zor zamanlarda direnip, sabretmektir” dedi.

“Bu ödülü tüm silah arkadaşlarım adına alıyorum”

Kur’an-ı Kerim tilaveti ile başlayan programda, konuşmaların ardından ödüller sahiplerine verildi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Sudan’ın 7. Cumhurbaşkanı Abdurrahman Swar Ez-Zeheb’e ödülünü verirken, terör örgütü PKK’ya yönelik operasyonlarda yaralı silah arkadaşının üzerine yatarak siper olan Jandarma Uzman Çavuş İsmail Ertem ise ödülünü Diyanet İşleri Başkanı Görmez’den aldı.

Ödülü almak için sahneye çıkan Ertem, başta Cumhurbaşkanı Erdoğan olmak üzere salondaki herkes tarafından ayakta alkışlandı.

Diyanet İşleri Başkanı Görmez’in ödülünü verirken alnından öptüğü Ertem, “Benim yerimde

hangi Mehmetçik olsa aynı şekilde davranırdı. Olay günü Süleyman ağabeyin yanında ben olduğum için ben siper oldum. Yaptığımız operasyonlarda sivil halkın emniyetini üst seviyede tutuyoruz. Yaptığımız faaliyetlerin halkımızın ve siz değerli büyüklerimizin dikkatini çekmesi, bizi ayrıca mutlu etmekte, moralimizi yükseltmektedir. Bu ödülü bölgede görev yapan tüm silah arkadaşlarım ve burada bulunmayan Süleyman ağabeyim adına alıyorum” diye konuştu.

“Türkiye insani yardımda parlayan bir yıldız haline geldi”

Ödülünü Erdoğan’ın elinden alan Abdurrahman Swar Ez-Zeheb de Türkiye’nin son yıllarda yaptığı insani yardımlar bağlamında parlayan bir yıldız konumuna yükseldiğini söyledi.

Swar Ez-Zeheb, “Afrika’ya yaptığı yardımlar, özellikle de Somali ve ülkem Sudan’a yapılan yardımlar, takdirde şayandır” diyerek, şunları kaydetti:

“Bizler Türkiye’nin bu yardımlarından dolayı çok büyük mutluluk içindeyiz. Türk şirketlerinin de özellikle Sudan’a gelerek yaptıkları faaliyetler, bizleri gururlandırmaktadır. Afrika geçen yüzyılın ortalarına kadar batı ülkeleri tarafından sömürülmekteydi ve bu ülkeler sömürgeci olarak büyük sıkıntılar yaşadılar. Oradaki Müslümanlar, sömürge sonrası acınacak durumdaydı. 1980 yılında çalışmalarına başlayan teşkilatımız, insani yardımlarını sürdürmeye devam ediyor. Ancak bizim tabi ki iş birliğine olan ihtiyacımız elzemdir. Bu bağlamda Türkiye Cumhuriyeti’ndeki insani yardım alanında faaliyet gösteren kurumlarla iş birliğini önemsemekteyiz. Bu iş birliği, bizim için özel bir önem taşımaktadır. Çünkü bizler, olanaklarımız çerçevesinde 43 ülkede kendi imkanlarımızla yü-

rütüyoruz. Türkiye Diyanet Vakfı’na ve Türkiye Cumhuriyeti’ne özellikle teşekkür etmek istiyorum. Başta Türkiye Cumhuriyeti’nin büyük lideri Recep Tayyip Erdoğan’a, İslam dünyasındaki Müslümanlara gösterdiği ihtimamdan dolayı teşekkür ediyorum. İslam dünyası, Müslümanlar hala kendisinden daha fazla destek beklemektedir. Allah kendisini korusun.”

Yaptığı çalışmalardan dolayı ödüle layık bulunan Jemilah Mahmood da ödülünü Başbakan Yardımcısı Kurtulmuş’un elinden aldı.

Norveçli Dr. Mads Gilbert adına ödülü Filistin Büyükelçisi Faed Mustafa, İstanbul Valisi Vasip Şahin’den alırken, genç yaşlarında iyilikte öncüler olabilmeyi başaran “Leyla’dan Sonra Hareketi”nin ilk gönüllüleri Övgü Sinem Buğan, Yüstra Betül Medik ve Kübra İlcepınar’a ödülleri İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş takdim etti.

Dünya çapında bir iyilik hareketine öncülük yapan Susan Carland adına ödülünü TDV Uluslararası İlahiyat Programı öğrencisi Hayrunnisa Okur’a, Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez verirken, Urf’a da kurduğu Günyüzü Derneği’nde gözünün gördüğü, gücünün yettiği her derde deva bulmaya çalışan Osman Gerem de ödülünü TBMM Başkanı İsmail Kahraman’ın elinden aldı.

ÖDÜL ALAN YAŞANMIŞ İYİLİK HİKAYELERİ

Afrika'nın merhamet öncüsü *Abdurrahman Swar Ez-Zeheb*

Afrika'nın tarihine geçen iyiliklerin yazıldığı bir dönemi başlatan lider. Afrika toplumlarının maddi-manevi ihyası yolunda 30 yıldır yılmadan yürüyen bir iyilik elçisi.

Ülkesi Sudan'ın 7. Cumhurbaşkanı olarak devletin zirvesinde yer alsa da asıl zirveye iyiliğiyle çıktı; götürdüğü hizmetler, yaptığı yardımlar ve değiştirdiği hayatlarla, Afrika'nın kalbinde sönmeyecek bir umut ışığı yaktı...

Cumhurbaşkanı olarak ömrünün sonuna kadar bu makamda kalabilecekken o en büyük mevkii insanlara yardımda görerek kendini iyiliğe adadı.

Afrika'nın en köklü sivil toplum kuruluşlarından "Munazzama ad-Dawa al-İslamiyye"yi bugün 40'ı aşkın Afrika ve Asya ülkesinde faaliyeti olan

uluslararası bir sosyal yardım kurumuna dönüştürdü.

Onun gayretli çalışmalarıyla mütevazı bir hayır kurumu, dünyanın sayılı insani yardım örgütlerinden biri ve Afrika halklarının en büyük umut kapısı oldu. O, Afrika'nın öz bağrından çıkan bir kahraman olarak kendi coğrafyasına kendi eliyle hayat verdi...

81 yaşında olmasına rağmen bugün hala görevinin başında, iyilik dağıtmaya devam ediyor.

Silah arkadaşı için kendi canını hiçe sayan kahraman Mehmetçik İsmail Ertem

Yağmur gibi yağın mermilere inat, silah arkadaşını, hatta onun çocuklarını düşünen, ona siper olan gerçek bir kahramanın hikayesi.

İsmail Ertem, Güneydoğu'da görevli bir asker. Çatışma sırasında bölgede bulunan bir polisin vurulduğunu gördü ve hemen güvenli bir yere çekti silah arkadaşını. Yaralı polis, ambulansın giremediği ateş hattından çıkarıldı. İşte o kahraman asker İsmail Ertem, ateşin sürdüğü o anlarda ölümü göze almış ve yaralı arkadaşının

üzerine siper oldu; Vatan uğrunda ölmekse nasibim, varsın gelsin ölüm diyerek.

Yaralı silah arkadaşının üzerine yatıp siper olduğunda, tüm dünya bir kez daha anladı ki, Seyit Onbaşılar, Nene Hatunlar hayattadır ve "iyilik" bu topraklarda kıyamete kadar var olacaktır.

İhtiyaç sahiplerinin, mültecilerin hamisi doktor Jemilah Mahmood

Hayatını iyiliğe adanmış bir cesur yürek; Jemilah Mahmood. 2003 yılından bu yana çatışma ya da afet bölgelerinde doktor olarak görev yapıyor, yaralı ve hastalara şefkat dolu ellerini uzatıyor.

Dünyanın neresinde gözü yaşlı bir mazlum, acıyla inleyen bir mağdur varsa şifa dağıtmaya, gözyaşını silmeye, yaralara merhem olmaya devam ediyor.

Irak'ın işgalinde, Endonezya Açe depremi ve tsunami felaketinde, Suriye ve Ürdün'deki mülteci kamplarında, çocuk-yaşlı binlerce insanın yarasını sarmış, yardımına koşmuş. Irak'ta bulunduğu sırada ambulansına açılan ateşle yaralandığında, "bu önemsiz yarayla vakit kaybedemem" diyerek tedavi bekleyen yaralılara koşan, başkalarının hayatı için kendi acısını hiçe sayacak kadar fedakâr bir yürek Jemilah Mahmood...

Dünyanın birçok yerinde mağdurlar ve muhtaçlara yönelik sivil toplum faaliyetlerine, sosyal çalışmalar düzenlemeye, yardım kampanyaları organize etmeye, kısacası hayatlar değiştirmeye hiç durmaksızın devam ediyor...

Bombaların, kurşunların öldürmeye, yok etmeye yöneldiği acı dolu coğrafyalarda O; yaşatmaya, hayat vermeye çalışıyor...

Üstlendiği uluslararası görevlerle, bugün; Bağdat'tan, Endonezya'ya, Suriye'den Ürdün'e dünyanın önde gelen iyilik elçilerinden biri olarak umut olmaya, şifa olmaya, iyilik olmaya devam ediyor.

Gazze'nin, Filistin'in can dostu *Dr. Mads Gilbert*

Dünya onun adını 2008'deki Gazze kuşatmasında duydu. Gazze'de başlayan acımasız İsrail bombardımanının ardından bir şeyler yapılması gerekiyordu ve Dr. Gilbert'in inandığı tek şey vardı; Oraya gitmek ve bu çaresizliğe bir nebze olsun çare olmak. Belki de dönüşü olmayan bir yolculuktu bu...

Norveç'ten ayrılırken; bu yoldaki en büyük destekçileri olan kızlarıyla da vedalaştı, çünkü onlar da biliyordu ki başka çocukların babalarına daha çok ihtiyacı vardı...

Mads Gilbert, Gazze sokaklarında, İsrail saldırıları sürerken, tehlikenin tam ortasında çalıştı, Filistinli savaş mağdurlarını tedavi etti. Ve sade-

ce mesleği gereği hayat kurtarmakla kalmadı; duyarlı bir yürek, bir aktivist olarak Filistin'de yaşanan drama yaptığı cesur açıklamalarıyla dikkat çekti.

O sadece haksızlarla pençeleşen, acılar içindeki bir millete merhem olmakla kalmadı aynı zamanda onların sesi, çığlığı oldu. Tüm dünyaya Filistin'de yapılan zulmün duyurulması için mücadeleye etti.

Çocukların yardım meleği *"Leyla'dan Sonra" Hareketi*

1,5 yaşındaki Leyla'nın tek isteği bir bisikletti... Kanser tedavisi gören küçük kızın bu isteğine kavuşmadan hayata veda etmesi, buna tanık olan genç doktorların gözlerinde bir yaşa dönüştü, sonra o yaşlar çoğaldı, bir iyilik seli halini alıp küçük dilekleri sahiplerine taşıdı.

Üniversite eğitimlerine devam eden genç doktor adayları Övgü Sinem Buğan, Yüstra Betül Medik ve Kübra İlcepınar, küçük Leyla'nın ardından, kronik hastalıklarla mücadele eden çocukların hayallerini gerçekleştiren iyilik elçileri oldular; "Leyla'dan Sonra" projesini başlattılar.

3 kişiyle başlayan bu iyilik hareketi, kısa sürede tüm Türkiye'ye yayıldı. Leyla'dan Sonra gönüllülerinin sayısı farklı üniversitelerden yüzlerce tıp öğrencisine ulaştı.

Bu iyilik dalgasına katılan genç doktorların sayısı hızla artarken, Leyla'dan Sonra gönüllüleri, bugüne kadar bin 165 hasta çocuğun hayalini gerçekleştirdi.

Hayatını yoksullara, gariplere adayan *Osman Gerem*

Ekmek teknesini yıllar önce çocuklarına devrederek asıl işini iyilik yapan zengin bir gönlün hikayesi. Sadece iyilik için yaşayan, gençlik yıllarından bu yana kendini hayra adanmış bir fukara dostu...

25 yıldır insanlara yardım ediyor, yoksulları, düşkünleri kolluyor, muhtaçların, çaresizlerin yardımına koşuyor. Ömrünü hayra vakfetmiş bir iyilik gönüllüsü olarak gün oluyor yoksullara ev yapıyor, gün oluyor gıda, eşya, erzak yardımlarıyla sarabildiği kadar yara sarmaya çalışıyor.

Gözünün gördüğü, gücünün yettiği her derde deva bulmaya çalışıyor. Suriyeli misafirlerin bölgeye gelişinden sonra daha büyük yardımlara imza attı. Şanlıurfa'da 60 STK'yı bir araya getirip kurduğu platformun başında, Suriye'ye yardım gönderilmesine önderlik etti.

Tüm vaktini iyiliğe harcayan Osman Gerem'in yardım organizasyonları bir başka hayra daha vesile olmuş. Bölgede yaşayan fakat birbirinden uzak kalmış, farklı yerel gruplar ve etnik kökenlerden yöre insanını da aynı çatı altında, iyilikte buluşturmuş onun yardım faaliyetleri.

Derneğinde mahkumlar ve ailelerine, uyuşturucu mağdurlarına da destek veriyor, tedavi ve rehabilitasyonları için yönlendiriyor, onları yeniden hayata kazandırmak için elinden gelen her şeyi yapıyor.

Kötülüğe iyilikle set kuran *Susan Carland*

Avustralyalı bir akademisyen, sevgi dolu bir anne ve gerçekleştirdiği sosyal projelerle ülkesinde tanınan bir aktivist...

19 yaşında İslam'ı seçti, İslamofobik saldırılar ve sosyal medya hesaplarına gelen nefret ve hakaret mesajları karşısında sessiz kalmamaya, gerçeği anlatmanın bir yolunu bulmaya karar verdi. Kendisine yönelen nefret mesajlarına yanıtı yine iyilikte ararken bir ayet göstermişti yolunu; "Kötülüğü daha büyük bir iyilikle kovmak."

Aldığı her nefret mesajı için çocuklar yararına bir dolar bağışlayacağını bildiren bir kampanya başlattı.

Ve onun bu iyilik dolu küçük dokunuşu, çok daha büyük bir sosyal kampanyanın başlama-sına yol açtı. Kısa zamanda büyüyen bu iyilik dalgası hızla yayıldı, başka bağış ve yardımlarda bulunmak isteyenlerin de katıldığı büyük bir iyilik hareketi halini aldı.

Susan Carland, bir kötülüğü yüzbinlerin destek verdiği bir iyilik seline dönüştürmeyi başardı.

41 Yıl Önceki Heyecan Artarak Devam Ediyor

Abdullah ÇELİK
TDV Mütevelli Heyet Sekreteri

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

*İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden
bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.*

(Al-i İmran:104)

Yüce Yaradan yukarıdaki ayette müminlere iman ve takvayı emrettikten sonra başkalarını da İslâm'a çağırma görevini emretmektedir. Ümmet tabiri burada "topluma önderlik edecek olan grup" anlamına gelmekte ve Yüce Allah Müslümanların içinde onlara önderlik edecek, birlik ve beraberliklerini sağlayacak, onlara iyiliği emredecek, onları kötülükten sakındıracak, insanları İslâm'a çağırarak bir sosyal kontrol mekanizmasının bulunmasını istemektedir.

Müfessirler ise Müslümanların böyle bir kurum oluşturmalarının farz-ı kifâye olduğunu belirtmektedirler.¹ Bu görev yerine getirilmediği takdirde, görevin özelliğine göre o topluluğu meydana getiren yükümlülük çağındaki bütün Müslümanların bu ihmalden dolayı sorumlu olacağı (Elmalılı, 1155) belirtilmektedir.

Bu faaliyette görev alanlar ise insanları iyiliğe, doğruluğa, güzel ve yararlı olan şeylere çağırarak, kötülüklerden sakındıracaklardır.

İnsanlar çok eski devirlerden buyana dünyanın çeşitli yerlerinde değişik hayır kurumları

meydana getirmişlerdir. Bu müesseselerin en köklüsü, en etkilisi ve en süreklisi şüphesiz vakıflardır.

Vakıflar aynı zamanda devlet-millet işbirliğinin, bütünlüğünün de göstergeleri halinde ortaya çıkan gönüllü birer kuruluştur.

Türkiye Diyanet Vakfı da bu gaye ve düşüncelerle, başta Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yurt içinde ve yurt dışında irşat, hac/umre, müftülük, Kur'an Kursu, eğitim merkezleri ve cami hizmetlerinin süratli ve etkin bir şekilde yürütülmesi için imkanlar ölçüsünde her türlü desteği sağlamak amacıyla 1975 yılında büyük bir heyecanla ve hasretle kurulmuş olup; 2016 yılının başladığı bu aylarda hizmetlerin daha nitelikli yürütülebilmesi için ülkemizde ve dünyada değişen ve gelişen şartlara göre yeniden yapılanmasıyla birlikte **Ülkemizde ve Yedi Kıtada İnsanlığın Hizmetinde bir Vakıf Olma** bilinciyle **1000** şubesi ile **100'ü aşkın ülkede** büyük bir heyecan ve hizmet aşkı ile faaliyetlerine devam etmektedir.

¹ Diyanet İşleri Başkanlığı web portalı Kur'an-ı Kerim Meali/Tefsiri

Değerli okuyucularımız! Bu vesileyle iyilik ve hayır yolunda 41 yılı geride bırakan Vakfımızın kuruluş yılında yaşanan heyecanı ve hasreti gösteren birkaç görsel hatırayı sizlerle paylaşmak istiyorum.

1 HAZİRAN 1975

DİYANET İŞLERİ
BAŞKANLIĞINCA
15 GÜNDE BİR
YAYINLANIR

Diyanet

• YIL : 7 • CİLT : 5

• SAYI : 118 • FİYATI : 2 LİRA

"Ey
Muhammed
Doğru
biz seni
apağı
bir zafı
saglamışır
(el-Fetih)

BAŞYAZI
Dr. Lütfi DOĞAN
Diyanet İşleri Başkanı

TÜRKİYE DİYANET VAKFININ KURULMASI DOLAYISIYLA

Modern insanın iletme-
me, teknoloji
göçmenlerle, insanın buca
göçmenlerle rağmen bepe-
riyetin hala deimiyeli, kuş-
kular, korkular, dâimiyet,
insanlar arasındaki düşman-
lık ve kitleler sömürmeştir.
Çoğu ile benzerlikler sonucu,
kine insan, ne yapacağını
sorgutmuş, zaman ümitsiz, ya-
şama gücüne bile yitirirler
bulunmuşdur.

Yeni çağın yaşamı koşu-
lunun süratli olarak de-
mi ve gelişmesi, çoğu kez,
insan hüsnüsan, müteahhu-
nun ve ruh sağlığının zarar-
na uğratır. Şüphesiz ki insan, teknoloji
ve bilimin sayesinde, yaşamında sayısız
kolaylıklara ve konfora sahip olmuştur. A-
cak elde edilen bu güzel olanaklar ve ara-
lar, onu vakifinden daha mutlu kılmamıştır.
Mesafeler kısılmış, meskenler veriler çoğalmış
ve insan çok güzel nimetlere kavuşmuştur.
Fakat bu konforlara rağmen, toplum için-
de insan kuru göz yalıyor sızıyor. Maddi

TÜRKİYE DİYANET VAKFI KURULDU

Diyanet İşleri Başkanı sayın Dr. Lütfi Do-
ğan ile, Başkan Yardımcıları Tayyar Albukulaç,
Yakup Östün ve Hukuk Müşaviri Ahmet Ürün-
oğlu tarafından "Türkiye Diyanet Vakfı" adı-
nda bir vakıf kurulmuştur.

CAMI-
LERİMİZİ
KURUYALIM

Istanbul
fethi
522
yıldönü

"İSTANBUL
FETHOLUNAZ
ONU FETHİ
EMİR NE
HÜKÜMDÜ
ONUN ORDİ
NE MUTİ

Hiz. Muhammed

BU ŞEHİRİ STAN-
Bİ MESLE
BİR SENEDE Yİ-
ACEM MÜLKE

yazısı 3. sa

FA
CA

TÜRKİYE DİYANET VAKFI

Genel Merkezi
Kocatepe - ANKARA

SAYI : 15

28 Ağustos 1975

Sayın Müftümüz:

Yıllardır kurulmasına ihtiyaç duyulan ve büyük bir boşluğu dolduracak olan TÜRKİYE DİYANET VAKFI nihayet kurulmuş bulunmaktadır. Vakıf kurulurken muhterem İl müftülerimizin görüşlerine de müracaat edilmiş ve fikirlerinden faydalanılmıştır.

Bu vakıf bütün Diyanet İşleri Başkanlığı mensuplarının vakfıdır. Vakıf, senesinde gösterilen dini ve hayri hizmetleri gerçekleştirebilmesi için, başta müftülerimiz olmak üzere teşkilâtın bütün mensupları tarafından benimsenip tanıtılması zaruri şart olduğuna inanıyorum.

Vakıf senedinden bir adet ekte gönderilmiştir.

Gerekli ilgi ve hizmetlerinizi bekler bu vesile ile selamlarımı ve en iyi dileklerimi sunarım.

DAĞITIM

İl ve İlçe Müftülükleri

Dr. Lütfi DOĞAN

Türkiye Diyanet Vakfı
Mütevelli Heyeti Başkanı

Büyük bir özenle hazırlanan Vakıf Senedimiz

Vakfımız, Diyanet İşleri Başkanlığı ve Vakıf mensuplarının üstün gayretleri ve mukaddes görev anlayışları, hayırsever ve cömert halkımızın yardım ve destekleri, hayır ve hasenat duygularıyla bugünkü seviyesine ulaşmış olup, Vakfımızın bu günlere ulaşmasında emeği geçenlere şükranlarımızı sunuyoruz.

Yeryüzünde İyilik Egemen Oluncaya Kadar

“Ülkemiz Çağlar Boyunca Küresel Bir İyilik Misyonunun Sözcüsü Oldu”

İslamsızlık yeryüzünde fenersiz kalmak gibi bir şeydir diyorum. Ülkemiz çağlar boyunca küresel bir iyilik misyonunun sözcüsü oldu. Bugün dış politikada ahlaki duyarlılığı seslendirerek, mazlum dünyaya sahip çıkarak yine o erdemli yolda yürüyor.”

İslam'ın insan ve ahlaka bakışının temelini iyilik oluşturur. Dinimiz, iyilik için yaşamayı bir varoluş sebebi olarak görür. Bu temeller üzerine inşa edilen İslam medeniyeti, tarih boyunca iyiliğin topluma yayılmasında önemli bir rol oynamıştır.

Ancak günümüzde tüm insanlığı kuşatan şiddet, terör, nefret, düşmanlık, ırkçılık, ayrımcılık ve işgallerin yol açtığı tablo, iyiliğin yeniden İslam coğrafyasında ve bütün dünyada hâkim kılınması için seferber olunmasını zorunlu kılmaktadır.

Dünyada yeniden barış, huzur ve kardeşlik ortamının tesis edilmesi için çalışmak bugün bizler için öncelikli bir vazifedir. Bu çerçevede gazeteci yazar Ahmet Taşgetiren ile İslam ve iyilik, Anadolu'daki barış ve hoşgörü iklimi, Batı'da ciddi bir sorun olarak karşımıza çıkan islamofobi, yeniden güçlü bir İslam medeniyetinin kurulmasında sivil toplum kuruluşlarının rolü başlıkları ile Türkiye Diyanet Vakfı ve Uluslararası İyilik Ödülleri programını konuştuk.

A close-up portrait of Ahmet Taşgetiren, an elderly man with a white beard and mustache, balding head, and a slight smile. He is wearing a dark blue sweater over a light blue and white striped shirt. He is seated in a green leather chair. The background is a solid brown color.

Ahmet TAŞGETİREN

İslam'ın daha iyi anlaşılması ve yaşanılması için bilinmesi gereken kavramlardan biri de iyilik kavramıdır? İnsanın fıtratında iyilik vardır. Sizce İslam medeniyetinde iyiliğin tarifi ve toplumsal hayattaki yeri nedir?

Kur'an'da bir ayette Rabbimiz insanoğluna "İyilik ve takvada yarışın, kötülük ve düşmanlıkta yarışmayın" diye sesleniyor. İyilik insanoğlunun iyilik diye bildiği her şeyi, takva insanoğlunun Yaratıcısına karşı sorumluluk ve ölçüleri ihlal etmekten sakınma duygusunu ifade ediyor. Kaçınılması istenen günah ise insanoğlunun tüm falsolarını, çizgi ihlallerini, düşmanlık da insan ilişkilerindeki savaş zeminini anlatıyor. İyilik nedir? Belki mesela sevgili Peygamberimizin buyurduğu gibi bir insanın yüreğine sevinç taşımaktır. Susuz kalmış bir kediye su vermektir. Kıyametin koptuğunu görsek elimizde bir fidan varsa onu dikmektir. Yani adeta kıyamet sonrasına bir dirilik adımı atmaktır. Tanıdığımız tanımadığımız her insana "Selam" taşımaktır. İnsanları "Selam yurdu"na davet etmektir. Elimizden ve dilimizden herhangi bir insana kötülük gelmesine fırsat vermemektir. Bir yetimin başını okşamaktır. İnsanlığın geleceği için dua etmektir vs.

Anadolu irfan geleneğine baktığımızda bu topraklarda farklı inançlardan insanlar yüzyıllardır bir arada kardeşçe yaşamış, bu topraklara yıllarca barış ve hoşgörü hakim olmuştur. Ancak son iki yüzyılda yaşananlar bu atmosferi değiştirmiştir. Sizce bu coğrafyaya yine

barış, sevgi ve iyilik iklimi nasıl hakim olur?

Son ikiyüz yıl... Bizim coğrafyamızın sömürgeleştirilmeye maruz kaldığı iki asrı ifade ediyor. Talan edilmiş bir coğrafyadan söz ediyoruz. Yüreklerin talan edildiği hakim sistem uygulamalarından söz ediyoruz. Bu dönem aynı zamanda bizim gerçekten biz olabilmek için verdiğimiz mücadelenin dönemidir. Bu hengamede büyük acılar yaşanmıştır. Müslümanlar kendi coğrafyalarında da barışı amaçlıyor, küresel alanda da. Hani deyim yerindeyse gölge edilmese Müslüman toplumlar üzerinde, diyeceğim ama tabii ki o bir hayal. Ama Müslüman toplumlar ısrarla İslam'ın güzelliği içinde yaşamaya gayret edecekler, bir saadet toplumu oluşturacaklar. Bu bizim olmazsa olmazımız. İsrarla güzel Müslüman olmaya itina etmeliyiz. İsrarla, ısrarla... Bütün kötülere rağmen...

Barış ve iyilik dini olan İslam dini, maalesef batıda terör ve şiddetle yan yana anılıyor. Son yıllarda batıda yükselen islamofobi, özellikle bu ülkelerde yaşayan Müslümanları tehdit eder hale geldi. Bunun giderilmesi için her iki taraf da neler yapmalı?

Bir kere islamofobi'nin etkin olduğu ülkelerin bunu İslamla hesaplaşma yöntemi olarak görmekten vazgeçmeleri lazım. Dünyada 1 milyar 600 milyon mensubu bulunan bir dini, "terörü besleyen bir din" olarak mahkum etmeye yönelmenin hiçbir insani tarafı olamaz. Bu o kadar yanlıştır ki, şayet bu 1 milyar 600 milyon insan terörize edilecek potansiyelde görülürse,

o dünyada barıştan söz etme imkanı olmaz. İslam dünyasında birileri teröre yöneliyor evet, ama islamofobiden söz edenler, İslam dünyasında teröre yönelişin altındaki kendi günahlarını da görmeye yönelmeliler. İslam dünyasına o kadar zalimane davranıldı ki, bu zulmün tarlasında dikenlerin bitmesinden başka çıkar yol kalmadı. Sömürü, sömürü, sömürü... Zulüm, zulüm, zulüm. Onun meyvesi de maalesef öfkeli oluşumlar oluyor. Bu değişmeli. Diğer taraftan, peki İslam dünyası mahkum mu böyle öfkeli tepkiler vermeye? İslam'ın rahmet iklimi nasıl tanıtılacak dünyaya? Tek tek insanlara? Orada da Müslümanlara büyük sorumluluk düşüyor. "Mücadele edeceksen de en güzel şekilde mücadele et" deniliyor Kur'an'da. Demek ki mücadele edeceksek bile en güzel yolunu arayacağız mücadelenin. Ayrıca Firavun'a bile yumuşak söylenmesi isteniyor yine Kur'an'da. Demek insanlara ulaşmaya çalışmak ana hedef. Yumruklaşmak değil.

Kur'ânî düşünce, hayatın gayesinin iyilik ve iyilik yarışında bulunma olduğunu bildirmektedir. Bu kapsamda sivil toplum kuruluşlarının iyilikte yarışmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Toplumların gelişmesinde ve yeniden güçlü bir İslam medeniyetinin kurulmasında sivil toplum kuruluşlarına düşen vazifeler nelerdir?

Biz Müslümanlar her işimize "Rahman ve Rahim olan" Allah'ın adıyla başlarız. Allah Tealanın bir başka güzel ismi "çok seven, sevgi dolu" anlamlarına gelen "Vedud"tur. Bizim Peygamberimiz "Alemlere rahmet olarak gönderilmiş" bir peygamberdir.

Kur'an Peygamberimizi "Üsve-i hasene- Güzel örnek" olarak vasıflandırmıştır. İslam, isim olarak da barışı, güvenliği, esenliği ifade eder. İslam, kendi özgün sistemini kurduğu dönemlerde de hakim olduğu topraklarda barış iklimini hayata geçirmiştir. Ben insanoğlunun İslam'ın barış iklimini özlediği kanaatindeyim. Bunun sadece kürsülerden söylem planında anlatılması yetmez, hayata yansıyan boyutlarının da ortaya konması lazım. İşte sivil toplum kuruluşları İslam'ın bu rahmet boyutunu hayatın içine taşıyacak, insana, eşyaya taşıyacak bir misyon ifa etmeliler. Ben düşünüyorum ki mesela ülkenin ağaçlandırılması da İslami bir sivil toplum kuruluşunun misyonu içinde olmalı, hayvanları korumak da, hava kirliliğine karşı çıkmak da, hatta belki vahşi yaşamı korumak da...

Vakıf geleneği, İslam Medeniyetinin insanlığa bir hediyesidir. Bugün bu kutlu geleneğin güçlü bir temsilcisi olarak Türkiye Diyanet Vakfı da yeryüzünde iyiliğin egemen olması vizyonuyla hareket etmektedir. Vakfın bu kapsamda, eğitimden kültüre, insani yardımlardan cami inşaatlarına farklı alanlarda iyilik adına yaptığı çalışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

İslam ve Müslümanlar, asla şiddetle, terörle anılmasınlar, iyilikle, erdemle, insana, hayvana, eşyaya, bütün yaratılanlara karşı duyarlılıkla anılsınlar. Bu tür ödüllerin bu iklimi oluşturacağına inanıyorum.

Vakıflar genel müdürlüğü arşivlerinde Osmanlı döneminden kalma 26 bin küsur vakıf senedi bulunduğu belirtiliyor. Bu vakıflar içinde susuz bir beldeye su kuyusu açmaktan, fakir ailelerin kız çocuklarına çeyiz düzmeye varıncaya kadar toplumun inşa edilecek, ihya edilecek bütün alanlarına yönelik bir sorumluluk ifası var. Hani nerdeyse bir İslam toplumunda yaralı toplum alanı kalmasın diye, tek tek her Müslüman sorumlu kılınıyor. Bu açıdan bakıldığında Türkiye Diyanet Vakfı veya benzeri vakıflarımız, özellikle son senelerde İslam'ın rahmet iklimini dünyanın çok farklı alanlarına taşımak için adeta bir seferlik duygusu içinde hareket ettiler. Bunları çoğaltmak lazım. Taa ki, dünyada islomofobi karşılıksız kalsın ve insanlar İslam'ın rahmet iklimini özler hale gelsinler.

Türkiye Diyanet Vakfı, dünyayı iyilik değiştirecek anlayışı ile iyiye ve iyiliğe olan farkındalığı artırmak için Uluslararası İyilik Ödülleri veriyor. Dünyanın her köşesinden iyilik adına önemli faaliyetler yapan şahsiyetler medeniyetimizin beşiği olan İstanbul'da, TDV Uluslararası İyilik Ödülleri çerçevesinde bir araya gelecek ve buradan dünyaya iyilik mesajı verecekler. Bu kapsamda TDV Uluslararası İyilik Ödülleri projesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Rahmet adına, iyilik (Kur'an diliyle birr) adına ne kadar çok kamuoyu oluşturulursa bunda hayır vardır. İnsanlığın gündeminde hep "Ötekine karşı sorumluluk" duygusu dolaşsın. Bu-

nun da isim sahibi İslam ve Müslümanlar olsun. İslam ve Müslümanlar, asla şiddetle, terörle anılmasınlar, iyilikle, erdemle, insana, hayvana, eşyaya, bütün yaratılanlara karşı duyarlılıkla anılsınlar. Bu tür ödüllerin bu iklimi oluşturacağına inanıyorum.

Son olarak, küresel vizyon noktasında ülkemiz, Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı açısından neler söylemek istersiniz?

Küresel vizyon, evet. İslam'ın bütün mesajları evrensel bir muhteva taşır. İnsandır muhatap. Hatta Alemler'dir. Bu da yer küre ötesi bir misyonu içine alır. Peygamberimiz "Ey insanlar" diye seslendi, kur'an "Ya eyyühennas" diyor. "Toptan silm - barış dünyasına girin" diye sesleniliyor Kur'anda. İslam

dünyası, ne yazık ki sadece küresel sorumluluklar değil, ümmet boyutunda alakalardan bile uzaklaştırıldı. Ben "Dünya İslam'a muhtaç" diyorum. "İnsan İslamsız olmaz" diyorum. İslamsızlık yer-yüzünde fenersiz kalmak gibi bir şeydir diyorum. Ülkemiz çağlar boyunca küresel bir iyilik misyonunun sözcüsü oldu, bugün dış politikada ahlaki duyarlılığı seslendirerek, mazlum dünyaya sahip çıkarak yine o erdemli yolda yürüyor. Diyanet'in, onun bünyesinde bir hizmet yapıyı olarak kurulmuş bulunan Vakfın, hem ülkemiz adına hem de evrensel bir değerler manzumesi olan İslam'a hizmet adına küresel ufukları yoklaması lazım. Amerika'da da sözü olmalı Diyanet'in, Çin'de de, Avrupa'da da... Onun adımlarını gördüğümü söylemem lazım. Bunun için daha çok gayretin gerektiğini de belirtmem lazım.

YARDIMLAŞMA RUHU

İsmail Cenk DİLBEROĞLU

Ensar Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı

Bir kısa film...

Bir çocuk. Hatta iki çocuk.

Tren istasyonunda ayağında eski, yıpranmış bir terlik. Yürürken terliğinin teki yırtılıyor. Üzgün ve çaresiz seke seke istasyonda bir banka oturuyor. Terliğini tamir etmeye çalışıyor, tamir ettikçe terliği elinde parçalaniyor. Gideceği yere yalın ayak nasıl gideceğini düşünüyor ve istasyondaki insanlara dalıyor o meşakkat dolu gözleriyle. Tabi ki bakışları insanların yüzlerine değil ayaklarına, ayakkabılarına. Kendi yaşıtı bir çocuğun yepyeni, ısılt ısılt parlayan siyah ayakkabılarını seyrediyor. Belli ki yaşıtı çocuk yeni ayakkabısını gözü gibi seviyor. Elindeki mendiliyle sildikçe parlatıyor, parlattıkça siliyor. Çocuklar ve ayakkabıları, hele bin bir zorlukla alınmış yeni ayakkabıların, değmeyin çocukların keyfine. Ayakkabıları ile kocaman yürekleri arasında bağ kurarlar, sevinç dolu özlemleriyle.

Yaşıtı çocuk, ailesiyle birlikte istasyona yanaşan trene binmek için yolcu kalabalığının arasında buluyor kendini. Ailesi biniyor trene. Çocuk ka-

labalığın arasında trenin ilk basamağına hamle yaparken bir anda o parıl parlayan ve gözü gibi baktığı ayakkabısının teki yere düşüyor. Hem kalabalık hem de trenin hareket etmesi çocuğun ayakkabısını inip almasına engel oluyor. Olan biteni oturduğu yerden izleyen çocuk hemen kalkıp koşuyor düşen ayakkabının tekine. Zannediyorsun ki çocuk fırsat bu fırsat deyip düşen ayakkabı tekini alıp kaybolacak. Tren yavaş yavaş hareket ediyor, çocuk ayakkabıyı yerden aldığı gibi ayakkabının sahibi yaşıtı çocuğa atıyor ama nafiye, trenin peşinden ayakkabıyı attıkça atıyor ama sahibine ulaştırıyor. İki tek ayakkabı biri birinde, diğeri diğesinde. İki sinin de işine yaramayacak haliyle.

Ve sonra trendeki çocuk ayağındaki diğeri ayakkabıyı çıkarıp çocuğa doğru atıyor. Bana nasip değilmiş senin nasibinmiş diyerek. İstasyonda ki çocuk şaşkın bir mutlulukla seyrediyor yaşıtının yürekli hareketini. Mutluluk ve teşekkür dolu gözlerle el sallıyor hiç tanımadığı ve belki daha hiç karşılaşamayacağı doyasıya teşekkür edemeyeceği yaşıtına.

“Fani olmanın bir anlamı da Allah’tan başka hiç kimseye ait olmayan mutlak egemenlik yanlıgısına düşmemek ve hayatı, çeşitli sebeplerle yoksun kalmış diğler insanlarla paylaşmanın ulvi hazzına erebilmektir.”

Filmde geçen kareler gerçek midir kurgu mudur bilinmez ama gerçek olan řu ki insanoğlunun en saf ve temiz halini resmediyor yüreklerle.

İnsan insana ihtiyaç duyar. İnsanoğlu öncelikle maddi ve manevi her ihtiyacı için kendisini yaratan Rabbine, daha sonra O'nun yeryüzüne gönderdiği ve birbirlerine emanet ettiği diğer insanlara muhtaçtır. Bu ihtiyaç; bazen hüznleri, sevinçleri, hayatın rutin akışı gibi manevi durumları paylaşma isteği şeklinde tezahür ederken, kimi zaman da ihtiyaç sahiplerinin hayatını idame ettirmek için maddi ihtiyaçlarının karşılanması şeklinde kendini gösterir.

Yardımlaşma duygusu insanın özünde var olan ve zamanla insanda yeşeren bir filiz gibidir. Adına ömür dediğimiz süreçte beslenme şeklimiz o filizi ya büyütür ya da kurutur. Dünya hayatının zorlu ve baş döndürücü telaşesinde kendimizi merkeze koyduğumuz her an, bizleri Yaratanın kodlarımıza itinaıyla yerleştirdiğı o naif yardımlaşma duygusuna ket vuracaktır. Dolayısıyla bu ruhun çocukluktan itibaren büyük bir özenle beslenmesi gerekmektedir. Onlara daha erken yaşlarda hayatın bizler dışında insanlarla hatta canlılarla daha anlamlı olduğı, yardım duygusunun kişinin bencilliğine ve kötölük potansiyeline en büyük set oluşturacağı devamlı bir sabırla öğretilmelidir. Bu bilinç kazandırılmaya çalışılırken "yardım etme" duygusunun bir üstünlük hissiye yahut kaba bir yöntemle kurban verilmesi gerekir. Çünkü yardımlaşma ruhu kişinin sadece temel ihtiyaçlarını teknik anlamda gidererek bir hiyerarşı kurmak değil, aksine ona

mevcut ahengin bir parçası olduğunu, bütün yoksunluklarına rağmen değerli ve herkesle eşit olduğunu hissettirmektedir. Aksi takdirde gerek dini gerekse vicdani mecburiyetlerimizle gerçekleşen yardımlar naiflikten ve empatiden uzak teknik bir görev duygusundan öteye gidemeyecektir.

Yardımlaşma duygusu kişi için bir erdem olduğı kadar aynı zamanda bir gereksinimdir. Zira bu duygudan mahrum insanlar her şeyin en iyisini kendisi için istemeye devam edecek, bu hırs onu giderek zalim yapacak, birlikte yaşadığı diğer canlıları sömürmeye ve onlara zulmetmeye götürecektir. Dolayısıyla yardımlaşma ve paylaşma duygusu bizleri kendimize ve diğer canlılara karşı naif kılarak birlik olmanın huzurunu yaşatır. Çünkü yardımlaşmak insanı tok tutar ve huzurlu kılar. Bu duygudan uzaklaşmış her insan doymanın ne demek olduğunu hiç bilemeyecek ve sürekli bir sahip olma hırsının ve kaybetme korkusunun dayattığı huzursuzlukla yaşamak zorunda kalacaktır.

Bu ruhun bize kazandırdığı bir başka özellik; sahip olduklarımız üzerinde tasarruf hakkımız olsa da bir gün ömür sermayemizi tamamlayarak, amellerimiz dışında hiçbir birikimi yanımızda götüremeyecek olmamızın idrakine varabilmektir. İnsanoğlu ölümlüdür ve sahip olduğı sağlığı, malı, mülkü ve daha nice kazanımı bir sabah aniden azalabilir, zarar görebilir yahut yok olabilir. Haliyle sonsuza kadar kendisinde kalacağını zannettiğı ve başkasından esirgediğı bu kazanımlar büyük bir kayba dönüşecektir. Fani olmanın bir anlamı da Allah'tan başka hiç kimseye ait olmayan

mutlak egemenlik yanılgısına düşmemek ve hayatı, çeşitli sebeplerle yoksun kalmış diğer insanlarla paylaşmanın ulvi hazzına erebilmektir.

Yardımlaşma ruhu, bazen anne babasını kaybetmiş bir yüreğe anne-baba olabilmek, işini kaybetmiş bir dosta iş aramak, ömrünün geri kalanını huzurevinde geçiren yaşlılara sürpriz ziyaretler yapmak, aynı muhitte yaşadığımız komşularımızı tanımak ve sıkıntılarını bilmek, ülkemize göç etmek zorunda kalan savaş mağduru misafirlerimize göz kulak olmak, eşini-çocuğunu kaybetmiş tanıdıkları-

mızla dertleşmek ve hasbihal etmek, kendimize bir çift ayakkabı seçerken ikincisini de hiç tanımadığımız bir ihtiyaç sahibine alabilmek, yazın dilimiz damağımız susuzluktan kururken susuzluğunu dile getiremeyen hayvanları düşünebilmek kadar geniş, derin ve uçsuz bucaksızdır. Bu ruh, yüzme bilmeyenlerin dahi boğulmadığı aksine yaşam dolu bir derya gibidir. Ne mutlu bu denizde bir damla olabilmeye ve ne mutlu bu damlalardan bir deniz oluşturabilene...

Ne mutlu en sevdiği ayakkabısı düştüğünde diğer tekini de gülümseyerek gönderene...

ŞİMDİ YARALARI SARMA ZAMANI

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı, Bayırbucak Türkmenleri, terör saldırılarında yaşamını yitiren şehitlerimizin yakınları ve Güneydoğudaki terör mağduru vatandaşlarımıza yönelik “Şimdi Yaraları Sarma Zamanı” başlığı altında yardım kampanyası başlattı.

Kampanya kapsamında ilk etapta 40 bin gıda yardım paketi ve 40 bin battaniye bölgeye ulaştırıldı. Türkiye Diyanet Vakfı Genel Merkez ve şubelerimizin yardımları ise devam ediyor.

Diyanet İşleri Başkanı ve Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet

Görmez, kampanya için düzenlenen basın toplantısında, Diyanet İşleri Başkanlığı ve TDV olarak dünyanın muhtelif yerlerinde mazlumlara yönelik çeşitli kampanyalar düzenlediklerini ancak bu yardım kampanyasının kendi milletimize yönelik olduğunu söyledi.

Kampanyayı üç başlık altında yürüteceklerini ifade eden Görmez, şöyle konuştu:

“Bugün öncelikle şehit ailelerimizin yaralarını sarma zamanıdır. Onlar bizler için evlatlarını feda ettiler, gelin hep birlikte milletçe biz onlara evlat olalım, biz onların ellerini öpelim, biz dualarımızı onların dualarına katalım, biz onların halleriyle hemhal olalım. Bugün şehit ailelerinin yaralarını sarma zamanıdır. Hep birlikte özellikle şehitlerimizin emaneti olan yavrularına sahip çıkalım, kederli eşlerinin daima yanlarında olalım. Anneleri, babaları yüreklerindeki o acıyı dindirmek için hep birlikte için hep birlikte onlara evlat olalım. Bize düşen, onların ardından bıraktığı emanetlere bu hayatı kolaylaştırmaktır. Hayata tutunma ve ayakta kalma gücü aşılamaktır. Elbette biz inanıyoruz ki, şehitlerimiz Rabbimize kavuşmuştur, ebedi mutluluğa ermişlerdir. Ancak artık asıl bize düşen vazife, şehit ailelerinin yaralarını sarma zamanıdır.”

“Hep birlikte evsize ev, yuvasıza yuva olalım”

“İkinci çağrım, terörün mağdur ettiği vatandaşlarımıza yönelik olacaktır. Son günlerde, son aylarda, hassaten Cizre’de, Silopi’de, Silvan’da, Sur’da, Nusaybin’de, İdil’de evleri tahrip edilen nice kardeşlerimiz oldu. Kendi evlerini, kendi şehirlerini terk etmek zorunda kalan nice vatandaşımız oldu. Kepenklerini kapatmak zorunda kalan nice kardeşimiz oldu. İşlerini, iş yerlerini terk etmek zorunda kalan kardeşlerimiz oldu. Okulları, camileri yıkıldı, evleri yıkıldı, terörün o çirkin yüzü evlerinin önlerine çukurlar kazarak, oralara bombalar yerleştirerek bütün o bölgeleri yaşanmaz hale getirdiler. Ve burada yaşayan nice kardeşimiz, nice vatandaşımız kendi evlerini, kendi yurtlarını, kendi şehirlerini terk ederek başka şehirlerde, başka yerlerde yer edinmeye, yurt edinmeye başladılar, çocuklarını okullara göndermez oldular. Şimdi hep birlikte evsize ev, yuvasıza yuva olalım. Dünya-daki bütün mazlumlara sahip çıkan milletimiz

bugün terör mağduru olan vatandaşlarımızı elbette yalnız bırakmayacaktır. Gelin terörle örselenen ruhları birlikte tedavi edelim, o kazılan çukurları hep birlikte şefkatli ellerimizle kapatalım ve üzerine çiçekler dikelim. Evinden, yurdundan, toprağından koptuğu için garipleşen bütün yüreklere biz milletçe dokunalım. Bu vatanın geleceği olan yavruların gözlerinin önündeki o yıkıntı sahnelerini hep birlikte silelim, kulaklarındaki silah seslerini hep birlikte unutturalım. Şimdi terör mağduru kardeşlerimizin de yaralarını sarma zamanıdır.”

“Milletimiz Bayırbucak Türkmenlerini yalnız bırakmayacaktır”

Üçüncü çağrım, son günlerde yoğun olarak vatanımıza sığınan, yüreklerimize sığınan Bayırbucak Türkmen’i kardeşlerimizle ilgili olacaktır. Daha önce Suriye’den ülkemize, vatanımıza, evlerimize, hanelerimize, yüreklerimize sığınan nice kardeşimiz oldu. Millet olarak biz Arap, Türk, Kürt, Türkmen, Ezidi, Müslim, gayrimüslim ayrımı yapmadan onlara kucak açtık ve hep birlikte böyle bir milletle iftihar etme hakkını sahip olduğumuzu açıkça ifade etmek isterim. Ama son günlerde Türkmen Dağındaki kardeşlerimiz, Bayırbucak Türkmenleri önce kendi vatan-

larını, kendi yurtlarını savunmak için canhıraş bir şekilde mücadele ettiler. Terk etmemek için uğraştılar, ancak son haftalarda içeriden dahili, harici bombalamaların ardından pek çoğu bugünlerde sınırlarımızdan ülkemize hicret etmeye başladılar. Bugün onların da yaralarını sarma zamanıdır. Daha önceki bütün kardeşlerimize evlerimizi, hanelerimizi, yüreklerimizi açtığımız gibi elbette Türkmen kardeşlerimize de evlerimizi, yüreklerimizi, hanelerimizi açmak durumundayız. Gelin millet olarak, kendilerini dost ellerde hissettirelim. Yitirdikleri güven ve huzur iklimine kavuşmalarını sağlayacak yardım ve desteğimizi onlardan da esirgemeyelim. Evsize ev, yuvasıza yuva, kimsesize kimse olmayı bilen milletimiz inanıyorum ki bugün savaş mağduru olan Bayırbucak Türkmenlerini de yalnız bırakmayacaktır, şimdi yaraları sarma zamanıdır.

KAMPANYAYA İŞ DÜNYASINDAN DESTEK

Türkiye genelinde verilen destekle büyüyen kampanyaya Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) ile Türk iş dünyası da destek verdi.

TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklioğlu'nu ziyaret eden Diyanet İşleri Başkanı ve TDV Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez, kampanya yaptığı destek çağrısına karşılık bulduğu için TOBB Başkanı Hisarcıklioğlu ve Türk iş dünyasına teşekkür etti.

Görmez, "Güneydoğuda terör mağduru olan vatandaşlarımızın yaralarını sarmak ve son zamanlarda Suriye'den gelen bütün kardeşlerimizle birlikte ülkemize sığınmak zorunda kalan Bayır bucak Türkmenlerine yardımcı olmak üzere 'Şimdi Yaraları Sarma Zamanı' başlığı altında başlattığımız kampanyaya, bütün iş adamlarımızın ve sanayicilerimizin destek vermesini arzu ediyoruz. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Hisarcıklioğlu'na da verdikleri destek için çok teşekkür ederim" dedi.

Devletin üzerine düşeni yapacağını ancak milletin fertlerinin birbirlerinin yaralarını sarmasının çok daha önemli olduğunu kaydeden Başkan Görmez, şöyle konuştu:

"Devlet yapacaklarını yapar ancak milletin fertlerinin birbirlerinin yaralarını sarması milletimizin geleceği açısından çok daha önemlidir. Biz sadece maddi yaraları değil, manevi yaraları da sarmak için seferber olmuş vaziyeteyiz. Sokaklarda şehirleri harabeye çevirmek için kazılan çukurları kapatmak kolaydır ama yüreklerdeki hendekleri kapatmak çok daha zordur. Bilhas-sa bu kampanyanın manevi boyutu çok daha

önemlidir. Birbirimizin yaralarını sararak bölge-mizi ateş çemberine çeviren dünyaya barışı taşıyacak şekilde birbirimize sahip çıkmayı Allah bizlere nasip etsin."

"Türk iş dünyası üzerine düşeni yapacaktır"

TOBB Başkanı Hisarcıklioğlu da kampanyadan dolayı teşekkür ederek, Türk iş dünyası olarak her türlü desteği vermeye hazır olduklarını bildirdi.

Başkan Hisarcıklioğlu, "Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği olarak kampanyadan dolayı Diyanet İşleri Başkanlığına teşekkür ediyoruz. 'Şimdi Yaraları Sarma Zamanı' kampanyasını Türk iş dünyası olarak sonuna kadar destekliyoruz. Bayır bucak Türkmenlerine, terörden mağdur olmuş kardeşlerimize yönelik yapılan yardım kampanyasından dolayı şükranlarımı sunmak istiyorum. Bizim kültürümüzde 'Komşusu açken tok yatan bizden değildir' sözü vardır. Türk iş dünyası da üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecektir" diye konuştu.

YARDIM TIRLARI BÖLGEYE DUALARLA UĞURLANDI

Türkiye Diyanet Vakfı ekipleri, “Şimdi Yaraları Sarma Zamanı” yardım kampanyası için Güneydoğu Anadolu Bölgesinde ve Hatay’da incelemelerde bulunarak ihtiyaçları tespit etti.

Yapılan değerlendirmelerin ardından Diyarbakır Sur, Silvan, Mardin Merkez, Kızıltepe, Nusaybin, Midyat, Dargeçit, Şırnak Merkez, Cizre, Silopi ve İdil’de terör nedeniyle mağdur olan

vatandaşlarımız ile Hatay Merkez, Yayladağı, Dört Yol, Payas, İskenderun, Belen, Kırıkhan’daki Bayır Bucak Türkmenlerine ulaştırılmak üzere 20 tır yardım malzemesi hazırlandı. 20 bin gıda kolisi ve 20 bin battaniyeden oluşan ilk 20 tırlık yardım konvoyu, Diyanet İşleri Başkanlığı önünde Başkan Mehmet Görmez’in de katıldığı törenle bölgeye gönderildi.

Bir kısmı Güneydoğu bölgesinde terör mağduru vatandaşlara, diğer kısmı ise Bayır Bucak Türkmenlerine ulaştırılmak üzere gönderilen yardımların uğurlanmasında konuşan Diyanet İşleri Başkanı Görmez, kampanyaya yardımlarıyla destek veren herkese teşekkür ederek, “Allah’tan niyazım odur ki, Yüce Rabbimiz dünyanın neresinde olursa olsun mazluma ve mağdura sahip çıkan milletimize yardımını, inayetini, rahmetini, merhametini hiçbir zaman esirgemeyecektir” dedi.

“Milletimiz bir kez daha bütün insanlığın vicdan yükünü omzuna almıştır”

Türkiye’nin, dünyanın neresinde olursa olsun mazluma ve mağdura yaptığı yardımlarla insanlığın vicdan yükünü omzuna aldığını ifade eden Başkan Görmez, “Bir hafta içerisinde milletimizin kampanyamıza gösterdiği ilgi ve alaka bir kez daha milletimizin alicenaplığını göstermiştir. Milletimiz bir kez daha bütün insanlığın vicdan yükünü omzuna almıştır” diye konuştu.

Kampanyanın önemli bir kaç özelliği olduğunu ifade eden Görmez, şunları kaydetti:

“Birincisi, ‘Şimdi yaraları sarma zamanıdır’ diyoruz. Yaralar sadece maddi çukurları kapatmakla sarılmaz. Aynı zamanda zihinlerde ve gönüllerde meydana gelen hendekleri kapatmakla olur. Biz Diyanet İşleri Başkanlığı olarak bu noktada üzerimize çok büyük görevler düştüğünü farkındayız. Onun için bu yardım filoları ikiye bölünerek, yarısı Suriye hududuna, Suriye’den vatanımıza sığınan bütün kardeşlerimize ulaşacak. Bir taraftan da Diyarbakır’a, Sur’a, Nusaybin’e, Silvan’a, Silopi’ye, Cizre’ye ulaşacak. Orada da bölgede görev yapan din görevlisi arkadaşlarımız bizatihi bu yardımları kendi elleriyle dağıtacaklar. Müftülerimiz, vaizlerimiz, Kur’an kursu öğretmenlerimiz, imamlarımız, müezzinlerimiz bizzat mağdur vatandaşlarımızın kapılarını çalacaklar ve onların üzüntülerini paylaşacak, onları teselli etmek için onların yanında olduklarını ifade edeceklerdir.

Milletimizin her ferdini birbirimizin yarasını sarmaya davet ediyorum. Elbette devlet üzeri-

ne düşen vazifeleri hakkıyla yerine getirecektir. Ama milletin fertlerinin birbirlerinin yaralarını sarmasının istiklalimiz ve istikbalimiz için geleceğimiz, barışımız, huzurumuz, güvenliğimiz için çok daha önemli olduğunu düşünüyorum. Gazze’de, Arakan’da, Somali’de, Endonezya’da, Pakistan’da, Haiti’de, Filipinlerde dünyanın en uzak beldelerinde dahi zulme uğrayan bir kardeşimiz olduğunda, mağdur ve mazlum bir insan söz konusu olduğunda hiçbir din, dil, ırk ayrımı yapmadan yardımlarına koşmuş bir milletin evlatları olarak hep birlikte birbirimizin yarasını sarmak için seferber olmalıyız.”

Başkan Görmez’in konuşmasının ardından yardım konvoyu Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Hasan Kamil Yılmaz’ın yaptığı dua ile uğurlandı.

Yardım tırlarının bölgeye gönderilmesi dolayısıyla düzenlenen törene, Diyanet İşleri Başkan Yardımcıları Prof. Dr. Hasan Kamil Yılmaz, Prof. Dr. Mehmet Emin Özafşar, TDV Mütevelli Heyeti İkinci Başkanı Mazhar Bilgin, TDV Genel Müdürü İsmail Palakoğlu ile Diyanet ve TDV çalışanları katıldı.

YARDIMLAR TÜRKMENLERE ULAŞTI

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı'nın, "Şimdi Yaraları Sarma Zamanı" kampanyası kapsamında gönderilen yardımlar Bıyrbucak Türkmenlerine ulaştı.

Yardımları Antakya TOKİ Rasulullah Camisi önünde düzenlenen törenle teslim alan Hatay Müftüsü Hamdi Kavillioğlu, yaptığı konuşmada, Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfının kuruldukları günden bu yana yurt içinde ve dışında devleti, milleti, dini ve diyaneti en güzel şekilde temsil ederek insanlığa hizmette bulunduğunu söyledi.

Ortadoğu, Türkiye ve komşu ülkelerin zor bir süreçten geçtiğini ifade eden Kavillioğlu, şöyle devam etti:

"Memleket olarak doğuda bir terör hadisesi yaşıyoruz. Ülkede terör mağdurları, şehit yakınları ve son zamanlarda bilindiği üzere Suriye'den ülkemize sığınan Türkmen kardeşlerimiz var. Suriye'den ülkemize 5 yıldan bu yana devam eden bir göç var. Diyanet İşleri Başkanlığımız ve Türk Diyanet Vakfımız, terör mağdurlarının, şehit ailelerinin ve özellikle Suriye'de evini bırakını bırakarak bu kış gününde ülkemize sığınan Türkmen kardeşlerimize yardım maksadıyla bir kampanya başlattı. Halkımız, doğudan batıya, kuzeyden güneye büyük bir cömertlik örneği göstererek yardımda bulundu. Dün, Diyanet İşleri Başkanımızın dualarıyla 20 tır hareket etti. 10 tır, Doğu ve Güneydoğudaki kardeşlerimize yardım olarak gönderildi. 3 tır Kilis'e ve 7 tır da Hatay ilimize gelmiş bulunmakta."

Kavillioğlu, Hatay'a ulaşan yardım tırların her birinde bin battaniye ve bin gıda paketi olduğuna işaret ederek yardımların Yayladağı, Antakya, İskenderun ve Kırıkhan ilçelerindeki Türkmenlere dağıtılacağını aktardı. Kampanyaya destek veren herkese teşekkür eden Kavillioğlu, "Bu kampanyamız, hem ülkemizde birlik, beraberliğe hem de komşumuz Suriye'de ve Ortadoğu'da akan kan ve gözyaşının dinmesine vesile olur" dedi.

Konuşmaların ardından Mehmet İpek Camisi imam hatibi Rıza Ateş, Kur'an-ı Kerim okurken İl Müftüsü Kavillioğlu da dua etti.

"Şimdi Yaraları Sarma Zamanı" kampanyası kapsamında yola çıkan 3 yardım tırı da Öncüpınar Sınır Kapısı'na ulaştı. İçerisinde gıda maddesi bulunan yardım gelen malzemeler AFAD aracılığı ile sınıra sıfır noktada kurulan çadır kentteki sığınmacılara ulaştırıldı.

Toplanan bu yardımları bir an önce ihtiyaç sahibi Suriyeli sığınmacılara ulaştırılmak için ellerinden gelen gayreti gösterdiklerini belirten Kilis İl Müftüsü Mahmut Karatepe, "Diyanet İşleri Başkanımızın talimatlarıyla, tüm Türkiye genelinde, özellikle Suriye'de yaşanan müessif hadiseler sonucu sıkıntılara merhem olma amaçlı tertiplediğimiz bu yardımlar, hem ülkemiz içerisinde hem de Suriye'de Bayırbucak Türkmenleri ile Kilis'imizin hemen karşısındaki kardeşlerimizin ülkemize yönelmiş olmaları sonucu sınırimızın yanı başındaki sıkıntılı durumlarını biraz olsun hafifletme adına toplanan yardımlar ilimize ulaşmış durumda. Türkiye Diyanet Vakfımızın yardımları devam edecek" şeklinde konuştu.

Türkiye Diyanet Vakfına ait yardım tırlarının karışılmasında İl Müftüsü Mahmut Karatepe'nin

yanı sıra AFAD Kilis İl Müdürü İlhami Akgül, Diyanet Vakfı Genel Merkezi Görevlisi Mustafa Erdem de hazır bulundu.

Suriye'de yaşanan iç çatışmalar nedeniyle Türkiye'ye sığınan ve soğuk kış şartlarında yaşam mücadelesi veren Türkmenler için daha önce başlatılan "Şimdi Türkmenlere Yardım Zamanı" kampanyası kapsamında da TDV Genel Merkezi ve Bafra şubesi tarafından 8 tır yardımı bölgeye ulaştırıldı. Hatay'da çadır kent dışında yaşayan 500 Türkmen aileye 100'er TL Alışveriş Yardım Kartı, 150 kışlık çadır ile bin 600 gıda paketi dağıtıldı.

Türkiye Diyanet Vakfı Çankaya ve Vezirköprü şubeleri de "Şimdi Yaraları Sarma Zamanı" yardım kampanyası kapsamında Bayırbucak Türkmenlerine 12 tır yardım gönderdi.

TDV Çankaya Şubesi ve Çankaya Müftülüğü öncülüğünde toplanan yardımları taşıyan 10 tırlık konvoy, inşaatı devam eden Ankara Öveçler Hacı Derviş Camisi önünden dualarla uğurlandı.

Türkiye Diyanet Vakfı Samsun Vezirköprü Şubesi de "Şimdi Yaraları Sarma Zamanı" yardım kampanyası kapsamında 2 tır unu Bayırbucak Türkmenlerine gönderdi.

YARDIMLAR TERÖR MAĞDURLARINA DAĞITILDI

“Şimdi Yaraları Sarma Zamanı” kampanyası kapsamında Ankara’dan tırlarla gönderilen yardımlar terör mağduru ailelere dağıtıldı.

Yardım malzemelerini teslim alan Diyarbakır İl Müftüsü Burhan İşliyen, kampanyanın yaşanan acıları hafifletmek, yaraları sarmak maksadıyla düzenlendiğini söyledi. İşliyen, “Silvan ilçemizin ardından kent merkezine de yardım tırı ulaştı. Sur Kaymakamlığımızın bünyesindeki kriz masasında ihtiyaç sahiplerinin listesi oluşturuldu. Bu listelere göre yardımlar yapılıyor” diye konuştu.

Daha sonra Müftü İşliyen ve beraberindekiler, terör olayları nedeniyle mağdur olun ihtiyaç

sahibi bazı aileleri ziyaret ederek yardım paketlerini teslim etti.

Ankara’dan uğurlanan 20 tırlık ilk konvoyun ardından 20 tır yardım daha bölgeye gönderildi. Böylece kampanya kapsamında 40 bin gıda yardım paketi ve 40 bin battaniye bölgeye ulaştırılmış oldu.

“Şimdi Yaraları Sarma Zamanı” kampanyası çerçevesinde yardımlar, il ve ilçe müftülükleri ile TDV Şubeleri aracılığıyla alışveriş yardım kartı şeklinde ve tespit edilen ihtiyaçlara göre yapılmaya devam ediyor.

BİR ÜST DEĞER OLARAK İYİLİK VE İSLAM

Yusuf TULUN
İlim Yayma Cemiyeti Genel Başkanı

“İnsanlığın saadet asrında Allah (c.c) için hicranı göze olan ve yurdunu terk eden Muhacir ile kardeşini külfet görmeyen, mülkünü Allah’a ait olduğunun şuurunda, paylaşmayı kendisine lütfedilen bir nimet olarak telakki eden Ensar, tarihin en müstesna iyilik hareketini somutlaştırmışlardır. Sahte can yeleklerinin satıldığı toplumumuza, bu tablonun haykırdığı bir şeyler var.”

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz (a.s.) iyi bir insan olmanın çok boyutlu ve mükemmel örneği olarak hayat sürmüştür. Bugün farklı formlarda ve muhtelif araçlarla dünyaya servis edilen değerlerin cümlesini, en sahih biçimde ortaya koyan ve insanlığa tekelif eden yine O (a.s) olmuştur. Efendimiz (a.s) iyi’nin retoriğinden ve teorisinden münezzeh, örnek iyi olmanın imkânlarını sergilemiştir.

Şüphesiz *iyi kimsenin* kim olduğu ile *iyi’nin* ne olduğu arasında sıkı bir ilişki vardır. Bizim hayatımıza yön veren değerler açısından baktığımızda, insana Allah (c.c.) tarafından bahşedilen iki temel hususun teminat altına alınması iyili-

ğin başlangıç noktası olarak ele alınabilir. Bu iki temel husus insanın hayat hakkı ve hürriyetidir. Bu hürriyet yaratılış bakımından tüm insanların eşit olması ve üstünlüğün takva şartına bağlanması düzlemindedir. Güzel olanı tercih edip tarih sahnesine koymak ve iradi olarak kötülüğün karşısında yer almak şeklinde tecelli eden bir hürriyet anlayışından söz ediyoruz burada. Medeniyet oluşturunca karakteristiği açısından Hz. Peygamber’in (a.s) sünneti, hayrın ikame edilmesi ve şerre engel olunması bakımından bizim için örneklik teşkil etmektedir. İyi’nin sosyal hayatın tüm boyutlarında var olabilmesi bir takım kurumsallaşmalara ihtiyaç duyduğunda ise İslam’ın müesseseleri ortaya çıkmıştır.

Müslümanlar, ilahi vahyin tedrici olarak geliştirmeye çalıştığı medeni anlayışı, bir hayat nizamı olarak kabul ederler ve onu kurumları ile beraber yaşarlar ve yaşatırlar.

İyiliğin (düşüncesi ve kurumları ile) hayatta kabilmesi için iki temel hususla birlikte yürümesine de ihtiyaç vardır. Ahlaki olana gönülden bağlanma ve sahih bilgi. Bugün yeryüzünde işlenmiş ve işlenmekte olan zulümlerin sebebi ifsad edilmiş inanç ve düşünce ile sahih olmayan bilgide buluyoruz. İyilik namına, mefhumun kendisi ve iyi insanların onulmaz yaralar aldığı zamanlarda, cehaletle yüz yüze geliyoruz.

İnsanoğlunun yeryüzü macerasını anlamlı kıla-
cak olan, onun var oluş trajedisini yatıştıracak olan, insanı insanın yurdu yapacak ve dünyayı yaşanabilir bir yer kıla-
cak olan, onun hakikat ile kurduğu sağlam ve sahih ilişkidir. İnsanoğluna yapılacak en büyük iyilik, yaratılış sırrına uygun olarak, yani eşrefi mahlûkat olarak, mahlûkat içerisinde hiçbir sömürü düzeninin kölesi olmadan yaşamasına imkân vermek olacaktır. Bu imkânın bir boyutu kişinin bilgi, birikim, idrak seviyesinde olup, diğer boyutu yaşanan koşulların insan onuruna yakışır olması ile ilgilidir. Yunus'un deyişindeki "insanın kendini bilmesi" ile "kendini bilen Rabbini bilir" deyişi, özünde insanın bir yönü ile potansiyelini bilmesi, bir yönü ile de haddini bilmesidir. Haddini bilen insan iyiliğin yanında saf tutacak, kendisine bahşedilen nimetleri bilen insan bu imkânlar ile iyilik adına irade ortaya koyacak ve eyleme geçecektir.

Sözünü ettiğimiz İslam müesseseleri iyiyi hayata geçiren insan tipini tarih sahnesine koymak

gibi bir niyetin ve gayretin de adresi olagelmışlerdir. Kendini hayrın hayat bulması için vakfedenler ve hayrın hayata egemen olması için vakıflar kuranlar, medeniyetimizin "vakıf medeniyeti" olarak anılmasını sağlayacak çalışmalar yapmışlardır.

Murad almak isteyen gençlerin evlenmesine yardımcı olan organizasyonlardan, kuşlara sayılar tasarlayıp inşa eden ince ruha, iyilik vadesinde rastlarız. Sahih bilgi ve içselleştirilmiş değerlerin istikamet çizdiği bir sosyal hayatı tanzim etmede sivil ruhun izdüşümlerine rastlıyoruz.

1951'de İlim Yayma Cemiyeti'ni kuran akıl ve duygu, sözünü ettiğimiz bilgi ve hikmetten esinlenen ve o kaynaktan güç alan bir hususi-yete sahiptir. Cemiyetimiz'in hafızası niteliğinde olan karar defterlerinde rastladığımız şu ifadeler bizim açımızdan kılavuz niteliğindedir. "Memleketimizin kalkınması için ilme ve maarife hizmet etmek gerekir. İlme hizmet bir ibadettir." (Faaliyet Raporu, yıl:1951, s:10)

Müslümanların yaptıkları her işi en kaliteli ve en estetik boyutta yapmaları doğrultusunda Nebvî bir tavsiye ve tembihle karşı karşıya oluşları ve İslam'ın insanının en temel karakteristiğinin "mesul insan" olması, aynı zamanda sosyal adaletin kurucu unsurlarından biridir. Yine Nebvî düsturlardan biri olarak her insanın çoban misali maiyetinden mesul oluşu iyi olmayı, muhayyer bir durumdan, vazife düzeyine yükselten bir bilinç aşısı olarak Müslümanın zihnindeki yerini almıştır. Bu durum, Müslümanı olduğu her mekân ve zamanda geçerli olmak üzere, iyilik adına ortaya çıkan, iyiliği hayatı ile örneklediren, iyiliğin yayılması ve kökleşmesi

için gayret eden kişi olarak kodlayan ve tarif eden bir çerçeve sunmaktadır bize.

İslam, insanın hamurunu yoğurarak en güzel kıvama getirir. İhsan derecesindeki insan ise eşyayı yoğurur ve yorumlar. Dünyayı adalet ve merhametle yönetmek için sorumluluk üstlenir. Toprağı yurt edinir, insanı yurt edinir. Bu anlamda toprak insanın maddi yurdu iken, o coğrafyayı değerler manzumesi açısından yorumlayan ve temellük eden bir başka yurdu, zihni ve kalbidir. İnsan zihninde ve kalbinde oluşturduğu haritayı coğrafi haritasına işleyen ve tarihi yorumlayan özne olur. Bu yönüyle beden ruhun tecrübe edildiği bir kalıp, vatan ise değerlerin sınıldığı ve kurumlaştığı mekân olarak çıkar karşımıza. Tarih bize bu değerlerin ne oranda içselleştirildiğini anlama imkânı sunar. Şifahaneler, kervansaraylar, çeşmeler, köprüler ve bütün bu sistemin sürükleyicisi, dinamosu mahiyetinde olan medreseler, bizim tarihimizde “iyilik” değerinin ilim ve estetik kaygı ile birleşerek nelere kadir olduğunun tarih aynasından görünümleridir.

“Çamlıca'ya doğru yürüyüş yapıyorduk. Toprak bir yokuşun üstünde yolu tıkayan bir kaya parçasını kazma ile kırarak yolu açan bir adama rastladık. Önce bunu bir amele zannettik. Arkadaşım tekerlek, siyah sakallı, tatlı, güler yüzlü, oldukça iri ve dinç cüssesiyle çalışan adamı selamladı, “Amele misin? Yalnız mı çalışıyorsun?” diye sordu. Kazmasına dayanarak bir gazali (ceylanı) andıran derin, siyah gözleriyle bizi süzen kahraman Türkmen’in heyecanlı, gür sesini dinlerken kulaklarıma inanamıyordum: “Ben arabacıyım, na şu karşı kulübede oturuyorum, amele değilim. Allah için bu yolu yapıyorum”. Bizim şaşkınlığımıza bakıyordu. Biz sormadan

o devam etti. Lakin gözleri dolmuştu, sesi titriyordu. Serbestçe ağlayabilen bir kahramana benziyordu: “Babam Çanakkale’de şehit oldu, bir helva pişiremedim. Evladımı İstiklal Harbi’nde kurban verdim. Bir Mevlit okutamadım. Günahlarına gönderecek bir şeyim yok. İşte bu hayrı yapıyorum”. Hemen kazmaya sarıldı ve “Allah” diye başladığı işine devam etti. Ben bu vicdan azametinin karşısında o gün bugün secdeye kapanıyorum. (Nurettin Topçu, Amerikan Mektupları, Dergah Yayınları)

Allah’ın (c.c) dinini yüceltmek ve vatani savunmak için tereddütsüz girilen savaşlar ve arkasından ödenen ağır bedelleri, bu denli tevekkül ile karşılayan ruh halini, ancak İslam’ın sahih bilgi ile inşa ettiği insan tipinden umabilirsiniz. İyi bir tutum ve davranış olarak serlevha nev’inden addedeceğimiz bu anekdot, bugün bize de bir şeyler söylemektedir.

İnsanlığın saadet asrında Allah (c.c) için hicranı göze olan ve yurdunu terk eden, hatıralarını terk eden, yaşamışlıklarının üzerine bir sünger çeken Muhacir ile kardeşini külfet görmeyen, mülkün Allah’a ait olduğunun şuurunda, paylaşmayı kendisine lütfedilen bir nimet olarak telakki eden Ensar, tarihin en müstesna iyilik hareketini somutlaştırmışlardır. Sahte can yeleklerinin satıldığı toplumumuza, bu tablonun haykırdığı bir şeyler var.

İyilik insanın kendisi ile yaratıcısı ve yarattıkları ile iyi ilişkiler kurması olarak tezahür ettiğinde tam anlamına kavuşur. Burada iyi adeta bir kapsayan küme gibi, adaletli olmayı, izzetli olmayı, şeffaf olmayı, merhametli olmayı, çalışkanlığı mahiyetine alarak bizi kendisine davet eden mefhum olarak durur karşımızda. İyi’nin kimyası adeta “zor” ile yoğrulmuştur.

SULTAN II. ABDÜLHAMİD'İN YARDIM ORGANİZASYONLARI

Mustafa ARMAĞAN
Araştırmacı - Yazar

“Gelenek icat etmek denilince sanıyorum yakın tarihimizde Sultan II. Abdülhamid'in eline su dökülemez. Ağustos ayında onun icadıyla gelişen toplu sünnet düğünlerinden tutun da “sadaka-i seniyye” uygulamalarına kadar uzanır onun müşfik eli.”

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan başkanlık vazifesini yürüttüğü 2007 yılında, ihtiyaç sahiplerine toplam 5 milyon ton kömür dağıtıldığını, valiler ve kaymakamların halka uzak durmaması gerektiğinin üzerine basarak kamuoyuna duyurmuştu.

Fakir halka ve birkaç senedir Suriyeli muhacirlere yapılan cömertçe yardımların Eric Hobsbawm ve Terence Ranger'ın isabetli deyişleriyle “gelenek icat etmek” (*invention of tradition*) olduğuna ve modern toplumların ancak gelenekleri yeniden ve yeniden üreterek, başka deyişle “icat ederek” hayatîyetlerini ve sağlığını koruyacaklarına inanıyorum.

Ancak “gelenek icat etmek” denilince sanıyorum yakın tarihimizde Sultan II. Abdülhamid'in eline su dökülemez. Ağustos ayında onun ica-

dıyla gelişen toplu sünnet düğünlerinden tutun da, Söğüt'teki Osmanlı Devleti'nin kuruluş şenliklerine, İstanbul'un fethi kutlamalarından "sadaka-i seniyye" uygulamalarına kadar uzanır onun müşfik eli. Bütün bunlarda gözetilen esas gaye, "Osmanlılar arasında ortak bir kimliğin oluşmasına yardımcı olmak", "devlet-toplum ilişkilerini uyumlu ve birbirini bütünleyen bir ilişkiler bütünü olarak yapılandırmak"tı. Bu ve benzeri çabaların, "Osmanlı'nın yeniden fethi"-ni veya bir "iç fethi" amaçladığı, giderek daha iyi anlaşılacaktır kanaatindeyim.

Nitekim Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Nadir Özbek'in makaleleri, özellikle de *Osmanlı İmparatorluğu'nda Sosyal Devlet* adını taşıyan kitabı (İstanbul, 2004, İletişim Yay.), bize büyük Sultanın bu "iç fetih harekâtı" hakkında doyurucu bilgiler vermekte, özellikle sosyal refahı artırıcı yardımları nasıl yeni bir gelenek icat ederek örgütlediğine ve aynı zamanda halkı da bu organizasyon çalışmalarına nasıl dahil ettiğine ilişkin yararlı ipuçları sunmaktadır.

İsterseniz şu "sadaka-i seniyye" meselesini ele alarak başlayalım.

Elbette eskiden de Osmanlı padişahları çeşitli vesilelerle cömertçe sadaka dağıtırlardı. Nitekim hakkı yenmiş padişahlarımızdan Sultan I. Mahmud boş vakitlerinde mühürçülükle iştiğal eder, kazıdığı mühürleri çarşıda pazarda sattırır, eline geçen paralarla da sadaka dağıttırarak sevap kazanmaya çalışırdı. Bir gün vezirlerinden biri kendisine şöyle demişti:

-Şevketlim, milletin hazinesi sizin demektir. Niçin böyle uğraşıp zahmet edersiniz?

Sultanın cevabı şu oldu:

-Milletin hazinesini millete sarf etmek gerekir.

İkinci olarak insanın çalışıp alın teri dökerek kazandığı paranın zevki başkadır.

Ancak aynı soydan gelen II. Abdülhamid'de karşılaştığımız farklılık, yardımların törensel bir havaya büründürülmüş olması ve "görünür" kılınmasıdır. Onun döneminde gelişen gazete, dergi gibi kitle iletişim araçlarının da imkânlarını kullanarak devletin, devletin başı olarak da padişahın her zaman halkın yanında olduğu imajı zihinlere kazınacak, Sultan'ın her daim yanlarında olduğu halka hissettirilecektir.

Kurban yardımları

Nadir Özbek değerli kitabında her Cuma günü İstanbul'un bir başka semtinde Padişah adına yoksul ahaliye sadaka dağıtılması ve kurban kesilmesi uygulamasına dikkat çekiyor. Yalnız bu semtlerin özellikle kenar ve fakir fukarası bol semtler olmasına özen gösterildiğini söylemeliyiz. Saraydan bir bendegân (hizmetli) ilgili semte gider, orada halkın arasında padişah adına kurbanları keser ve etlerini dervişler ve medrese talebeleri de içinde olmak üzere yoksul ahaliye dağıtırdı.

Mesela 13 Şubat 1899 tarihli *Sabah* gazetesinin haberine bakılırsa saraydan bir komisyon Kâğıthane'nin yolunu tutmuş, burada Sultan'ın sadakası olan 300 lirayı (o devre göre büyük paradır) halka dağıtmış, ardından 18 adet kurban kesilmiş ve etler köyün fakir ahalisine paylaştırılmış, ardından Alibeyköy'e geçilerek orada da padişahın gönderdiği 100 lira sadaka olarak ahaliye dağıtılmıştır.

Şimdiki mantıkla düşünersek, yalnızca Müslüman ahaliye yardım dağıtıldığını zannedebiliriz. Ancak bu, Sultanı tanımayanlar açısından yanıltıcı bir izlenimdir. II. Abdülhamid'in tebası olan Ermeni, Rum ve Musevi cemaatle-

rine bağış ve yardımları saymakla bitmez ama dilerseniz sadece bir iki tanesini zikredelim.

Mesela Sultan pek çok vesileyle Ermeni cemaatinin önde gelenlerine atıyyeler (bağışlar) vermekte ve bu hediyelerin sosyal yardım şeklinde cemaatin yoksul kesimlerine ulaştırılmasını sağlamaktaydı. İsmi sonradan Şişli Etfal Hastanesi yapılmış olan kendi parasıyla yaptırdığı Hamidiye Etfal Hastanesi'nden Rum Hastanesine her gün 75 okka has ekmek ve 50 okka et; Yedikule Ermeni Hastanesi'ne ise 600 okka ekmek ile 150 okka et gittiğini, ayrıca her ay bu hastanelere 12 bin kuruş "atiyye-i seniyye" tahsis edildiğini bilen kaç kişi vardır acaba?

Prof. Özbek, Sultan Abdülhamid üzerindeki kimi şaibeleri teker teker temizlediği kıymetdar

çalışmasında tarafgir tarihçilerin Sultanı bütün gönüllü ve sivil faaliyetleri yasaklayan acımasız bir despot kılığında sunmalarına da haklı olarak itiraz ederek, aslında bunun tam tersinin geçerli olduğunu vurguluyor; özellikle sosyal yardım alanında sivil girişimlerin II. Abdülhamid zamanında katlanarak arttığına ve kamusal alanın bu şekilde genişletildiğine dikkat çekiyor. Belki onun zamanında siyasî amaçlı derneklere bazı sınırlamalar getirilmiştir ama sosyal yardımlaşmayı amaçlayan derneklere, ister Müslümanlarca, ister gayrimüslimlerce kurulsun, kapılar sonuna kadar açılmıştır.

Sultanın halkın yarasına merhem olmak için çırpındığına en büyük delil, tahttan indirildikten sonra eski muhalifi Dr. Abdullah Cevdet'e söylediği şu sözdür:

-“Siz doktorsunuz değil mi? Benden meşrutiyet yerine hastane isteseydiniz hem insanlara karşı şefkat ve mürüvvete sahip olduğunuzu ispat, hem de mesleğinize layık olduğunuzu tescil etmiş olmaz mıydınız?

Düşünün ki bu sözü, iktidardayken değil, dünyaya ve insanlara kahretmesi gereken hapis yıllarında söylemektedir. “Keşke bir hastanın daha yarasına merhem olsaydım” duygusunun bilincaltından fıskırışıdır bu.

Kömür yardımları

Onun devrinde yapılan sosyal yardım faaliyetlerinden biri de yoksul halka yakacak yardımı yapılmasıdır. Ancak yine Sultan II. Abdülhamid’in farkı ve orijinalliği, bu yardımları sadece devlet hazinesinden veya belli fonlardan karşılamasında yatmaz: İlk katkısı daima kendi cebinden koymak suretiyle yardımları halkla beraber organize etmek hususundaki itinasına dikkat etmek gerekir. Yardımlar böylelikle tepeden inme bir lütuf gibi değil, saray öncülüğünde ama halkla beraberce kotarılmış bir ortak başarı hikâyesine dönüşmektedir.

Mesela 1888 yılında bir “îâne-i şitâiyye”, yani kışlık yardım komisyonu oluşturmuş ve bastırılan 3 bin liralık yardım biletinden bin liralık kısmını Sultan kendi cebinden verdiği parayla satın alarak kampanyayı bizzat başlatmıştır. Bundan 6 yıl önceki kışta ise padişahın emrindeki fonları yöneten Hazine-i Hassa Nezaretî’nin 500 ton kömür satın alıp padişah adına İstanbul halkına dağıttığını öğreniyoruz.

Özetle, kış ayları yaklaştı mı, II. Abdülhamid emirler gönderir, muhtarlardan her mahallenin yoksullarını, kimsesizlerini ve yetimlerini güzelce tespit ettirir ve onlara para ve yakacak yardımı yaptırırdı.

Bu arada bazı perakende isteklere de imkânlar nispetinde cevap verilmeye çalışıldığı da gözden kaçmaz. Nitekim saraya verilen bir dilekçeden, 7-8 yaşlarındaki bir kız çocuğunun yakalandığı mafsâl hastalığından dolayı takma bacağa ihtiyacı olduğu öğrenilmiş ve padişahın iradesiyle takma bir bacak yaptırılıp adrese teslim edilmiştir. Yine 12 yıldır yatağa mahkûm bulunan zavallı Bahaüddin ve annesine “sada-ka-i fukara” tertibinden bir miktar ödeme yapıldığını biliyoruz.

Bunlar faydalı bir gelenek icadına dair güzel levhalar olarak tarihin hafızasına asılmış kandiller olarak bugünümüzü aydınlatacak yıllar yılı.

Asırlık karanlık

Lakin asıl acı olan nokta nedir, bilir misiniz?

Sosyal yardımlaşmayı ve halkla bütünleşmeyi amaçlayan bu icat edilmiş geleneğe Sultanın iktidardan düşürüldüğü Meşrutiyet sonrasında son verilmiş, bununla da yetinilmeyip Sultan II. Abdülhamid’in kurmuş olduğu hayır kurumlarının neredeyse tamamı bir kalemde tasfiye edilmiştir. Tasfiyeler üzerine mağdur duruma düşen Kosova göçmeni Fehim’in maaşı kesildiği için fakr-u zarurete düştüğünü bildiren yürek yakan dilekçesi bu dönemde yaşanan binlerce mağduriyet örneklerinden sadece biridir.

Dilekçenin verildiği tarih olan Ağustos 1908’den Mart 2016’ya tam bir asırlık karanlık bir koridordan geçerek geldik dostlar. Kolay olmadı bu noktaya vasil olmak. Şimdi aradaki asırlık medeniyet açığını kapatmak ve icat edilmiş gelenekleri diriltmek, yani ahaliyle beraber olmak zamanıdır.

Tarih bize doğru yolun hangisi olduğunu göstermektedir.

ERDEMLİ TOPLUMUN İNŞASI İÇİN KARDEŞLİK

Doç. Dr. Şahin GÜVEN
Kayseri İl Müftüsü

“İyi bilinmelidir ki kardeşlik hukuku, bir taraftan kardeşler arası yardımlaşmayı ve iyiliklerin paylaşılmasını gerektirirken, diğer taraftan da kardeşler arasındaki sorunları gidermeyi ve huzur ortamını sağlamayı gerektirir.”

İslâm toplumundaki insan ilişkilerini konu edinen ve erdemli insanlar topluluğunu oluşturmayı hedefleyen Hucurât suresi, bir bütün olarak Müslümanların karşılaştıkları kimi sorunlara çözüm önerileri getirmekte ve hataya düştükleri hususlarda da doğru olanı göstermek için onlara rehberlik etmektedir. İşte bu surenin tam ortasında şu ilâhî hitap yer almaktadır: *“Müminler ancak ve ancak kardeşirler. Şu halde (birbiriyle kavgalı, dargın ve kırgın olan) kardeşlerinizin arasını düzeltip sulhu sağlayın. Allah’ın bu emrine uyma hususunda duyarlı ve sorumlu davranın ki O’nun merhametine nail olasınız.”* (Hucurât, 49/10)

Bu ayet, “Müminler ancak ve ancak kardeşirler” demekle, bütün müminleri evrensel bir ailenin bireyleri olarak ilan etmekte, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ise “Müslüman’ın diğer Müslümanlarla ilişkisi, birbirine kenetlenmiş bina gibidir”

(Buhari, Sahih, I/103) demekle, Mümin kardeşlerin aralarındaki bu sarsılmaz bağa işaret etmektedir. Yine O (s.a.v.) Müslümanlar arasındaki ilişkinin nasıl olması gerektiğini şöyle bir teşbihle anlatmaktadır: *“Müminler birbirlerini sevmeye, birbirlerine şefkat ve merhametle muamele etmelerinde bir beden gibidir; beden bir parçası/organ rahatsız olduğu zaman, diğer organlar da onun rahatsızlığına ortak olur.”* (Müslim, Sahih, IV/1999, Hadis No: 2585) Öyleyse inanç bağına sahip olan kardeşlerin, değil birbirlerini öldürmesi ve zulmetmesi, kardeşi hakkında suizanda bulunmasının ve ona kin beslemesinin bile yasaklandığını görmekteyiz. Bu sebeple olsa gerek ki Allah Teâlâ Kur’an’da bizlere şöyle dua etmemizi öğütlemektedir: *“Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş din kardeşlerimizi affeyle. Kalplerimizde müminlere karşı en ufak bir kin ve nefret bırakma. Rabbimiz! Şüphesiz Sen çok şefkatli, çok merhametlisin.”* (Haşr, 59/10)

Peygamber Efendimizden, Müslümanların kardeş olduklarına ve bu kardeşlik hukukuna riayet etmelerinin gerekliliğine dair birçok hadis varit olmuştur. Bu hadislerde sevgili peygamberimiz, Müslüman'a, başka bir Müslüman'ın canı, malı ve ırzının haram olduğunu ve birbirlerine asla haksızlık ve zulmetmemeleri gerektiğini bildirmektedir. Nitekim Ebû Hureyre (r.a.)'den gelen bir rivayete göre Allah Resulü (a.s.) şöyle buyurmuştur: *"Müslüman Müslüman'ın kardeşidir; ona zulmetmez, onunla dost olmaktan vazgeçmez ve onu zelil etmez. Müslüman kardeşini küçük görmesi kişiye kötülük olarak yeter."* (Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, XIII/466, Hadis No: 8103) Yine O Kutlu Elçi'nin şu sözü, iman etmenin şartı olarak Müminlerin birbirlerini sevmelerine dikkat çekmektedir: *"İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de (kâmil olarak) iman etmiş sayılmazsınız."* (Müslim, *Sahih*, I/74, Hadis No: 54.)

Aslında Müslümanlar arasındaki bu "din kardeşliği"nin, Kerim olan Rabbimizin biz Müminlere bir ihsan ve ikramı olduğunu görmekteyiz: *"Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı tutunun ve ayrılığa düşmeyin. Allah'ın (sizlere nasip ettiği birlik ve beraberlik) nimetini hatırlayın; hani siz vaktiyle birbirinize düşmandınız da Allah kalplerinizi birbirine ısındırdı ve O'nun lütfu sayesinde kardeşler oldunuz. Yine siz bir ateş çukurunun kenarındaydınız da sizi oraya düşmekten Allah kurtardı. İşte Allah size bu şekilde ayetlerini açıklıyor ki doğru yolu bulasınız."* (Âl-i İmrân, 3/103) Müminlerin birbiriyle çekişip didişmesinin en acı sonucunun ne olduğunu da yine O (c.c.) bizlere haber vermektedir: *"Allah'a ve Elçisine itaat edin. Birbirinizle de didişmeyin; aksi halde direncinizi yitirirsiniz, rüzgârınız da kesilir."* (Enfâl, 8/46) Ayette geçen *"rîh"* kelimesi hem *koku* hem de

rüzgâr anlamına gelmektedir. Koku anlamını aldığımızda, "imanınızın kokusu gider" demektir. Eğer Müminler birbirleriyle nizalaşırlarsa, iman kokusunu alamaz olurlar. İmanın kokusunu alamayan birisi ise kardeşinin imanının farkına varamaz ve hatta onu yok sayar. Diğer taraftan *"rüzgârın kesilmesi"* anlamını düşündüğümüzde ise, Müminlerin çekişip birbirlerine düşmelerinin dirençlerinin kırılması ve güçlerini kaybedip paramparça olmalarına sebep olduğunu; dolayısıyla düşmanlarına karşı yekvücut olarak duramadıklarını ifade eder. İşte bunun içindir ki ayetin sonu şöyle noktalananmaktadır: *"Allah yolunda karşılaştığınız sıkıntı ve zorluklara göğüs gerin. (Unutmayın ki) Allah zor zamanda sabredenlerle beraberdir."* (Enfâl, 8/46)

İyi bilinmelidir ki kardeşlik hukuku, bir taraftan kardeşler arası yardımlaşmayı ve iyiliklerin paylaşılmasını gerektirirken, diğer taraftan da kardeşler arasındaki sorunları gidermeyi ve barış ortamını sağlamayı gerektirir. Çünkü kardeşliğin Müminlerin omuzlarına yüklediği mesuliyet, kardeşlerin arasını düzeltmektir. Zira bu mesuliyet, muttaki bir Mümin olmanın, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşımanın bir gereğidir. Nitekim ayetteki *"kardeşlerinizin arasını bulun (ıslah edin)"* emrinden sonra, takva sahibi olmayı emreden *"ittekullah"* ifadesinin gelmesi, kardeşler arasındaki barışı tesis etmenin takvanın gereği olduğunu çağrıştırmaktadır. Dolayısıyla bu ayet bağlamında emredilen takva, Allah'a karşı sorumluluğunun idraki içinde olan Müminleri birbirleriyle ilişki kurmaya ve antlaşmalar yapıp barış içinde yaşamaya götüren, daha doğrusu götürmesi gereken bir bilinç halidir. İşte böylesi bir bilinç haline sahip olan Müminlere Allah'ın rahmetinin ulaşması ümit edilir.

BİR ŞHADET HİKAYESİ ANZAK ÖMER

Talha UĞURLUEL - Basri Emin SÜTLÜ

“Çanakkale, tüm beklentilerin zıddına, Türk askerinin iman, metanet ve cesareti ile destanlaştığı bir yer olacaktır. Birkaç yıl öncesinde hazin mağlubiyetler yaşayan bir ordu, nasıl olup da bu en güçlü ordular karşısında galip gelmiştir? Bu sorunun cevabı, savaşı bizzat yaşayan kahramanların hatıralarında gizlidir.”

Yıl 1915. Çanakkale Boğazı ve Gelibolu Yarımadası, Birinci Dünya Harbi'nin en önemli savaşlarından birine şahitlik etmeye hazırlanıyordu. İngiltere'nin yenilmez armada denilen donanması, Fransız gemileriyle daha da genişlemiş ve güçlenmiş olarak yola çıktı. Hedef, Osmanlı

Devleti'nin payitahtı İstanbul'du. Amaç, Avrupa'nın hasta adamı denilen Osmanlı'nın kalbine son ve öldürücü bir hançer saplamaktı.

Osmanlı, yıllar süren savaşlar sonucunda yorgun ve fakirdi. Küçük Balkan devletleri karşısın-

da çok hazin bir mağlubiyet yaşayarak Balkanlar'dan çekilmişti. Bu yeni ve küçük devletler karşısında mağlubiyet yaşayan bir ordunun, İngiltere ve Fransa gibi o günün süper güçleri karşısında bir varlık göstermesi beklenemezdi.

İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener bu düşüncenin tesiriyle şöyle diyordu: "Gelibolu karşısında bir denizaltımız su yüzüne fırlayıp, İngiliz bayrağını üç defa sallasa yarımadaadaki bütün Türk askeri kaçarak soluğu Bolayır'da alır."

Fakat Çanakkale, tüm bu beklentilerin zıddına, Türk askerinin iman, metanet ve cesareti ile destanlaştığı bir yer olacaktır. Birkaç yıl öncesinde hazin mağlubiyetler yaşayan bir ordu, nasıl olup da bu en güçlü ordular karşısında galip gelmiştir? Bu sorunun cevabı savaşı bizzat yaşayan kahramanların hatıralarında gizlidir.

18 Ekim 1915 günü cepheyi ziyarete bir heyet gelir. Heyeti ilmiye denilen bu heyet içerisinde Suriye, Filistin ve Lübnan'dan gelen âlimler ve gazeteciler bulunmaktadır. Heyetin rehberliğini ve tercümanlığını yapan Üryanizade Ali Vahid Efendi, Arıburnu cephesi ziyaretlerini şöyle anlatır:

- Kumandan Bey bize civarda cereyan eden vakayi'-i azîme (önemli olaylar) hakkında tafsilat verdiler. Vaziyetleri hiç gözümün önünden gitmez. Ayağa kalkıp gür bir ses, açık bir lisanla hikâye ettikleri vakayi'in mevki'lerini (olayların yerlerini) de elleriyle gösterirlerdi. Biz onların muvaffakiyetlerini tebrik ve huda pesendâne (Allah rızası için) mesailerinden dolayı kendilerine teşekkür edecek olduk, hazret hiç oralara yanaşmayıp: -'Efendiler siz ne söylüyorsunuz? Biz mucizeler gördük, harikalar seyrettik. Bu böyle iken biz

Harp Madalyası

nasıl olur da kendi sa'y ve tedbirimize bir kıymet verebiliriz?

Alimallah öyle işler oldu, öyle şeyler görüldü ki ne akla sığar ne de fenne! Bunlar vikayat-ı ilahiden (Allah'ın koruması) başka bir şey değildir' diyordu.

Diğer bir zat da şöyle hikâye eyledi:

"Bir gün düşman gemileri bir sahayı saatlerce ardı arası kesilmeksizin dehşetli bir atış altına aldı. Yüz binlerce mermi atarak yaktı, yıktı; kasti kavurdu. Orasını öyle bir hale getirdi ki saklanacak yer koklanacak hava bırakmadı. Bunun üzerine düşman başladı oraya askerini çıkarmaya. Hesapça artık karşı koyacak kimse kalmamıştı. Lakin tam sırası gelince bir "Allah Allah"dır koptu. Bizim asker hücumu kalkmıştı. Şaşılacak şey! Sanki sur-u İsrail'e karşı ölümler dirilip kalkmışlardı! Onları saklayan "Allah" saklamış o kadar atış, o kadar kıyamet onlara tesir etmemiş. Üzerlerine melekler kanatlarını germiş. İşte düşman bu hal, bu harika karşısında neye uğradığını anlamadı. Akıl ve fen de mahcup kaldı."¹

1 Üryanizade Ali Vahid, Çanakkale Cephesinde Duyup Düşündüklerim, Necmi İstikbal Matbaası, İstanbul 1332-1334, s.27.

Yarbay Mustafa Kemal, kara muharebelerinin başladığı 25 Nisan 1915 günü, Anzak askerlerini Arıburnu'nda karşılayan 19. Fırka (Tümen) komutanıdır. Son efradına kadar şehit olan 57. Alay da bu fırkanın bir alayıdır. 6/7 Ağustos 1915 günü İngilizler, Suvla körfezine bir çıkarma harekâtı düzenlediler. Bu çıkarma harekâtına karşı Anafartalar ve Conkbayırı'nda yapılan taarruzları Anafartalar grup komutanı olarak Albay Mustafa Kemal Bey idare etmiştir. Savaştan 3 yıl sonra 1918 yılında gazeteci Ruşen Eşref Üneydin'a verdiği bir röportajda, Çanakkale zaferini nasıl kazandığımızı Mustafa Kemal tam şu cümlelerle anlatacaktır:

“Biz ferdi kahramanlık sahneleriyle meşgul olmuyoruz. Yalnız size Bombasırtı vak'asını anlatmadan geçemeyeceğim. Mütakabil siperler

arasında mesafemiz sekiz metre, yani ölüm muhakkak, muhakkak...

Birinci siperdekiler, hiçbiri kurtulmamacasına kâmilten düşüyor, ikincidekiler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar şayanı gıpta bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz? Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, hiç ufak bir fütur bile göstermiyor; sarsılmak yok!

Okumak bilenler ellerinde Kur'an-ı Kerim, cennete girmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler kelime-i şahadet çekerek yürüyorlar. Bu, Türk askerlerindeki ruh kuvvetini gösteren şayanı hayret ve tebrik bir misaldir. *Emin olmalısınız ki Çanakkale muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur.*"²

2- Ruşen Eşref Üneydin, Çanakkale'de Savaşanlar Dediler ki, Türk Tarih Kurumu, Ankara 1990, s.43.

Esir İngiliz Askerleri

*Aus der Türkei.
In den Dardanellenkämpfen gefangene Engländer
in ihrem Nachtquartier.*

1297.
Zensler
Paul Hoffmann & Co.
Berlin-Schöneberg.

Hatıraların bütününe nazar edildiğinde iman, cesaret, metanet ve inayeti ilahiye ile bu zaferin kazanıldığı görülmektedir.

Arıburnu cephesinde karaya çıkan askerler Avustralya ve Yeni Zelanda'dan gelen askerlerdir. Bu birliğin genel adı olan Australian and New Zealand Army Corps 'un ilk harfleri alınarak kısaltıldı ve bu askerlere kısaca ANZAC askerleri denildi.

Avustralya'dan, Almanlarla savaşmak üzere yola çıkan bu askerler, itilaf donanmasının Boğazi geçmemesi üzerine Gelibolu'ya gönderildiler. Yol boyunca kendilerine Türk askerinin ne kadar barbar olduğu, esirleri işkence ile öldürdüğü hatta yamyam oldukları ve insan eti yedikleri anlatıldı.

Arıburnu'nda savaşan Anzaklar, savaş boyunca Türk askerinin ne kadar cesur ve mert savaşçılar olduğuna şahit oldu. Türk askeri hastane gemilerine ve çadırlarına ateş etmiyor, sağlık görevlilerine asla ilişmiyordu. Bir Anzak askeri yaralandığında yardımına koşanlara da ateş etmiyordu. Türk askeri, düğüne gider gibi cesaretle ölüme yürüyordu.

Yine Uryanizade Ali Vahid Efendi anlatıyor:

"O gece mülaki olduğum bir doktor da şöyle hikâye ediyordu: "Şu askerin bu harbde gösterdiği metaneti, fedakârlığı tarif kâbil değildir. Bakarsın bir asker gelir, kol parçalanmış: "Doktor şu kolumu kes!" der, fütûr bile etmez. Kolu değil, sanki saçını kestirecekmiş gibi lâkayd davranır, bir taraftan da "Ah canına yandığım. İntikam alamadım" diyerek göğsünü yumruklar durur. Hele o hastanelerdeki mecruhlar sabretmezler de, henüz yaraları iyileşmeden gizlice taburlarına kaçıp tekrar harbe girerler.

Bir defa da tuhaf bir şey oldu. Bu da askerlerimizin ulûvvi cenabını (yüksek ahlakını) gösterir. Malum ya bazı yerlerde bizim siperlerle düşman siperleri arasında mesafe pek azdır, hemen 15-20 hatve (adım) kadar bir şey. Bir gün böyle yakın bir Fransız siperinden bizim sipere bazı murdar şeyler atılır. Bizim askerler de bunların yaptıklarına karşılık bir mendilin içine biraz fındık, ceviz koyup o düşman siperine atarlar. Çıkmının içindekini gören Fransızlar yaptıklarından utanmış olmalı ki hemen o mendilin içine bisküvit bağlayarak tekrar bizim sipere atarlar. Bir daha da o siperden bize ateş edilmez."

Gelibolu Yarımadası'na barbar Türkleri öldürmek için gelen Anzak askerleri gördükleri yüksek ahlak karşısında Türk askerine hayran oldu. Memleketine dönebilen Anzak askerleri hatıralarında Türklerden bu hayranlıkla bahsettiler.

Çanakkale savaşından tam 50 yıl sonra bir Türk doktorunun, bir Anzak gazisi ile yaşadıkları cephede yaşananlar hakkında birçok ipucu taşımaktadır.

Ömer Sami Musluoğlu, 1920 yılında Kırım'da varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi Ruslar tarafından katledilir ve tüm malvarlıklarına Ruslar el koyar. Muhaceretle İstanbul'a akrabalarının yanına gelen Ömer Sami, girdiği imtihanları kazanır ve Darüşşafaka'da okumaya başlar. Sonrasında tıp fakültesine girer. Askerliğini yedek subay olarak Etimesgut'ta bulunan askeri hastanede yapar. O günlerde yaşadığı bir olayı şöyle anlatır:

"Yedek subay mektebini bitirdikten sonra kurda Etimesgut Hastanesi düştü. Elli yataklı bir

Cepheye Giden Askerlerimiz

hastane fakat hastanede doktor yok; benim gibi yedeklerle idare ediliyor, aslında kadro binbaşı kadrosu ama herkes orayı isteyip torpil yaptırdığı için hastane yedek subaylarla idare ediliyor. Hem hastanede yatanlara bakıyorum hem de civardan Dikimevi'nden gelenlere bakıyorum ayrıca hastanede on bir kişilik de nöbetçi sıhhiye mangası var. Bir gün kapıda bir gürültü var; bağıış, çığış..

Nöbetçi askerime seslendim; çocuğun adı da Şeker. "Şeker, ne oluyor?"

"Komutanım bu dede geldi. Zorla torununa baktırmak istiyor. Ben de 'Başibozuklara burada bakılmaz başka hastanelere git' diyorum. Bunun münakaşasını yapıyoruz. O illa burada bakılmak istiyor!" Çıktım, ihtiyara sordum: "Ne

oldu dede? Derdin ne? Asker doğru söylüyor, burada yalnız askerlere bakılır".

Dede, ayağını açtı; koskoca bir yara! "Ben bunu Balkan Harbi'nde aldım!" Kolunu açtı, "Ben bunu 1. Dünya Harbi'nde aldım!" Parmaklarının yarısı yok. "Bunları Suriye cephesinde kaybettim!" Göğsünü açtı; "Bu, Çanakkale'de oldu! Ben asker değilim de kim asker!" Her tarafı delik deşik, dede haklı, "Beni 'Divan-ı Harbe de verseler senin torununa bakacağım" dedim.

Çocukta da sivilceler akneler çıkmış, antibiyotik falan yazdım gittiler. Bir hafta sonra dede tekrar geldi, bastonunun ucunda süzme yoğurt takılı. «Dede, buna rüşvet derler» dedim, «Yok, bu benim gönlümden sana hediye. Alacaksın, yoksam senlen bi daha konuşmam!» Aldık yo-

ğurdu. İki hafta sonra Karanlık Dere'ye atışa gidiyorduk; Balgat köyünden geçiyoruz, dede de orada oturuyor, ambulans şoförüne "Arabayı kenara çek" dedim, pazarın yerinde birilerine sordum: "Burada bir Ömer Ağa olacaktı? Ömer Ağa'yı bulun!" Tabii rütbelerim de var; önce muhtar geldi, sonra Ömer Dede geldi, beni görünce hemen elime yapıştı, ben de ona sarıldım, tutturdur dede: "İlla otur, keçiyi kesecem, tandıra.." Türk milleti böyle işte."

Askerlikten sonra bir süre özel muayenehanesinde hastalara bakan Ömer Sami, Amerika'ya gitmeye karar verir. 1957 yılında Amerika'ya giden ve tam 40 yıl sonra 1997 yılında Amerika'dan dönen Dr. Ömer Sami Musluoğlu Amerika günlerini ve yaşadıklarını kendisi anlatıyor:

"Amerika'ya gittim; orada bana kimse kucağını açmadı "Doktorluk yapabilirsin" diye. Üstelik Amerika'ya gittiğim zaman İngilizceden iki kelime biliyordum: "How are you? How you do?" Bu kadar. Çünkü Darüşşafaka'da Fransızca okuduk, Amerika'da bu lisansları alabilmem için on yıl geçti. Önce yabancı mezunlar denklik imtihanına başvurdum, bunun için orta mektepten başlayarak üniversiteye kadar bütün notlar bildiriliyor sonra kabul edilip edilmeyeceği etüt ediliyor çünkü bu imtihana girme hakkı herkese verilmiyordu; her ülkenin üniversiteleri orada kabul edilmiyordu. Bizden de sadece İstanbul Üniversitesi kabul görüyordu. Denklik imtihanına girdim, üç yüz altmış tane sual vardı, bir soruyu okumak yarım yamalak İngilizcemle bir saat zamanımı alıyordu, cevabını yazmam lazım ama çok uzun şeylerdi, hastalığın tüm aşamaları ve yapılacak komplikasyonları yazabilmek gerekiyordu.

Sonra İngilizce imtihanını verdim o zaman zarfında da New York'ta Medical Center Hospital

adlı bir hastaneye girdim. Vazifem kan almak, kan vermek, serum takmak, damar yolu açıyorum, elektro kardiyografi, metabolizma çekmek gibi işler. Hastaya o kadar önem veriyorlar ki yeni doktorları hemen hastaya vermiyorlar, diğer zamanlarda da laboratuvarında çalışıyorum.

Bir gün bir hastaya gitmiştim, yetmiş beş yaşlarında kanser hastası bir adamdı. Kanser hastası olmasına rağmen kansızdı, kolunu açtım, baktım aaa.. Pazusunda dövme şeklinde bir Türk bayrağı var. Çok ilgimi çekti, sordum: «Siz Türk müsünüz?» Adamcağız kaşlarını yukarıya kaldırarak «Hayır» anlamında işaret yaptı. O zaman «Peki bu kolunuzdaki Türk bayrağı nedir» dedim, «Aldırma, işte öylesine bir şey» diye cevapladı ama gerçekten de merak etmiştim, ısrar ettim: «Fakat benim için bu bayrak çok önemli, bu yüzden dikkatimi çekti, bu benim milletimin bayrağı, bu benim bayrağım!» Ben bu şekilde söyleyince adamcağız gözlerini açtı, tanımak istercesine derin derin yüzüme baktı ve mırıltıyla sordu: «Siz Türk müsünüz?» «Evet, Türküm.»

Gözlerime bakarak yavaş yavaş anlatmaya başladı: "Yıl 1915, sen hatırlamazsın o yılları. Çanak-kale diye bir yer var Türkiye'de, orada savaşmak için bütün Hristiyan devletlerden asker toplayorlardı. Ben Avustralya Anzaklarındanım, İngilizler geldiler, bizi toplayıp "Barbar Türkler Hristiyan dünyasını yakıp yıkacaklar. Bütün dünya o barbarlara karşı cephe açtı, birlik olup üzerlerine gideceğiz, bu savaş çok önemlidir" dediklerinde söylediklerine, vaatlerine inandık ve savaşmak isteyenlerin arasına katıldık. Bizim beynimizi yıkayan İngilizler Türklere karşı topladığı askerlerin tamamını Çanakkale'ye sevk ediyormuş, bizi de gemilere doldurup Mısır'a getirdiler. Mısır'da şöyle birkaç ay atış talimi

gördükten sonra bizi gemiyle Çanakkale'ye getirdiler. Savaşın şiddetini ben ilk defa orada gördüm, öyle ki denize düşen güller suları metrelerce yukarı fırlatıyor, gökyüzünde havai fişekler geceyi gündüze çeviriyordu. Her taarruzda bizden de Türklerden de yüzlerce insan can veriyordu. Hepimiz Türklerdeki gayret ve cesareti gördükçe şaşırıyorduk, teknolojik yünden çok üstün olduğumuz gibi sayı bakımından da fazlaydık. Anlayamadığımız bu cesareti ve kuvveti onlara veren güç neydi? Bunu zaman içinde anladım, İngilizlerin bize anlattığı gibi Türkler barbarlıktan değil kalplerindeki vatan sevgisinden bize böyle saldırıyorlarmış. Bunu nasıl anladığımı söyleyeyim: Biz karaya çıktık; taarruz edemiyoruz, anında püskürtüyorlar, tekrar taarruz ediyoruz, bizi tekrar püskürtüyorlar. Derken böyle bir taarruz anında başımdan yediğim dipçikle kendimden geçmişim".

İhtiyar adamı meraktan ağzım açık şekilde dinliyorum, savaşın dehşetli anılarını anlatırken halsiz ve bitkinliğine rağmen tir tir titremeye başladı.

Adamcağız devam ediyor: "Gözlerimi açtığımda kendimi yabancı insanların arasında buldum; nasıl korktuğumu anlatamam. Çünkü İngilizler Türkleri bize vahşi, barbar olarak tanıttılardı ya. Kendime baktım yaralarımı sarmışlar, bana da hiç öfkeli bakmıyorlar, bir de çantalarındaki yiyeceklerinden ikram ettiler, hâlbuki iyi biliyordum onların yiyecekleri çok azdı ve bu haldeyken bile kendileri yemeyip yiyeceklerini bana ikram ediyorlardı. Bunu görünce şoke oldum. Kendi kendime dedim ki 'Bu adamlar isteseler şu anda beni öldürürler ama öldürmüyorlar veyahut önceden de öldürebilirlerdi hâlbuki beni cephenin gerisine götürüp bir de

tedavi etmişler. Biz esirlere misafir gibi davranıyorlar'. Bu duygularla 'Yazıklar olsun bana! Böyle asil insanlarla niye savaşıyorum ben? Neden savaşımaya gelmişim? Bu İngiliz milleti ne kadar yalancıymış, ne kadar da Türk düşmanıymış' diyerek çok pişman oldum fakat bu pişmanlığım o durumumda fayda etmiyordu. Bu iyiliğe karşılık ne yapsam diye günlerce düşündüm. Nihayet bizi serbest bıraktılar, memleketime döndüm. İşte memlekete döndüğümde Türk milletini ömür boyu unutmamak için koluma dövmeden bu Türk bayrağını yaptırdım."

Gözlerim doldu, ihtiyara bakıyorum fakat söyleyecek bir şey bulamıyordum.

"Talihin cilvesine bakın ki o zaman ölmek üzereyken yaralarımı iyileştirerek sıhate kavuşmama çaba sarf eden Türklerdi şimdi de Amerika gibi bir yerde yıllar sonra beni iyileştirmeye çaba sarf eden yine bir Türk. Ne garip değil mi? Avustralya'dan Amerika'ya gelirken bir Türkle karşılaşacağımı hiç ummazdım. Size minnettarım, siz Türkler gerçekten çok merhametli insanlarsınız. Bizi tarih boyunca hep kandırmışlar, buna bütün kalbimle inanıyorum".

Artık o da ağlıyordu, "Bana adınızı söyler misiniz?" dedi. "Ömer". Bu defa amca bana merakla sordu: "Peki niçin Ömer ismini vermişler sana?" "Babam Müslümanların ikinci halifesi isminin ilhamı olarak bana Ömer adını koymuş". "Yahu senin adın Müslüman adı mı?" "Evet, Müslüman adı".

Yüzüme baktı baktı sonra birden doğrulmak istedi, ben mani olmak istedim fakat o ısrar etti. İhtiyarın ısrarına dayanamayıp yatakta oturmasına yardım ettim, gözleri dolu doluydu, yüzü-

me bakarak: "Senin adın güzelmiş, benim adım şimdiye kadar Mr. Josef Miller idi, şimdiden sonra 'Anzak Ömer' olsun". "Olsun" dedim.

"Peki doktor beni Müslüman eder misin? Müslüman olmak zor mudur?"

Şaşırdım şimdi, birdenbire mi Müslüman olmaya karar vermişti? Meğer o yaşa gelinceye kadar hep içten içe düşünürmüş de kimseyle konuşamadığı için, sormadığı için öğrenememiş. «Tabii, Müslüman olmak çok kolay.»

Kendisine imanın ve İslam'ın şartlarını anlattım, kabul etti. Birlikte kelime-i şahadet getirirken çocuklar gibi ağlıyordu. Yaşlılık bir yandan, hastalık bir yandan bir de yıllardır kavuşmak isteyip de bilemediği için kavuşamadığı İslamiyet'e olan hasretin sona ermesi bu yaşlı gönlü fazlasıyla duygulandırmıştı. Mırıldandı: "Siz Müslümanlar tespih çekersiniz, bana da bir tespih bulsan da ben de yattığım yerden tespih çekerek Allah'ımı ansam olur mu?"

Bu sözlerinden anladım ki, dedelerimiz savaşta bile Hakk'ı zikretmeyi ihmal etmemişler, neyse

hemen bir tespih bulup kendisine getirdim. Artık 'Anzak Ömer Amca' hasta yatağında tespih çekiyor, biz de tedavisini yapıyorduk. Fakat benim için, o daha bir başkalaşmıştı, bir gün yanına gittiğimde samimi bir şekilde, "Beni yalnız bırakma olur mu?" dedi. "Ne gibi Ömer Amca?" "Ara sıra gel de bana İslamiyet'i anlat. Sen çok güzel şeylerden bahsediyorsun, o sözleri duydukça kalbim ferahlıyor". O günden sonra her gün yanına gittim, anlattım.

Kaç gün geçti bilmiyorum, hastanenin hoparlöründen bir ses duydum: "Doktor Omar! Lütfen 217 numaralı odaya gelin!" İçimden Ömer Amca'nın yolcu olduğunu anladım, odasına vardığımda gördüğüm manzara aynen şöyleydi: Sağ elinde tespih, açık duran sol kolunun pazusunda Türk bayrağı, son anlarını yaşıyordu. Kendisine kelime-i şahadet söylettirdim, kucağımda ruhunu teslim etti.

Çanakkale'yi Türkiye'de görmüştüm, burada da bir Çanakkale gazisi vardı, ne yalan söyleyeyim, ağladım."³

3 Ömer Sami Musluoğlu'nun <http://www.darussafaka.org.tr> sitesinde 2012 yılında yayımlanan hatıralarından derlenmiştir.

Heyeti İlimiye ve Mustafa Kemal Anıburnu'nda

Türkiye Diyanet Vakfı ve Diyanet İşleri Başkanlığı işbirliği ile başlatılan “Hediyem Kur'an Olsun” projesine hayırsever milletimiz büyük ilgi gösterirken, proje kapsamında temin edilen Kur'an-ı Kerimler, ülkemizde ve yurt dışında Kur'an-ı Kerim bulunmayan yerlere, ihtiyaç duyan ancak satın alma gücü olmayan kişi ve kurumlara ulaştırılmaya devam ediyor.

Hediye Kur'an-ı Kerimler Yeni Kaledonya Müslümanlarına Ulaştı

Kur'an gönüllülerinin kısa mesaj, banka veya elden bağış yöntemiyle Vakfımıza verdikleri Kur'an-ı Kerim bağışları 300 bini geçerken, gelen talepler doğrultusunda Kur'an-ı Kerim teslimatları da sürüyor. Mail yazarak Diyanet İşleri Başkanı ve Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez'den Kur'an-ı Kerim isteyen Yeni Kaledonyalı Müslümanların talebi de proje kapsamında karşılandı.

Başkan Görmez'e ulaşarak ellerinde olmadığı için fotokopiden Kur'an okuduklarını ifade eden binlerce kilometre uzaktaki Yeni Kaledonya Müslümanlarına Kur'an-ı Kerimleri ulaştırıldı.

TDV Mütevelli Heyeti İkinci Başkanı Mazhar Bilgin, “Hediyem Kur'an Olsun” projesi kapsamında dünyanın dört bir tarafındaki Müslümanlara hediye Kur'anlar ulaştırdıklarını söyledi.

Yeni Kaledonya Müslümanlarının Başkanı Görmez'e “Biz Yeni Kaledonya'da yaşayan bir grup Müslümanız, elimizde hiç Kur'an-ı Kerim yok. Bize Fransızca meali olan birkaç Kur'an-ı Kerim gönderebilir misiniz?” yazılı bir mail göndererek Kur'an-ı Kerim talebinde bulunduklarını hatırlatan Bilgin, şunları kaydetti:

“Yeni Kaledonya, Avustralya kıtasının doğusunda bir bölge. Ülkemize binlerce kilometre uzaklıkta yeni bir Müslüman topluluğa ulaşmanın heyecanını yaşadık. Oradaki Müslüman derneğinden bir yetkili ile yazışmalar yaptık. Türkiye'den direkt uçuş yoktu. Fransa aktarmalı yaklaşık 20 saati aşan bir yolculuğun ardından 100 adet Fransızca mealli Kur'an-ı Kerimi bölgeye ulaştırdık. Yeryüzünde iyilik egemen oluncaya kadar sürecek yolculuğumuzda Yeni Kaledonya durağında yeni bir bölgeyle, yeni bir Müslüman topluluğa milletimizin emanetini ulaştırmanın mutluluğunu yaşadık.”

Harçlıklarıyla aldıkları Kur'an-ı Kerimleri mahkûmlara hediye ettiler

Türkiye Diyanet Vakfı Kastamonu Kız Yurdu öğrencileri, "Hediyem Kur'an Olsun" projesi kapa-

mında, cezaevinde kalan mahkûmlara Kur'an-ı Kerim hediye etti.

TDV Kastamonu Kız Yurdu öğrencileri, harçlıklarıyla aldıkları 100 adet Kur'an-ı Kerim'i, Kastamonu E Tipi Cezaevi'nde kalan mahkûmlara gönderdi.

Yurt müdürü Aynur Çiftçi, ramazan ayında başlatılan kampanyada hediyelerin en güzelini, Kur'an-ı Kerim'i cezaevindeki mahkûmlara hediye etmekten mutluluk duyduklarını söyledi.

TDV yurtlarında kalan öğrencilerden anlamlı bağış

Türkiye Diyanet Vakfı yurtlarında kalan öğrenciler, Türkiye ve dünyanın dört bir tarafındaki Müslümanlar için 1453 adet Kur'an-ı Kerim hediye etti.

Hediyem Kur'an Olsun projesine, Türkiye Diyanet Vakfı yurtlarında kalan öğrenciler de destek verdi. TDV yurtlarında kalan öğrencileri temsilen Hasan Mutlu, Merve Nur Memiş, Şüheda Elmas ve Yüstra Ferligül, öğrenciler olarak topladıkları parayı, TDV Yurtlar ve Sosyal Tesisler İktisadi İşletmesi Müdürü Yıldırım Alkış ile birlikte, TDV Kaynak Üretim Müdürlüğü'ne teslim etti.

Ankara Üniversitesi Felsefe Bölümü öğrencisi Merve Nur Memiş, öğrenciler olarak 13 bin 436 TL bağış yaptıklarını belirterek, 453 adet Kur'an yurt dışına, bin adet Kur'an'ın da yurt içinde dağıtılmasını istediklerini söyledi.

Memiş, "Fatih Sultan Mehmet Han, 1453 yılında İstanbul'u fethi ile birlikte İslam'ın yayılmasına nasıl bir zemin hazırladıysa, bizler de Türkiye Diyanet Vakfı öğrencileri olarak ülkemizin ve dünyanın farklı coğrafyalarındaki 1453 gönle bu Kur'an-ı Kerimler vesilesi ile girmeyi hedefledik. Vesile olanlardan Allah razı olsun" şeklinde konuştu.

Hediye Kur'an-ı Kerimler Diyarbakırlı çocuklara ulaştı

Türkiye Diyanet Vakfı, Diyarbakır'ın Çınar ilçesi Ağaçsever Mahallesi'ne, "Hediyem Kur'an Olsun" projesi kapsamında 160 adet Kur'an-ı Kerim ulaştırdı.

Kur'an-ı Kerimler, Çınar İlçe Müftüsü Şemsettin Şimşek'in katılımıyla Ağaçsever Mahalle Camii'nde çocuklara hediye edildi.

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı'na "Hediyem Kur'an Olsun" projesini hayata geçirdiklerini için teşekkür eden Diyarbakır Çınar İlçe Müftüsü Şemseddin Şimşek, Kur'an-ı

Kerimlerin büyük bir sevinç kaynağı oluşturduğunu söyledi.

Müftü Şimşek, "Çınar ilçesinde yaşayan kardeşlerimizin yoğun talebi doğrultusunda Türkiye Diyanet Vakfımızın, Hediyem Kur'an Olsun kampanyası kapsamında göndermiş olduğu Kur'an-ı Kerimleri, çocuklarımıza dağıttık. 160 adet Kur'an-ı Kerim'i her eve bir adet olacak şekilde hediyeleri ulaştırdık. Bizleri zor zamanda hatırladınız, bu hediyeler çok anlamlı ve çok manidardır. Kampanyaya katkıda bulunan herkese teşekkür ederiz" diye konuştu.

HEDİYEM KUR'AN OLSUN PROJESİNE BÜYÜK İLGİ

Kur'an-ı Kerim'in çağlar üstü mesajını olabildiğince geniş kitlelere ulaştırmak, onu okuma, anlama ve yorumlama konusundaki çabaları desteklemek amacıyla başlatılan kampanyaya katılmak için milletimiz adeta birbiriyle yarışıyor.

Muhtelif okullarda ilk, orta, lise ve üniversite düzeyinde öğrenciler kendi aralarında kampanya başlatarak projeye katılırken, din görevlilerimiz, Diyanet çalışanları, TDV şubeleri ise çalışmalarıyla kampanya büyük destek veriyor. Ülkemizden ve yurt dışından katılımlarla günden güne büyüyen projeye en büyük destek ise sivil toplum kuruluşları ve hayırseverlerimizden geliyor.

Mahalle camisinden Afrika'ya 10 bin Kur'an-ı Kerim

Isparta'da bir mahalle camisinde cemaatin katkılarıyla, Afrika'ya gönderilmek üzere 10 bin Kur'an-ı Kerim bağışı yapıldı.

Türkiye Diyanet Vakfı ve Diyanet İşleri Başkanlığı işbirliğiyle dünyanın dört bir tarafında satın alma gücü olmayan kişi veya kurumlar için başlatılan "Hediyem Kur'an Olsun Projesi", Isparta'dan da destek buldu.

Proje kapsamına çalışma başlatılan İstiklal Camisi'nde, İl Müftülüğü ve cemaatin katkılarıyla bir ayda 100 bin lira toplandı. Toplanan paralarla temin edilen 10 bin Kur'an-ı Kerim, TDV aracılığıyla Afrika'ya gönderilecek.

Isparta Müftüsü Galip Akın, camide görevli Serdar Topalakçı ve Ali Eryiğit'in çabalarıyla kısa sürede büyük yardım toplandığını, bu bağışların TDV'nin kampanyası kapsamında Afrika'ya gönderileceğini söyledi.

Ali Eryiğit ise Afrika'daki çocukların Kur'an-ı Kerim'i "luh" adı verilen, üzerine ezberleyecekleri ayetin yazıldığı tahtalarla öğrenmeye çalıştığını söyledi. Bu durumun kendilerini proje için daha fazla çaba göstermeye teşvik ettiğini anlatan Eryiğit, 10 bin Kur'an-ı Kerim'in Afrika'daki Müslüman çocuklara gönderilecek olmasından mutluluk duyduklarını kaydetti.

Avrupa'da yaşayan Türk gençlerden 2 bin 237 Kur'an-ı Kerim bağıışı

Avrupalı Türk Demokratlar Birliği (UETD) Kuzey Bavyera Bölge Gençlik üyeleri, Hediye Kur'an Olsun Projesi'ne 5 bin 690 Avro bağışta bulundu.

UETD Kuzey Bavyera Bölge Gençlik Başkanı Emre Şentürk ve beraberindeki heyet, Türkiye Diyanet Vakfı'nı (TDV) ziyaret ederek, Diyanet İşleri Başkanlığı işbirliği ile başlatılan "Hediye Kur'an Olsun" kampanyasına destek verdi.

UETD Kuzey Bavyera Bölge Gençlik üyeleri olarak kendi aralarında kampanya başlatan gençler, topladıkları 5 bin 690 Avro'yu TDV Kaynak Üretim Müdürlüğü yetkililerine teslim etti.

Avrupa'da yaşayan Türkler olarak Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı'nın çalışmalarına destek olmayı sürdüreceklerini ifade eden UETD üyeleri, yaptıkları bağışlarla 2 bin 237 adet Kur'an-ı Kerim'in yurt içinde ve yurt dışında ihtiyaç duyanlara gönderileceğini ifade etti.

Heyet adına konuşan UETD Kuzey Bavyera Bölge Gençlik Başkanı Emre Şentürk, "Arkadaşlar

olarak Türkiye'ye yönelik nasıl bir çalışma yapabiliriz diye düşündük. Türkiye ile Almanya'yı, Avrupa'yı, özellikle Avrupa'da yaşayan Türkleri bir araya getirebilecek bir proje arayışına girdik. Türkiye Diyanet Vakfı'nın Hediye Kur'an Olsun kampanyasını gördük. Teması çok hoşumuza gitti. Özellikle Avrupa'da yaşayan gençlerin İslam kardeşliği adına bir şeyler yapabilmesi için güzel bir imkan olarak gördük ve dedik ki, bizim de bu çorbada tuzumuz olsun. İhtiyacı olan kardeşlerimize Kur'an-ı Kerim göndermek manevi olarak çok güzel bir şey. Bizim için önemli olan bu hediyelerin ihtiyaç sahibi kardeşlerimize ulaştırılması" dedi.

Türkiye Diyanet Vakfı ile işbirliğini sürdüreceklerini belirten Şentürk, "Şimdi Yaraları Sarma Zamanı adıyla bir kampanya daha olduğunu öğrendik. Almanya'ya döndüğümüzde bunun için de çalışmaya başlayacağız. Hediye Kur'an-ı Kerimleri bir iki hafta içerisinde topladık. Bunu da kısa zaman içerisinde tamamlayıp yetkililere ulaştıracağız" diye konuştu.

İmam Hatip öğrencilerinden Hediye Kur'an Olsun projesine destek

Kadıköy Kız İmam Hatip Lisesi ve İstanbul Başakşehir Anadolu İmam Hatip Ortaokulu öğrencileri, Hediye Kur'an Olsun projesi için 15 bin 500 TL bağış yaptı.

Türkiye Diyanet Vakfı'nın başlattığı Hediye Kuran Olsun Projesi'ne sivil toplum kuruluşları ve okullar da büyük ilgi gösteriyor.

TDV Genel Müdür Yardımcısı Abdurrahman Çetin, Kaynak Üretim Müdürü Sami Serdar, Hediye Kuran Olsun Proje Koordinatörü Mikail Çolak ve Projeler Dış Hizmetler Müdürlüğü Görevlisi Derya Aktaş, İstanbul'da çeşitli sivil toplum kuruluşlarını ve okulları ziyaret ederek projeyi anlattı.

Kaynak Üretim Müdürü Sami Serdar ve Hediye Kuran Olsun Proje Koordinatörü Mikail Çolak, Başakşehir TOKİ Turgut Özal Anadolu İHL Ortaokulunu ziyaret ederek, Hediye Kur'an Olsun projesine destek için öğrenciler tarafından toplanan 8 bin TL bağışı teslim aldı.

Okul Müdürü Ramazan Ayan'ın teslim ettiği bağış için makbuz verilirken, projeye destek veren Din Kültürü Öğretmeni Şeyma Karalara teşekkür belgesi takdim edildi.

Kadıköy Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ise projeye 7 bin 500 TL bağışla katkıda bulundu. Okul Müdürü Osman Erdem'in teslim ettiği bağış sonrası makbuz verilirken, projeye destek veren meslek dersleri öğretmeni Celalettin Acuner'e de teşekkür belgesi takdim edildi.

Sizin de hediye Kur'an olsun

Siz de "Hediye Kur'an Olsun" kampanyasına destek vererek, hediyelerin en güzelini dünyanın dört bir tarafında ihtiyaç duyan kardeşlerimize ulaştırabilirsiniz.

Bağış yapmak isteyenler bu hayra katılarak kısa mesaj, banka veya elden bağış yöntemiyle istediği miktarda Kur'an-ı Kerimi ihtiyaç duyan kişi ve kurumlara hediye edebiliyor.

Proje için her türlü bilgi www.hediyemkuranolsun.com web sayfasından alınabilir. Tüm GSM operatörlerinden 4333 nolu SMS numarasına 12 TL, online bağış yöntemiyle yurt içine 8 TL, yurt dışına ise kargo bedeliyle birlikte 12 TL tutarında bağış ile "Hediye Kur'an Olsun" kampanyasına katılabilirsiniz.

ASIRLARDIR KUR'AN SEVGİSİYLE YAŞAYAN GELENEK 1001 HATİM

Celal BÜYÜK
Erzurum Müftü V.

“Erzurum, 1001 hatimlerin okunduğu dönem bir başka güzeldir. Kur’ân-ı Kerim’in bereketi etrafında belli bir süreliğine küçük bir alanda bir araya gelen Erzurumlular, hatimlerin okunduğu sırada sırt sırta vererek bir araya geldikleri gibi gönüllerini de birleştirip İslam kardeşliğinin en güzel örneklerini ortaya koyarlar.”

*Hafızları binbir hatim okurlar, Nur-i Kur’ân enharına akarlar,
Nüzul-i merhamet-gâhe bakarlar, Mevla’ya emanet olsun Erzurum.
Binbir hatim nuru arşı doldurmuş, bela musibeti yerden kaldırmış,
Düşmanları kahreylemiş öldürmüş, Mevla’ya emanet olsun Erzurum.
(Alvarlı M. Lütfi Efendi)*

Birçok medeniyete ev sahipliği yapmış olan kadim şehir Erzurum aslında bir gelenekler şehridir. Bu durum Erzurum halkı için geçmişte olduğu gibi bugün de sağlam bir toplumsal şuurun ve birlikteliğin oluşmasına katkı sağlamaktadır.

Erzurum’da yaşatılmakta olan bu geleneklerden biri de 1001 hatim geleneğidir. İbrahim Hakkı Konyalı’nın “Abideleri ve Kitabeleri ile Erzurum Tarihi” adlı eserinde anlattığı üzere, 1001 hatim geleneği rivayetlere göre 1533’lü yıllarda âbid, zâhid ve mutasavvıf bir kişiliğe sahip olan Pir Ali Baba tarafından başlatılmıştır.

Erzurum, konumu itibariyle geçmiş dönemlerde pek çok istilalara uğramış, afetler yaşamıştır. Rivayet olunduğuna göre, 1001 hatimlerin başladığı dönemde de Erzurum yöresinde pek çok afet meydana gelmiştir. Afetlerin yaşandığı bu dönemde Erzurum halkı Pir Ali Baba dergâhına giderek, Pir Ali Baba’dan felaketlerin bitmesi için dergâhta öğrencileri ile birlikte topluca dua etmesini istemişler. O gece dergâhta sabahlara kadar felaketlerin dinmesi ve daha beterlerinden Erzurum’un korunması için gözyaşlarıyla topluca dualar edilmiş. Ertesi gece, Pir Ali Baba bir rüya görür ve rüyasında

kendisine 1001 hatim okunması tavsiye edilir. O günden itibaren dergâhta hafızlar tarafından hatimler okunmaya başlanmış. Aynı zamanda zengin bir kişi olan Pir Ali Baba bu tarihte maliki bulunduğu sekiz köyden dördünün gelirini, tamamen Erzurum'da yılda bir defa okunmasını ihdas ettiği 1001 hatimlere vakfetmiş ve bu hatimler o günden sonra Erzurum'da sürekli okutularak, Birinci Cihan Harbi yıllarına kadar devam etmiştir. O yıllarda meydana gelen bazı aksamalarla okutulamayan 1001 hatimler, bir süre sonra Erzurum Müftüsü Hacı Muhammed Sadık Solakzâde ve o zamanın Erzurum milletvekillerinden Mühirzâde Asım Efendi ile Zihni Bey tarafından yeniden okutulmaya başlandı. O günden bu güne 1001 hatim okumaları devam etmektedir.

İlk dönemde 1001 hatimlerin bin tanesi hafızlar tarafından sabit bir mekânda (dergâhlarda, camilerde, evlerde) okunur, 1001'inci hatim ise hafızlar tarafından hayvan sırtında şehrin tamamını dolaşmak suretiyle okunurdu. Böylece şehrin tamamı bela ve musibetten korunmuş

olurdu. Sonraki dönemlerde ise bu uygulamadan vazgeçilmiş ve hatimler sabit mekânlarda okunmaya devam edilmiştir. 1001 hatim okumaları Aralık ayının son on beşi ile Ocak ayının ilk on beşinde okunur.

Kanuni Sultan Süleyman zamanında dönemin valisi Ayazpaşa tarafından yaptırılan tarihi Ayazpaşa Camii, kutlu gelenek 1001 hatimlere ev sahipliği yapan en önemli mekândır. Erzurum halkı 1001 hatim okumaları için bu camide toplanırken aynı zamanda gerek ferdi gerekse toplumsal olarak iyilik hareketlerinin en güzel örneklerini ortaya koyarlar.

Erzurum halkı sabahın erken vaktinde dondurucu soğuğa rağmen genciyle-yaşlısıyla sabah namazından çok önce camiye gelir ve kemal-i edeple cüzler kendilerini bu işe adanmış gönüllü cüz dağıtıcılarının elinden alınıp, sırt sırta verilerek hatimler okunur. Ayazpaşa Camii'ne gelen cemaatin büyük bir kısmı cüz okumak suretiyle

bu hayırlı geleneğe katkı sağlamaya çalışır. Cüz okuyamayanlar ise başka hayırlı işler yapmak suretiyle bu hizmete katkı sağlarlar. Örneğin cüz okuyamayan bazı insanlar gönüllü olarak kendilerini cüz dağıtma işine vakfetmişlerdir. “1001 hatim gönüllüleri” dediğimiz bu grup insanlar farklı mesleklerdendir. Bunların görevi cüz dağıtım işini organize etmektir. Bunu yaparken de Kur’ân-ı Kerim’e duyulan hürmetin bir gereği olarak cüzleri baş üstünde tutarlar. Okunan cüzler yine bu ekip tarafından toplanır ve bir başka ekibe, tasnif ekibine teslim edilir.

Görevlilerin baş üzerinde taşıdığı Kur’ân-ı Kerimleri alan cemaat de aynı hürmeti gösterir. Kur’ana sırt dönmek istemeyen cemaat kendileri sırt sırta verirler. 1001 hatim Ayazpaşa’da sırt sırta verilerek okunur. Bu, Erzurum halkının Kur’ân-ı Kerim’e duydukları derin sevgi ve muhabbetin bir gereğidir. Bu kutlu gelenek münasebetiyle birbirlerini tanımayan, birbirlerine yabancı olan insanlar birbirlerine sırt vermek suretiyle hatimlerini okurken, diğer taraftan da kardeşliğin, birlikteliğin ve iyiliğin en güzel örneklerini ortaya koyarlar.

Kur’ân-ı Kerim’in bereketi etrafında belli bir süreliğine küçük bir alanda bir araya gelen Erzurumlular hatimlerin okunduğu sırada bedenlerini birleştirdikleri gibi gönüllerini de birleştirip İslam kardeşliğinin en güzel örneklerini ortaya koyarlar. Peygamber efendimiz (s.a.v)’in: *“Mü’minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acı-makta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.”* (Buharî, Edeb 27; Müslim, Birr 66) Hadis-i Şerifi’nin en güzel şeklini ortaya koyarlar. Dilleri ile Allah kelamını okuyan insanlar artık tek bir vücut olmuşlardır. Dolayısıyla ısıraplar, sevinçler birdir artık. Kur’ân-ı Kerim’e duyulan derin sevgi ve ihtiram sebebiyle diz çökerek okunan Kur’ân sebebiyle kardeşinin uyuşan ayakları ovalanır, masaj yapılır. Bunu yaparken kişinin yüzünde tebessüm, gönlünde ise kardeşinin ıstırabını dindirmeye yardımcı olmanın büyük mutluluğu vardır.

Ayazpaşa Camii’nde hatim sonrası sabahın ayazında evlerine gitmeye hazırlanan cemaate, “Bu kutlu görevde benim de çorbam olsun” diyen

hayırseverler çorba ikramında bulunur. Kurulan bu iyilik sofrası için adeta insanlar birbirleriyle yarışır, günler öncesinden isimlerini yazdırırlar. Büyük bir huşu ve mutluluk içerisinde kol kola camiden çıkan cemaat bu sefer her gün farklı bir hayırsever tarafından kurulmakta olan iyilik sofrasında bir araya gelirler. Bu sofraya hayırsever açısından 1001 hatim geleneğinin yaşatılmasına bir katkı iken, katılanlar açısından ise çorba içmekten ziyade bir tanışma ve kaynaşma sofrasıdır. Bir amaç doğrultusunda farklı mahallelerden gelen insanlar birbirleriyle tanışır ve kaynaşırlar.

1001 hatimlerin okunduğu dönemde ortaya konulan iyiliklerden doğadaki hayvanlar da nasibini alırlar. Mevsimin kış olması sebebiyle bu dönemde hayvanlar da düşünülür ve istifade etmeleri için doğaya yem ve ekmek bırakılır. Özellikle son zamanlarda hayırseverler tarafından doğaya 1001 tane ekmek bırakılması adet haline gelmiştir.

Kısacası 1001 hatimlerin okunduğu dönem bir başka güzeldir Erzurum. Bir taraftan kutlu bir gelenek devam ettirilirken diğer taraftan da iyilik hareketlerinin en güzel örnekleri ortaya konulur. Böylece dua zamanına ulaşılır. Artık vakit dua vaktidir. Tarihi Ulu Cami’de eller birlik ve kardeşlik için, şehrin bela ve musibetlerden uzak olması için, Kur’ân-ı Kerim’in bize öğrettiği iyilik ve güzelliğin, senenin tamamında hayatımıza egemen olması için duaya kalkar.

Duanın yapılacağı gün Erzurum için bir bayram günüdür. Köylerden insanlar akın akın günler öncesinden Erzurum’a gelirler, dua zamanı Ulu Cami’de kutlu ana şahitlik etmek için. Sabahın erken vaktinde doldururlar tarihi mekânı. Yine sırt sırtadırlar ve birbirlerinin sırtlarında edilir secdeler. On bini aşkın insan aynı anda amin der, Kur’an’ın bize öğrettiği iyiliğin tüm dünyaya egemen olması için...

KULLUĞUMUZU TEST EDEN DEĞER İYİLİK

Yunus ÖZDAMAR
DİB Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı

Kur'an-ı Kerim bir hayat kitabıdır. İçerisinde insana, insanlığa hayat veren konular, hükümler yer alır. Dünya hayatında insanı doğruya sevk etmek için bilinmesi gereken konular, Kur'an tarafından çeşitli yönleriyle ele alınır. Ayetlerde farklı yönleriyle ele alınan konulardan biri de, iyiliktir. Birçok ayette, iyiliğin kapsamına nelerin dahil olduğundan bahsedilir. Allah Teala, iyiliği en geniş anlamıyla "Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitap'a, peygamberlere inanan, O'nun sevgisiyle, yakınlarına, yetimlere, düşkünlere, yolculara, yoksullara ve köleler uğrunda mal veren, namaz kılan, zekât veren ve söz verdiklerinde sözüne vefa gösterenler, zorda, darda ve savaş alanında sabredenlerdir."¹ şeklinde tarif eder. Bu tanım, iyiliğin genel anlamda iki boyutunu bize özetler: Biri, iman ve itaat ile Allah Teala'nın rızasına uygun kulluğumuz; diğeri ise, ikram ve hasenat ile Rahman'ın kullarına yönelik davranışlarımız. Başka bir ifadeyle, Allah Teala'ya yaptığımız kulluk hususundaki sadâkatımız, diğeri ise O'nun kullarına, her çeşidiyle yansıtabildiğimiz iyilikler.

Ayetin vurgu yaptığı iyilik, Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e (s.a.s) kadar gelen bütün pey-

gamberlerin öncelikli tavsiyelerini ihtiva eder. Kur'an ayrıca kıssalar yoluyla insanların Allah Teala'dan gelen iyilik öğretisini daha kolay anlamaları için sık sık bu tavsiyelere atıfta bulunur. Bunu Peygamber ve diğer âbide şahsiyetlerin yaşadıkları üzerinden anlatırken, onların iyiliği hayatlarına ne şekilde tatbik ettiklerini, ona hangi boyutuyla sahip çıktıklarını izah eder.

İyilikle ilgili bir hadisinde Allah Resûlü (s.a.s), "Her iyilik/güzel iş sadakadır."² buyurur. Efendimiz (s.a.s) bu sözüyle, sadaka kavramına iyilik çerçevesinde geniş bir anlam yükler. Öyle ki, Allah Resulü, iyiliğin bir türü olan sadaka vermeyi, "Vücuttaki bütün eklemler için her gün sadaka vermek gerekir. Bineğine binmek isteyen kişiye yardım etmek veya eşyasını bineğine yüklemek sadakadır. Güzel söz ve namaza giderken atılan her adım sadakadır. Yol göstermek sadakadır."³ şeklinde çeşitlendirir.

Kur'an ayetlerine iyilik hakkındaki bu hadiste yer alan tarif üzerinden baktığımızda, iyiliğin bazı Peygamberlerin veya âbide şahsiyetlerin hayatlarında nasıl karşılık bulunduğunu daha açık bir halde görürüz. Bazen halis bir niyet, bazen

1 Bakara, 2/177.

2 Buhârî, Edeb, 33.

3 Buhârî, Cihâd, 72.

güzel bir teslimiyet, bazen de saf bir ibadet şeklinde peygamberlerin hayatlarında yer alan iyilik öğretilerinin kapsamının bu yönüyle ne kadar geniş olduğuna şahit oluruz.

İyilik, ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem'in hayatında, nasuh bir tövbe olarak öne çıkar. "Rabbimiz! Kendimize yazık ettik; bizi bağışla-maz ve bize merhamet etmezsen biz kaybedenlerden oluruz."⁴ ayetinde belirtildiği üzere iyilik, Hz. Adem ve Hz. Havva'nın dilinden tam bir teslimiyet olarak yansır. Kur'an'a göre böylesi bir teslimiyet, kâmil mü'min olmanın da bir gereğidir aynı zamanda. Bu hususa dikkatleri çeken başka ayette ise Allah katında iyi bir konumda olmanın vasfı, tövbe etmiş halde "Allah'a arınmış bir kalple gelebilmek"⁵ olarak tanımlanır.

İyilik, Kur'an'da bahsi geçen ve günahkârların simge isimlerinden biri olan Kâbil'in "Andolsun seni öldüreceğim!" sözüne karşılık, Hâbil'in dilinden "Andolsun ki sen öldürmek için bana el uzatsan bile, ben öldürmek için sana elimi kaldıracak değilim!"⁶ sözünü diyebilmektir. Hâbil'in bu sözü, asırlar boyunca bir iyilik nişanesi olarak zulümle imtihanı olan mazlumların dillerinde seslene gelmiş, örnek olmuştur.

İyilik, Hz. İbrahim'in yaptığı gibi bir insanı büyük bir günahattan alıkoyabilme çabasıdır. Babası Azer, en büyük günah olan Allah'a ortak koşma davranışını sergilemiş olmasına rağmen, Hz. İbrahim, babasını, "Babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana bir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?"⁷ şeklinde uyarır. Bu güzel üslup ile Hz. İbrahim'in, babasını uyarması büyük bir iyi davranış örneğidir.

İyilik, Hz. İsmail gibi gerektiğinde Allah yolunda canını da feda etmeyi göze alabilecek bir teslimiyettir. Hz. İsmail'in babası Hz. İbrahim tarafından kurban edileceği yönünde Allah Teala'dan gelen emri ilahi vardır.⁸ Buna karşılık Hz. İsmail, babası Hz. İbrahim'e: "Ne ile emrolundunsa onu yap, Allah dilerse, sabredenlerden olduğumu göreceksin."⁹ şeklinde cevap vermesi de teslimiyet açısından çok anlamlı bir iyilik örneğidir.

İyilik, yeri geldiğinde Hz. Yakup gibi, sıkıntılarımızı içimize gömmek; günah işlemeye gücümüz yetse de azalarımızı sırf Allah rızası için günahlardan alıkoyabilmektir. Hz. Yakup, oğlu Hz. Yusuf'a, kendi oğulları tarafından yapılan zulmü fark ettiğinde, onlara karşı koyma gücü olmasına rağmen Rabbine yönelip, "Ben üzüntü ve tasamı yalnız Allah'a açarım. Allah katından, sizin bilmediklerinizi bilirim."¹⁰ duasıyla Allah yönelmesi de özverili bir iyilik örneğidir.

İyilik, Hz. Yusuf gibi çok haklı durumda olsak bile bunu, açık bir kötülüğü yapmaya gerekçe saymayıp, kendimizi günaha sevk etmekten uzak tutabilmektir. Kur'an, Yusuf kıssasında bu durumu şöyle bir olayla örneklendirir. Hz. Yusuf'un, kendisine daha önce zulmeden kardeşleri onu tanıdıklarında, Hz. Yusuf'un kendilerinin yaptığı gibi zulüm yapacağını zannettiler. Kardeşlerin daha önce Hz. Yusuf'a zulüm yapmalarına karşın o, kardeşlerine, "Ben Yusuf'um, bu da kardeşim (Bünyamin). Allah bize iyilikte bulundu; doğrusu kim kötülükten sakınır ve sabrederse bilsin ki Allah iyi davrananların ecrini katiyen zayi etmez."¹¹ şeklindeki cevabı, iyiliğin, gücümüz yetse de müspet karşılık verebilmeye güzel bir örnektir.

4 Araf, 7/23.

5 Şuara, 26/89.

6 Mâide, 5/ 28.

7 Meryem, 19/42.

8 Saffat, 37/102.

9 Saffat, 37/102.

10 Yusuf, 12/86.

11 Yusuf, 12/90.

İyilik, hayatın her alanında olduğu gibi alış-verişte de hakkı gözetebilmektir. Hz. Şuayb, kavmini: “Ey milletim! Ölçüyü ve tartıyı tamamı tamamına yapın; insanlara, eşyalarını eksik vermeyin; yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.»¹² tavsiyesi ile iyi bir davranışın sosyal hayat açısından ne kadar önemli olduğuna işaret etmiştir.

İyilik, Hz. Musa gibi, zulümden bunalınca, isyana yönelmeden, sıkıntı ne kadar büyük olsa da, Rabbine el açıp “Ben işimi Allah’a bırakıyorum. Doğrusu Allah, kulları görür.”¹³ diyebilmektir.

İyilik, Hz. Davut gibi, güzel hüküm verebilmek, en doğru şekilde hükümdarlık yapabilmektir. Allah Teala’nın Hz. Davut’a hitaben, “Ey Davud! Seni şüphesiz yeryüzünde hükümrana kıldık, o halde insanlar arasında adaletle hükmet, hevese uyma; yoksa, seni Allah’ın yolundan saptırır. Doğrusu, Allah’ın yolundan sapanlara, onlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin azap vardır.”¹⁴ şeklinde buyurduğu ölçülere sahip olabilmektir.

İyilik, Hz. Eyyüp gibi, en acı verici hastalığa belki bir ömür boyu sabredebilmektir. Bir çok hastalıkla muhatap olan Hz. Eyyüp’un bu sabrından dolayı Allah Teala’nın: “Doğrusu Biz onu sabırlı bulmuştuk. Ne iyi kuldu, daima Allah’a yönelirdi.”¹⁵ övgüsüne mazhar olabilmek de en kayda değer iyilik örneklerindendir.

İyilik, Rahman’ın kullarının özelliğine vurgu yapılan ayette belirtildiği üzere, “(Onlar) Yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürüyen kimselerdir. Cahiller onlara laf attıkları zaman” buna “Selâm!

(Esenlik size)” şeklinde ¹⁶ veya sözün en güzeli ile karşılık¹⁷ verebilmektir.

Vermek, infak etmek anlamının yanı sıra yukarıda bahsi geçtiği üzere, Kur’an’ın ifadesiyle iyilik, bazen bir duruş, bazen bir iyi davranış bazen de yeri geldiğinde en uygun tavrı sergileyebilmektir. Bu farklı anlamı şu ayet destekler mahiyettedir: “Onun için kim (elinde bulunandan) verir, Allah’a karşı gelmekten sakınır ve güzel sözü (kelime-i tevhidi) tasdik ederse, biz onu en kolay olana iletiriz.”¹⁸

Allah Teala, “Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz.”¹⁹ buyuruyor. İnsanların önderleri Peygamberlerin söz konusu bu imtihanlara karşı sergilemiş oldukları örnek davranıştan dolayı Allah Teala onları taltif eder. “Onlar, ne iyi bir kuldu,²⁰ O son derece dürüst bir kimse bir peygamber idi.”²¹ ayetleri bunlardan bir kaçıdır.

Kur’an kıssaları iyiliğin çerçevesi içerisinde bize dikkat çekici hatırlatmalarda bulunur. “Şüphesiz biz ona (doğru) yolu gösterdik. İster şükredici olsun, ister nankör.”²² ayetinde belirtilen hakikat gereği benzer sahnelerle karşılaştığımızda, iyi veya kötü davranışlarımız bizim yolumuzu tayin edecek. O an sergileyeceğimiz iyi bir davranış, kulluk testinden daha kolay geçmemize imkân sağlar. Bunun sonucunda da Allah Resül’ünün (s.a.s.) buyurduğu üzere “Doğruluk (bizi) iyiliğe, iyilik de cennete (çekerek) götürür.”²³ Böylece, Rabbimizin razı olduğu kullarından oluruz.

16 Furkan 25/63.

17 Fussilet, 41/34

18 Leyl, 92/5-6-7.

19 Bakara, 2/155

20 Sâd, 38/44.

21 Meryem, 19/41,56.

22 İnsan, 76/3.

23 Buhari, Edep, 69.

12 Hûd, 11/85.

13 Mû’min, 40/44.

14 Sâd, 38/26.

15 Sâd, 38/44.

"Hadislerle İslam" Dijital Ortamda

Peygamber Efendimiz'in hikmet ve rahmet dolu dünyasını keşfetmeye davet eden "Hadislerle İslâm" eseri, dijital ortama taşındı. 100 hadis hocasının 10 yılda tamamladığı esere artık internet üzerinden ulaşmak mümkün.

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı işbirliği ile Hazreti Muhammed'in mesajlarını modern zamanın problemleri ve ihtiyaçlarını dikkate alarak sade ve anlaşılır bir dille okuyuculara sunmak üzere hazırlanan "Hadislerle İslâm" eseri, yurt içi ve yurt dışında daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlamak amacıyla dijital ortama aktarıldı.

Hazreti Muhammed'in örnek hayatı, sünneti, uygulamalarının hadisler aracılığıyla ortaya konulduğu esere "<http://hadislerleislam.diyanet.gov.tr>" adresinden ulaşılabilir.

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez'in de aralarında bulunduğu bir kurul tarafından 10 yılda hazırlanan eser, 44 ciltlik İslam Ansiklopedisi'nden sonra Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yürütülen en geniş kapsamlı çalışma olarak biliniyor.

"Hadislerle İslam" eseri 2014 yılında Haliç Kongre Merkezi'nde düzenlenen ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez'in de katılımıyla gerçekleşen "Yüzyılın İslam Kültür Hizmeti Ödülleri" töreninde ödüle layık görülmüştü.

Birçok dünya diline çevirisi hazırlanıyor

İnternet ortamında erişime açılan eserin Arnavutça, Kırgızca ve Azerice'ye çevirisi tamamlandı. İngilizce, Rusça ve Boşnakça'ya çevirisi devam eden eserin, Arapça ve Almanca tercümeleri için de ekipler kuruldu.

İSTANBUL 29 MAYIS ÜNİVERSİTESİ

Neden 29 Mayıs?

- Güçlü Akademik Kadro
- Cazip Burs İmkânları
- Şehrin Merkezinde Yerleşke
- Zengin Kütüphane
- Çift Anadal ve Yandal Programları
- Yurtdışında Dil Eğitimi Fırsatı
- Akademik Gelişim ve Destek Programları
- Uluslararası Ortam
- Öğrenci Konukevleri

Fakülteler ve Programlar

Edebiyat Fakültesi

- Felsefe Programı (%30 İngilizce)
- Tarih Programı (%30 İngilizce)
- Türk Dili ve Edebiyatı Programı (%30 İngilizce)
- Psikoloji Programı (%30 İngilizce)
- Çeviribilim Bölümü - Mütercim Tercümanlık (Arapça, % 30)
- Çeviribilim Bölümü - Mütercim Tercümanlık (İngilizce, % 30)

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

- Ekonomi Programı (İngilizce)
- Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Programı (İngilizce)
- Sosyal Hizmet Programı (Türkçe)

Uluslararası İslam ve Din Bilimleri Fakültesi

- İslam ve Din Bilimleri Programı (% 30 Arapça)
- Uluslararası İlahiyat Programı (% 30 Arapça)

www.aday.29mayis.edu.tr

2015-2016

0216 988 10 09

www.29mayis.edu.tr

İcadiye Bağlarbaşı Caddesi, No: 40 34662 Bağlarbaşı - Üsküdar / İSTANBUL

• Altunizade Yerleşkesi • Ümraniye Yerleşkesi

✉ : 29mayis@29mayis.edu.tr

fb: [Istanbul29MayisUniversitesi](https://www.facebook.com/Istanbul29MayisUniversitesi)

ig: [29MayisUni](https://www.instagram.com/29MayisUni)

BİZİM MEDENİYETİMİZ

Ahmet TÜRK BEN

İnsan ve Medeniyet Hareketi Yüksek İstişare Kurulu Üyesi

“Biz Müslümanlar, yeryüzünün imarına ve toplumun ihyasına insanı yaşat ki devlet yaşasın diyerek başlamışız. İyiliklere öncü, iyilere yol arkadaşı olmayı kendimize şiar edinmişiz. Bizler, iyiliği yeryüzüne hakim kılmak için yola çıkan gönül erlerinin yaktığı meş’aleyle rahmet toplumları inşa etmişiz.”

Değerler planında, doğru ve güzel olanı bilmek, yanlış ve çirkin olanı da bilmeye bağlıdır. Eşyanın zıddıyla kaim olduğu prensibinden hareketle iyi, ancak zıddı olan kötü bilindiği ve kötünün zararlı etkilerinden korunulabildiği ölçüde anlaşılabilir ve yaşanabilir. Bizler kendi medeniyetimizin hangi değerler sistemi üzerine bina edildiğini idrak etmeli ve Batı Uygarlığını iyi tahlil etmeliyiz ki medeniyetimizin yeniden inşası mümkün olabilsin.

Bu noktada bize ait olanla olmayanın ayrımı yapılmalıdır.

Batı medeniyeti göz medeniyeti iken İslam medeniyeti söz medeniyetidir. Batı uygarlığı gör-selliği ön plana çıkartır ve her şey göstermeye

ayarlıdır. İslam medeniyeti ise bir anlamda kulak medeniyetidir. Dinlemek esastır, işittik ve itaat ettik, paroladır. Körü körüne bağlılık yoktur asla, sözü dinlemek ve en güzeline tabi olmak vardır.

Batı medeniyeti niceliği ve rakamları yüceltir. Her şey sayısal verilere ayarlı değerlendirilir. İslam medeniyeti ise niteliği esas alır ve rakamlar değil harfler üzerine insanı ve toplumu inşa eder. Okumak ve yazmak en kutsal eylemlerdir.

Batı sadece maddeyi merkeze alıp maddenin karşısında ezilirken İslam medeniyeti manevi olanı merkeze alarak maddeye esir olmaktan kurtulur. Bu bağlamda İslam medeniyetinde iyilik; sadece maddi boyutuyla sınırlı kalma-

yan ilim, irfan, hikmet bağlamında akla, kalbe ve davranışlara değer katan bir erdemdir: Aynı zamanda iyilik; ihsan, merhamet ve adalet bağlamında bütün toplumu hayırla yoğurmanın adıdır.

Bizim medeniyetimiz öncelikle ilim medeniyetidir.

İlim, doğruyla yanlışı, hakla batılı ayırt etmeyi öğretir. Faydalı ve doğru bilgiyi merkeze alan, firsat ve basiretle hareket eden Mü'min, *akl-ı selim* sahibi olur. Selim bir akla sahip olanlar, cehaletten kaçtıkları kadar taassup ve aşırılıklardan da şiddetle kaçınırlar.

İslam Medeniyetinin en önemli ilham kaynağı olan Kur'an-ı Kerim, ilk ayeti ile okumayı emretmekte, dini bilgilere sahip olunmadan ibadetlerin bile yapılamayacağını öğretmektedir. Namaz ve oruç ibadeti için Astronomiye; zekat için Matematige; Hacc için ve yine Namaz kılabilmek için kible yönünü bulmaya yani Coğrafyaya ihtiyaç vardır. Bu açıdan imandan sonra ilim gelir ve ilimle ibadet birbirinden ayrı düşülemez. İlmin kaynağı da hiç şüphesiz Kur'an ve Sünnettir.

Doğru ve faydalı bilgi düşüncenin doğru şekillenmesine, düşüncenin sıhhati de eylemlerin istikametine yön verir. Doğru bilgilenme için

eğitim o kadar önemli ki Hicretten itibaren Mü'minler, Efendimizi örnek alıp Allah'a hep birlikte secde edilecek mescidlerin yanı başına Ashab-ı Suffa misali medreseler, mektepler inşa etmişlerdir.

Medreselerdeki eğitimin aslî mecrasından ve gayesinden uzaklaşması ise toplumun yozlaşmasına sebep olmuş. Buna kültür ve medeniyet değerlerine savaş açan siyasi iradelerin nesli helak edici icraatları da hız verince hala hatırladıkça yüreğimizi sızlatan ve asla unutmamamız gereken olaylar yaşamışız. İşte o çorak zamanlarda dert ve dava adamı olan öncülerimiz, ihya ve ıslah çalışmasını ilim merkezlerinden başlatmaya gayret etmişlerdir. Bunun en güzel örneği ve bir medeniyet projesi olarak İmam Hatipler, merhum Celal Hocamızın kabul olmuş duasıdır.

Bizim medeniyetimiz, ihsan ve merhamet medeniyetidir.

Bu medeniyetin rahmet ve iyilik elçileri, cömert olmayı en büyük erdem bilirler. Malından vermeyi ve kendinde olanı paylaşmayı eksilmenin değil temizlenmenin ve bereketin sebebi sayarlar. Verecek bir şeyi olmayan dahi, selam vererek, tebessüm ederek, güzel söz söyleyerek ve iyilik yaparak sadaka vermiş sayılır. İnsan haysiyetini incitmemek için sadaka taşlarını dü-

şünecek kadar ince bir anlayışa sahiptirler. Fakirlere ve muhtaçlara yardım etmek, komşuya ve akrabaya iyilik yapmak, yetimlere kol kanat germek hatta hayvanlara bile merhametle muamele etmek İslam Medeniyetine has bir güzeldir.

Bizim medeniyetimiz vakıf medeniyetidir.

İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olan; malın en hayırlısı Allah yolunda harcanan; vakfın en hayırlısı da insanların ihtiyacını karşılayandır, düsturuyla hareket eden Müslümanlar, sadece Allah'tan sevap umarak servetini insanlık adına vakfetmişler, insanların hayatını kolaylaştırmak amacıyla camiler, vakıflar, medreseler, imarethaneler, yetimhaneler, şifahaneler, çeşme, köprü ve kervansaraylar inşa etmişlerdir. Sadece insanları değil, hayvanları da koruma altına almak için vakıflar kurmuşlar, barınma ve korunmaları için kuşlara yuva yapmışlar, hatta belli günlerde yük hayvanlarını çalıştırmayı yasaklamışlardır.

Bizim medeniyetimiz adalet medeniyetidir.

Adalet, Allah'a yakın olmanın zulüm de O'ndan uzaklaşmanın sebebi sayılmaktadır. İslam, sosyal hayatı ve insanlar arası ilişkileri adaleti sağlayarak güvence altına almış ve buna yönelik prensipler ortaya koymuştur. Düşman da olsa adaletten ayrılmamak, savaşta da olursa haddi aşmamak; kadın, çocuk, yaşlı ve din adamlarına zarar vermemek, insanın onurunu zedeleyecek hareketlerden kaçınmak, esirlere iyi muamele etmek İslam Medeniyetinin adaletinin temel ilkeleri olarak yaşatılmıştır.

Bizim medeniyetimizde insan insanın kurdu değil yurdudur.

Sömürmek yoktur, ezmek ve horlamak yoktur. Her insan, içinde iman cevheri taşıyan ve hidayete aday olarak değerli bir konumdadır.

Batı Uygarlığı, işgal ettikleri ülkelerin yer altı ve yer üstü zenginliklerini sömürüp kendi ülkelere taşıırken, insanları Batıya taşıyıp köleleştirirken Müslüman zenginler asırlardır başkaları için servetler harcamışlar, ulaştıkları ülkeleri imar ve inşa ederek o bölgelerin kalkınmasına destek olmuşlardır. Batı sömürmek için işgal ettiği Afrika halklarını ne kadar fakir olduklarına inandırmaya çalışırken Müslümanlar onların ne kadar zengin olduklarına inandırarak gönülleri fethetmişlerdir.

Biz Müslümanlar, yeryüzünün imarına ve toplumun ihyasına *insanı yaşat ki devlet yaşasın* diyerek başlamışız. İyiliklere öncü, iyilere yol arkadaşısı olmayı kendimize şiar edinmişiz. Bizler, iyiliği yeryüzüne hakim kılmak için yola çıkan gönül erlerinin yaktığı meş'aleyle rahmet toplumları inşa etmişiz. Bir gönlü fethetmeyi bin hacca gitmeye bedel sayan erenlerin örnekliği ile gönüller fethetmişiz.

Bizim medeniyetimiz muhabbet ve aşk medeniyetidir.

Aşk olmadan olmaz ve Yunusça bir tespitle: "Aşk gelirse cümle eksiklikler biter."

Aşk olmadan olmaz, gönül vermeden olmaz. Kut-sal bir sevdaya adanmadan olmaz.

Aşkın medeniyet elçileri, Allah'ın koyduğu ölçülere riayet etme hassasiyetine sahiptirler.

Bizim medeniyetimiz, irfan medeniyetidir.

İrfan; iyiyle kötüyü ayırt etmeye, iyi ve erdemli olmanın inceliklerini yaşamaya sevk eder. İrfan ehli olup nefsi terbiye eden ve kibir, haset, öfke gibi zararlı duygulardan kalbini arındıran, ibadet ve salih amel işleyen Mü'min **kalb-i selim** sahibi olur. Sabahattin Zaim Hocamızın belirttiği üç hastalıktan; nefsanîyet, enanîyet ve menfaat zaaflarından arınmış yürekler, ilim ehliyle beraber gönülleri İslam'la buluşmasına öncülük etmişlerdir.

Bizim medeniyetimiz, hikmet ve sanat medeniyetidir.

Hikmet, güzel olanla çirkin olanı tefrik etmekle, zarif ölçülerle incelikleri fark ederek firsat ve basiretle yaşamaktır. Mü'min, estetik ve zarafet anlayışıyla hayata anlam ve değer katar. **Zevk-i selim** sahibi olan zarif Mü'minler sese, notaya, söze ve eşyaya dokunarak ürettikleri ve ortaya koydukları sanat eserleriyle hep aynı güzelliğin peşine düşmüşlerdir.

Şaire:

**“Anladım işi, sanat Allah'ı aramakmış
Marifet bu, gerisi yalnız çelik çomakmış.”** mısralarını söyleten, her şeyin olduğu gibi sanatın da Allah için olması gerektiği idrakidir. Yani ilahi ölçüyü ve sınırları ihlâl eden bir sanat anlayışı ve bu anlayışla ortaya konan eserler; resimde, musikide, sinemada, tiyatrodan, edebiyatta, mimaride... hangi alanda olursa olsun bize ait olmayan bir aklın ürünüdür. İslam, akla önem vermekle birlikte nakillere imandan neşet eden bir gönül medeniyeti inşa eder. Bu medeniyete gönülden bağlı olan aşk ehli insanlar eliyle or-

taya konan tüm eserler bir medeniyet dili oluşturmuşlardır.

Ancak bugün ilimden, irfandan, hikmet, adalet ve merhametten nasipsiz olanlar eliyle İslam'ın iyilik ideali zedelenmekte ve Müslümanlar zarar görmektedir. Savaşların ve işgallerin yürek coğrafyamızda açtığı derin yaralar; tekfircilik, mezhepçilik ve kavmiyetçilik fitneleriyle daha da derinleşmektedir. Bunca olumsuzluk içerisinde Müslümanlar önce kendi kavramları ile sağlıklı bir irtibat kurmalı; sonra da iyiliğin en güzel temsilcisi olmaya layık hale gelmeli ve tüm süreçlerde iyilik çağrılarını bütün insanlığı muhatap alacak şekilde güncellemelidirler.

Mü'min, kendi medeniyet değerlerini; kültürünü, edebiyatını, müziğini, sanatını, mimarisini inanç süzgecinden geçirerek özümseyen ve bu değerleri yeni bir dil ve üslupla yaşadığı çağa uyarlamanın imkânlarını araştıran bir yapıda olmalıdır.

Unutulmamalıdır ki, bugün Batı uygarlığının fesat odaklı ürettiği materyallerin bilinçsiz kullanıcısı ve tüketicisi konumunda bir nesne olmaktan kurtulmak ve kendi medeniyetimizin ruhundan neşet eden eserleri yeniden üretmek, biz Müslümanların öncelikli sorumluluğudur.

Evet bizim medeniyetimiz, Üstad Sezai Karakoç'un ifadesiyle tecrübe edilmiş, başarıya ulaşmış ve insanlığı mutluluğa ulaştırmış bir medeniyettir. Onun tekrar diriltilmesi hepimizin aslî görevidir. Bu da ancak kutlu bir sevdaya adanan İlim ehlinin, dava adamlarının ve gönül insanların sayısının artmasıyla gerçekleşecektir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Gana Millet Camiini Ziyaret Etti

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, TDV desteğiyle yapılan Gana'nın başkenti Akra'da bulunan Gana Millet Camii ve Külliyesi'ni ziyaret etti.

Erdoğan, Akra'nın Müslümanların yoğun bulunduğu Kanda mahallesinde, Türkiye Diyanet Vakfı ve Aziz Mahmut Hüdayi Vakfı'nın desteğiyle yaptırılan Millet Camii ve Külliyesi'nin inşaatını gezdi.

Erdoğan'ın ziyareti sırasında Ganalı Müslümanlar ve bu ülkede yaşayan Türkler sevgi gösterisinde bulundu.

Camii inşaatı hakkında yetkililerden bilgi alan Erdoğan, burada yaptığı konuşmada "Değerli kardeşlerim, her şeyden önce bugün burada caminin geldiği başarılı seviye bizi mutlu etti. Sayın Gana Devlet Başkanı Mahama, caminin adının Millet Camisi olduğunu söyledi. Caminin yapılması sadece Akra için değil tüm Gana için öneme haizdir. Diyanet Vakfı ve Aziz Mahmut Hüdayi Vakfı'nın yaptığı camimizin tüm Müslümanlara hayırlı olmasını Allah'tan diliyorum" dedi.

Cami ve külliyesinin 40 dönümlük bir arazide meydana geleceğini belirten Erdoğan "İnşallah, Akra'daki bu camii-külliye bir ilim irfan yuvası olmasının yanı sıra, insan yetiştiren bir görev ifa edecek" şeklinde konuştu.

Erdoğan, caminin yapımında maddi manevi tüm imkanlarını seferber eden herkese ve camide emeği geçen mimarından mühendisine

hattatından nakkaşına herkese teşekkür etti. Erdoğan konuşmasını "İnşallah en kısa zamanda caminin tamamlandığı müjdesini alırız, sizleri saygıyla selamlıyorum ve hepinizi Allah'a emanet ediyorum" diye tamamladı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ziyaretinde, Gana Başmüftüsü Osman Nuhu Shaavubutu bizzat dua etti. Erdoğan, Gana Başmüftüsüne Kur'an-ı Kerim hediye ederken, Başmüftü Shaavubutu da Erdoğan'a hatla yazılmış bir dua tablosu hediye etti.

TDV'den 1 milyon 465 bin Dolar yardım

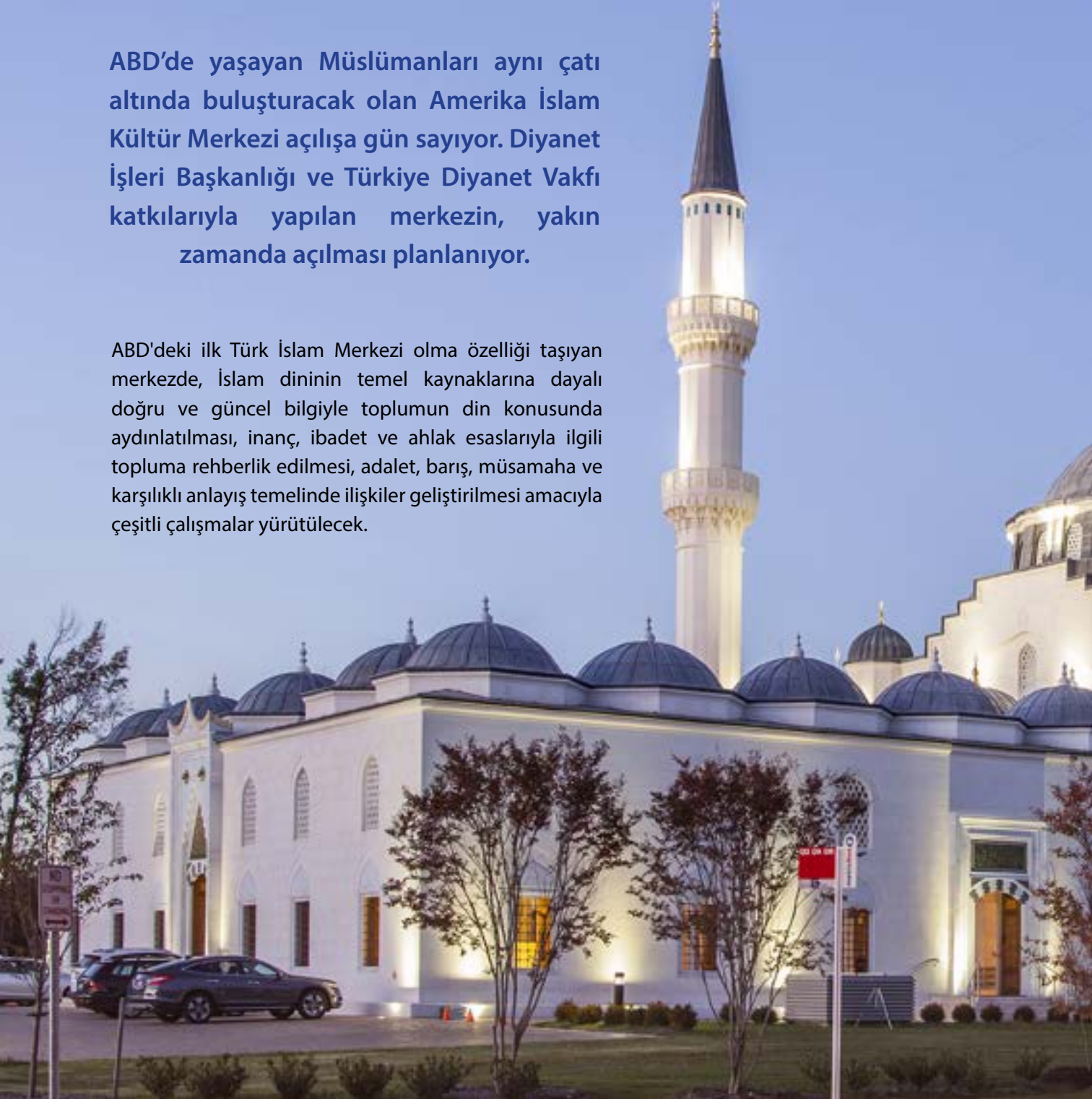
17 Şubat 2013 tarihinde Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Hasan Kamil Yılmaz ve beraberindeki heyet tarafından temeli atılan külliye'nin içerisinde 10 bin kişinin ibadet edebileceği cami, imam hatip okulu, Kur'an kursu, sağlık ocağı, aş evi, öğrenci yurtları ve Gana Diyanet Başkanlığı yönetim binasını da buluyor. Türkiye Diyanet Vakfı tarafından 1 Milyon 465 bin Dolar yardım yapılmıştır.

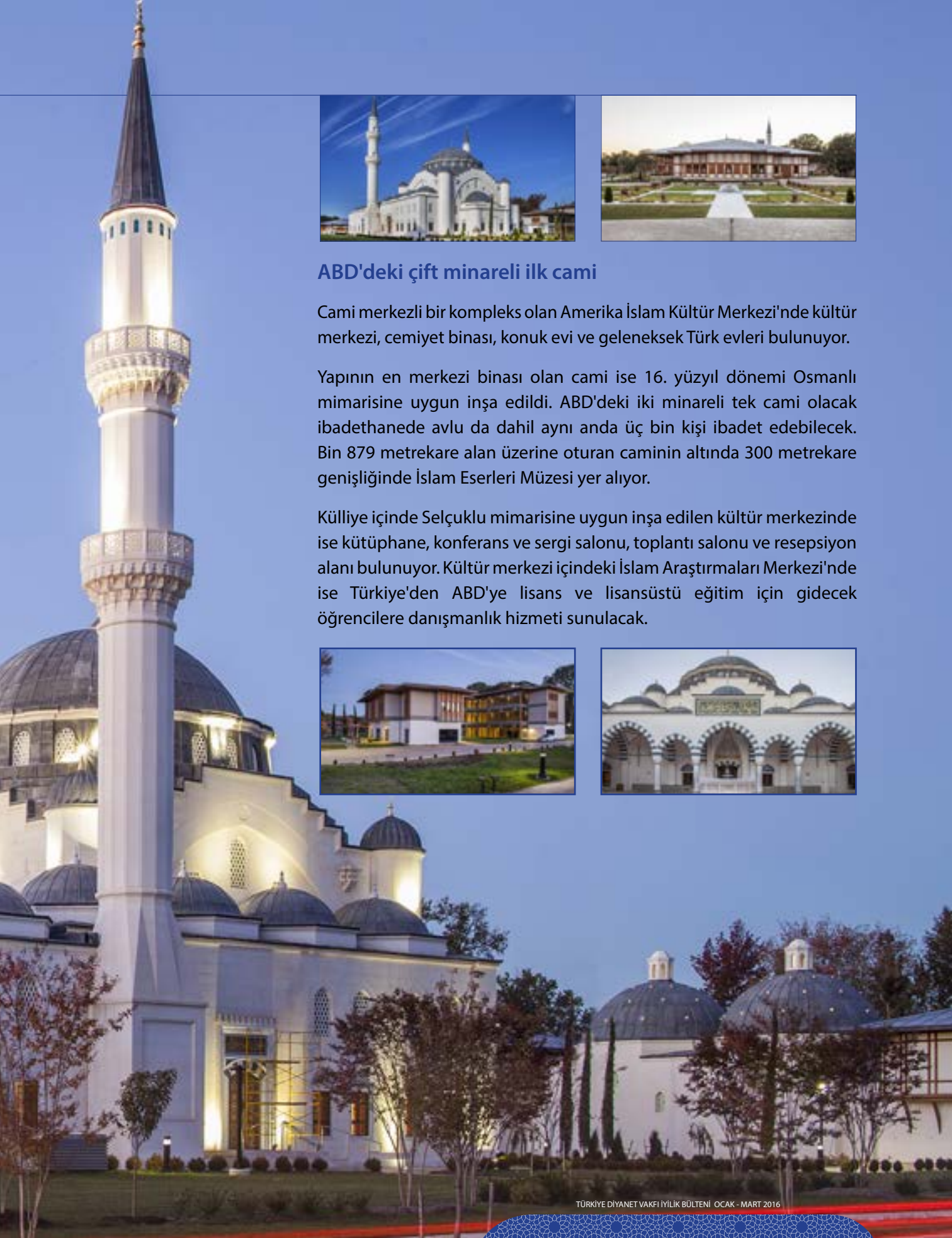

Amerika İslam Kùltür Merkezi Açılışı Gün Sayıyor

ABD’de yaşayan Müslümanları aynı çatı altında buluşturacak olan Amerika İslam Kùltür Merkezi açılışı gün sayıyor. Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı katkılarıyla yapılan merkezin, yakın zamanda açılması planlanıyor.

ABD’deki ilk Türk İslam Merkezi olma özelliği taşıyan merkezde, İslam dininin temel kaynaklarına dayalı doğru ve güncel bilgiyle toplumun din konusunda aydınlatılması, inanç, ibadet ve ahlak esaslarıyla ilgili topluma rehberlik edilmesi, adalet, barış, müsamaha ve karşılıklı anlayış temelinde ilişkiler geliştirilmesi amacıyla çeşitli çalışmalar yürütülecek.

ABD'deki çift minareli ilk cami

Cami merkezli bir kompleks olan Amerika İslam Kültür Merkezi'nde kültür merkezi, cemiyet binası, konuk evi ve geleneksel Türk evleri bulunuyor.

Yapının en merkezi binası olan cami ise 16. yüzyıl dönemi Osmanlı mimarisine uygun inşa edildi. ABD'deki iki minareli tek cami olacak ibadethanede avlu da dahil aynı anda üç bin kişi ibadet edebilecek. Bin 879 metrekare alan üzerine oturan caminin altında 300 metrekare genişliğinde İslam Eserleri Müzesi yer alıyor.

Külliye içinde Selçuklu mimarisine uygun inşa edilen kültür merkezinde ise kütüphane, konferans ve sergi salonu, toplantı salonu ve resepsiyon alanı bulunuyor. Kültür merkezi içindeki İslam Araştırmaları Merkezi'nde ise Türkiye'den ABD'ye lisans ve lisansüstü eğitim için gidecek öğrencilere danışmanlık hizmeti sunulacak.

TDV Dünyanın Dört Bir Yanındaki Müslümanlara Ezan Sesini Ulaştırıyor

Yurt dışında 100'ün üzerinde cami ve eğitim merkezi inşa eden TDV, halen dünyanın dört bir tarafında 29 caminin ibadete kazandırılması için çalışmalarını sürdürüyor.

TDV Mütevelli Heyeti İkinci Başkanı Mazhar Bilgin, vakfın misyonunun yeryüzünde iyiliğin egemen olması için insanlara ve bu yolda çaba sarf eden kurumlara maddi manevi destek vermek olduğunu söyledi.

İslam medeniyetinde önemli bir yere sahip olan vakıfların, camilerin inşası ve yaşatılmasının

da bugüne kadar öncü olduğunu dile getiren Bilgin, Türkiye Diyanet Vakfının da kurulduğu günden bu yana yurt içinde ve yurt dışında cami ve eğitim binaları yaptırdığını anlattı. Bilgin, şöyle devam etti:

"Cami ihtiyacının karşılanması yıllardır tamamen vatandaşlarımızın duyarlılığına, gayret ve fedakarlığına bırakılmış, mahalli teşebbüsler, büyük kentlerimizde abidevi türden camilerimizin yaptırılması konusunda yetersiz kalmıştır. Vakfımızın cami faaliyetleri ise bu alandaki

Türkiye Diyanet Vakfı, faaliyetine başladığı 1975'ten beri 3 bin 500'den fazla cami yaptırdı.

Mazhar BİLGİN

Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti II. Başkanı

büyük bir boşluğu doldurmuştur. Abidevi nitelikte olan ve bir külliye şeklinde düşünülen Kocatepe Camisi ve Adana Sabancı Merkez Camisi, Konya Hacıveyiszade Camisi başta olmak üzere, il ve ilçelerde hizmete sunulan camilerin bir kısmı Türkiye Diyanet Vakfı tarafından inşa edilerek hizmete sunulmuştur. Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla kurulan Türk Cumhuriyetlerinde, Kırım'da, Kafkasya'da ve Balkanlar'da hızlı bir şekilde onlarca cami inşa eden vakfımız, Afrika, Asya Pasifik ve Güney Amerika ülkelerine kadar cami inşa hizmetlerini taşıdı."

Bu faaliyetlerle dünyanın dört bir tarafındaki Müslümanların ezan hasretinin giderildiğini vurgulayan Bilgin, halen birçok ülkede cami inşaatlarının devam ettiğini belirtti. Bilgin, şöyle konuştu:

"1975 yılında Kocatepe Camisi'nin temeline attığımız ilk harcın ardından bugüne kadar ülkemizde 3 bin 421, 25 ülkede ise 100'ün üzerinde cami ve eğitim binası yaptık. Halen 11 ülkede 19 cami inşaatı, 9 ülkede de 10 caminin yer tahsis ve projelendirme işlemleri devam ediyor. Türkiye Diyanet Vakfı, bugün ezan sesine hasret kalan Müslümanlar için de ABD, İngiltere, Haiti, Belarus, Filipinler gibi ülkelerde

camii inşa çalışmalarını sürdürüyor. Geçtiğimiz aylarda Rusya'da yapımı tamamlanan Moskova Camisi'nin açılışı yapıldı.

Gazze'ye 9 cami yapılacak

Bilgin, vakıf tarafından Gazze'de de İsrail'in saldırıları sonucu yıkılan 9 caminin temelini yeniden atıldığını aktararak, "TDV, Mescid-i Aksa Camisi'nin tahrip olan dış duvarları ve çatı çinileri ile Kırgızistan'daki İmam Serahsi Türbesi'nin restorasyonunu yaptı. Öte yandan vakıf, bugüne kadar cami, mescit, Kur'an kursu, müftülük, eğitim merkezi ve lojman olmak üzere mülkiyeti TDV'ye ait 11 bin 858 hizmet binasını Diyanet İşleri Başkanlığının hizmetine tahsis etti" dedi.

EV LAD-I FATİHAN'DA İYİLİK İZLERİ

Dr. Ulvi ATA

Sofya Din Hizmetleri Müşaviri

“Bu toprakların insanı, iyilik hareketine 5-6 asır öncesinden aşına. Asırlar önce nice gönül erleri gelmişler, sadece camiler, medreseler, kervansaraylar değil hepsinden önemlisi gönüller yapmışlar. Sonrasında ne yapılırsa yapılsın onların imanla, muhabbetle yoğrulmuş bereketli izleri silinememiştir! Her türlü olumsuzluğa rağmen gönüllerdeki hoş seda korunmaya çalışılmış, çalışılmaya da devam ediliyor.”

Bu satırları; iyilik hareketinin kökleriyle buluşarak yeni tomurcuklar açılmasına vesile olduğu Balkanlardan, Evlad-ı Fatihan diyarı Bulgaristan'dan yazıyorum.

Başta medya organları olmak üzere çeşitli mahfil-lerde: Nasıl olur da Türkiye, Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı burada yaşayan Müslümanlara, din eğitimi kurumlarına yardım eder, bunu ne karşılığında, niye yapar? vb. gelişigüzel tartışmaların olduğu; özellikle okul kitaplarında, 14-19'uncu asırlar arası Osmanlı dönemini 'esaret', 'boyunduruk altında' şeklinde değil de 'birlikte yaşama' şeklinde değiştirelim diye teklif edenlerin bakanlık ve diğer görevlerden azledildiği, özetle yoğun bir tezvîratın yaşandığı ortamda...

Uzun süren komünizm idaresinden sonra 1989 yılında Bulgaristan demokrasiye geçmiş ve Müslümanların da bazı haklara sahip olmasına imkan veren yasal düzenlemeler yapılmış. Yeni bir aşk ve heyecanla camiler açılmış, din eğitimi kurumları oluşturularak eğitim, öğretim faaliyetleri başlatılmış.

Halen yapılmakta olan yardımlar başlamazdan önce, Türkiye'den hayırsever ve bazı sivil toplum kuruluşları tarafından imkanlar ölçüsünde bazı yardımlar yapılmaya çalışılmış. Ancak, yardımların hem ihtiyaçları karşılayacak düzeyde olmaması, hem de süreklilik arz etmemesi vb. nedenlerle ciddi sıkıntılar yaşanmış.

Doksanlı yılların başlarında Sofya Yüksek İslam Enstitüsünde yaşayanlarla ilgili yazılmış eserleri okuyup ayrıca yaşayanlardan dinlediğimizde, bugün gelineen seviyenin kıymeti kendiliğinden ortaya çıkıyor. Kırık camlı dersliklerde yaman kış günlerinde eğitim yapılmaya çalışılan mekanlar; öğrencilerin üç-beş kişilik odalarda yatak bile olmaksızın onar kişi yerde yattıkları yurt binası; zamanın rektörünün sembolik emekli maaşıyla ödenmeye çalışılan elektrik faturaları vd. Bir dönem Enstitünün rektörlüğünü de yapan değerli gazeteci ve yazar Dr. İsmail Cambazov, Sofya İslam Enstitüsü adlı eserinde Enstitünün yurt binası hakkında: ‘...tuvalet ihtiyaçlarını ise tâ binanın beşinci katından inerek koskoca caddeyi geçip karşıdaki hamamın bahçesindeki helâda görüyorlar. Orası da paralı.’ diye anlatıyor.¹ Sadece bu örnek bile, iyiliğe ne kadar ihtiyaç olduğunu ve iyilik hareketinin bu topraklar için ne büyük anlam taşıdığını ifadeye yeter görülebilir.

İyilik hareketinin Bulgaristan tarafını, Bulgaristan Cumhuriyeti Müslümanlar Diyaneti Başmüftülüğü oluşturmaktadır. Bu amaçla yürütülen çalışmalar, tamamen Başmüftülükle işbirliği halinde yürütülmektedir. 1998 yılında işbirliği protokolü imzalanmış; o tarihten itibaren giderek artan ilgi

ve muhabbetle işbirliği alanları genişletilmiştir.

Balkanlarda kökleri asırlar öncesine uzanan, böylesine kadim bir geçmişe sahip olan iyilik hareketinin günümüz Bulgaristan’ındaki tezhürlerinden birkaçını şöyle sıralayabiliriz:

- Eğitim kurumlarına destek; Sofya Yüksek İslam Enstitüsü, Şumnu, Mestanlı ve Ruscuk İlahiyat Liselerinin tüm ihtiyaçlarının karşılanması,
- Müftülük personelinin hizmet içi eğitimden yararlanmalarına katkı sağlanması,
- Uzun süreli ve Ramazan ayı din görevlileri gönderilmesi ve din hizmetlerinde rehberlik edilmesi,
- İftar sofraları düzenlenmesi ve gıda paketleri dağıtımı,
- Vekaletle kurban organizasyonu,
- Kardeş Şehirler Projesi kapsamında camilerin bakım, onarım çalışmalarının yapılması, kapalı camilerin ibadete açılması ve ihtiyaç olan yerlere yeni cami, minare ve Kur’an kursları inşa edilmesi;
- Diyanet Takvimi ve dini yayın ihtiyacının karşılanması vd.

Tüm bu yapılan iyiliklerin Bulgaristan’daki izdüşümlerinden, bu iz düşümlerin etkilerinden ve bereketli sonuçları ile meyvelerinden uzun uzun söz etmek mümkün.

Ancak, sadece eğitim kurumlarına dokunan müşfik yardım eliyle:

- İslam Dininin asli kaynaklarından yararlanılarak doğru yöntemlerle öğrenilmesine,

¹ Bulgaristan’daki eğitim kurumları hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Dr. İsmail Cambazov, *Sofya İslam Enstitüsü*, Blagoevgrad, 2005 s. 30 vd.; Dr. İsmail Cambazov, *Medresetü’n-Nüvvâb*, Blagoevgrad, 2005.

- Kendisiyle, ailesiyle, çevresiyle barışık; barıştan, hayırdan, güzelliklerden ve iyilikten yana güzel insanlar yetiştirilmesine,
- Başmüftülüğün kurumsallaşmasına,
- Başmüftülüğün müftü, vaiz, cami ve Kur'an kursu görevlileri ile diğer ihtiyaç duyulan personelin yetiştirilerek insan kaynakları havuzunun oluşturulmasına,
- Geçmişte yaşanan zor şartlardan kalma hurafe ve bidatlerden olabildiğince arınmaya,
- Günümüzde uç örnekleri görülen mezhebî taassup ve aşırılıklardan korunmaya,
- Eğitim faaliyetlerinin özellikle Mestanlı ve Şumnu İlahiyat Liseleri başta olmak üzere eğitim için gerekli donanımına sahip okul ve yurt binalarında yapılmasına,

Önemli ölçüde katkı sağlandığı söylenebilir.

Ayrıca, eğitim kurumlarından mezun olanlardan bir kısmı, başta bu eğitim kurumlarında öğretmenlik yapmakta, çeşitli alanlarda uzmanlaşmakta ve yoğun bir beyin göçünün yaşandığı bölgede vefa ve fedakarlık göstererek kendi ülkelerinde görev yapmayı tercih etmektedir.

Esasen bu toprakların insanı, iyilik hareketine 5-6 asır öncesinden aşına. Asırlar önce nice gönül erleri gelmişler, sadece camiler, medreseler, kervansaraylar değil hepsinden önemlisi gönüller yapmışlar. Sonrasında ne yapılsa yapılsın onların imanla, muhabbetle yoğrulmuş bereketli izleri silinememiştir! İnananlara nice eza ve cefalar uygulansa da; camiler, medreseler yıkılmaya, tahrip edilmeye çalışılsa da, her türlü olumsuzluğa rağmen gönüllerdeki hoş seda korunmaya çalışılmış, çalışılma da devam ediliyor.

Hem Başmüftülük yetkilileri, hem de kadirşinas soydaşlarımız, her vesile ile Türkiye'ye, Diyanet İşleri Başkanlığına, Türkiye Diyanet Vakfına ve diğer hayırsever kişi ve kuruluşlara şükranlarını ifade etmektedir.

Ne mutlu, karşılık beklemezsizin iyilik yapanlara, ne mutlu sevdikleri şeylerden vererek gerçek iyilerden olmaya çalışanlara...

Ayakkabı Boyacısının Duygulandıran Vasiyeti

Karabük'ün Safranbolu ilçesinde hayatını kaybeden ayakkabı boyacısı, uzun yıllar çalışarak aldığı evi, cami yapımına destek olmak için Türkiye Diyanet Vakfı'na bağışladı

Safranbolu ilçesinde uzun yıllar çalışarak satın aldığı evini Türkiye Diyanet Vakfına bağışlayan ayakkabı boyacısının cenazesi toprağa verildi.

Geçirdiği rahatsızlık sonucu 50 yaşında hayatını kaybeden 25 yıllık ayakkabı boyacısı Muzaffer Çevik'in cenazesi, Köprülü Mehmet Paşa Camisi'nde kılınan cenaze namazının ar-

dından ilçe mezarlığına defnedildi. Cenaze törenin ardından kimsesi olmadığı belirtilen Çevik'in, Kıranköy mevkisinde her zaman boyacı tezgahını açtığı bir banka şubesinin önündeki yerde, esnaf arkadaşları tarafından helva ikramında bulunuldu. Safranbolu Belediye Başkanı Necdet Aksoy, yaptığı açıklamada,

Çevik'in ilçede bir sembol olduğunu ve herkes tarafından çok sevildiğini söyledi.

Çevik'in, boyacılık yaparak biriktirdiği paralarla aldığı ilçe merkezindeki evini, yapımı süren Merkez Camisi'ne maddi destek sağlamak için hazırladığı vasiyetle Diyanet Vakfına bağışladığını anlatan Aksoy, şöyle dedi:

"İyilik seven, insana yardımı vazife edinmiş birisiydi. Güçlkle aldığı evini, ölümünün ardından cami yapımı için bağışlanması için vasiyet bırakmıştı. Bir süredir tedavi görüyordu. Ölümü bütün ilçeyi üzdü. Allah rahmet eylesin."

Esnaf Ömer Özler de üzüntülerinin büyük olduğunu, ilçenin önemli bir sembolünü kaybettiğini dile getirdi.

Muzaffer Çevik'in vefatının ardından bütün dini vecibeleri TDV Safranbolu Şube yetkililerince yerine getirilirken, merhum Çelik için hatim okunarak dua merasimi yapılacak.

BİR BARDAK TEMİZ SUYUN HASRETİ

Prof. Dr. Ahmet KAVAS
İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı

“Zaman Afrika’da içme suyuna muhtaç bir insan, hatta hayvan kalmayacak kadar seferber olma zamanıdır. Bugünün her şeyden önce yapılacak yardımı, her bir din kardeşimizin su ihtiyacını karşılamak için gayret etmektir.”

Çoğu zaman sivil toplum kuruluşlarımızın duyurularından, kimi zaman da yakın çevremizden, nadiren de olsa gazete sayfalarında veya televizyon ekranlarında ülkemiz insanlarının Afrika’nın farklı yerlerinde su kuyuları açtıklarını öğreniriz. Konu hakkında bilgisi olmayanlar için bu faaliyet son derecede basit bir girişim gibi anlaşılabilir. Hatta daha da kabullenilmesi zor olanı gereksiz de görülebilir. Böylesine anlamlı bir hayrın kıymetini ise bir bardak suya duyulan hasreti yaşamayanın bilememesidir.

Su kuyusu ile Peygamberimizin müjdesine nail olmak

Yüce dinimizin her canlıya su temini konusunda tavsiye ettiği ölçü bugün harfiyyen uygulanırsa dünyamızda teknolojinin ulaştığı seviye ile bu nimeti herkes bol bol elde ederdi. Buhari, Müslim, Muvatta, Ebu Davud gibi önemli hadis

kitaplarında Ebu Hüreyre’den rivayet edilen bir Hadis-i Şerif, her Müslüman için bu anlamda yeterli bir ölçüdür. Bunu bilen her imkân sahibi, ihtiyaç sahiplerine yardım etmek için azami derecede özen gösterecektir. Zira verilen bu örnekte su kuyusundan istifade eden bir insan ve onun bir canlıya karşı gösterdiği şefkat anlatılmaktadır. Karşılığında alacağı sevap ise Allahü Teâlâ’nın bizden memnun kalacağı ve tüm günahlarımızın affedileceği haberidir. Şöyle ki:

Allah’ın Resulu: “Bir adam yolda, yürürken susadı ve susuzluğu arttı. Derken bir kuyuya rastladı. İçine inip susuzluğunu giderdi. Çıkınca susuzluktan soluyup toprağı yemekte olan bir köpek gördü. Adam kendi kendine: “Bu köpek de benim gibi susamış” deyip tekrar kuyuya inip, mestini su ile doldurup ağzıyla tutarak dışarı çıktı ve köpeği suladı. Allah onun bu davranışından memnun kaldı ve günahlarını

affetti.” Resulullah’ın yanındakilerden bazıları: “Ey Allah’ın Resulü! Yani bize hayvanlar(a yaptığımız iyilikler) için de ücret mi var?” dediler. Aleyhissalatu vesselam: “Evet! Her “yaş ciğer” (sahibi) için bir ücret vardır” buyurdu. Bu hadisin anlamını biraz olsun kavrayabilmek için mutlaka Afrika’nın uçsuz bucaksız yörelerinde dolaşmak gerekmektedir.

Bir insan olarak, özellikle Müslümanlık kimliğine sahip kimseler için iyilik yapmak istenildiğinde mutlaka çeşitli fırsatlar her an yanı başımızda adeta bizim adım atmamızı bekler vaziyetler. Yerine göre ufak bir sözle, hatta basit bir beden hareketiyle bir başkasının yardımına anında koşabileceğimiz gibi, bazı durumlarda da canını dahi feda edecek kadar zor anlarla da karşılaşabiliriz. Bir canlıyı, özellikle bir insanı kurtarmak için kendini feda edecek kadar cesur kimselerin yaşadıkları hadiseler şahit oluruz. Araçla bir kuş yavrusunu veya bir kediyi ezmek için kaza yapıp malına ciddi

hasar verenleri bile duyarız. Bir yudum temiz suya hasret olana el uzatma konusunda harekete geçmeyecek kadar katılmış vicdan sahibi bir Müslümanın yaşadığına inanmak zordur, yeter ki onu bu hayra vesile kılacak ruh haline kavuşturacak vesileler ihdas edilebilsin. Eğer var olan bir kuyudan su içen kişi ayrıca bir de ona muhtaç bir hayvanı sulayarak Yaradanını razı edip günahlarından af olacak kadar mükaflatlanıyorsa, Afrika’nın ıssız bir ortamında unutulmuş bir köye su kuyusu açtırarak, açılmasına vesile olarak elde edilecek sevabın miktarı elbette ki katlanacaktır.

Su kuyusu açtırmak bir haslettir

Bugüne kadar Afrika’da su kuyusu açmanın hazzını ancak onu açanlar, açtıranlar, açmaya vesile olanlar daha iyi takdir edecektir. Eğer bu anlama melekesi kelimelerle ifadeye dökülürse nice bu hayırdan habersiz kimselerin hislerini de harekete geçirecektir. Derhal bu duyguyu daha çok kişi paylaşmak isteyecektir.

Evinde, iş yerinde çeşmesini açtığında 24 saat suyu akanların aklından bu imkânın evine kadar nasıl geldiği ve de gelmeye devam ettiği pek geçmez. Haliyle ömrünü suya hasret geçirenin halini anlamaları da mümkün değildir. Maalesef yeryüzünde yedi milyarın üzerinde yaşayan insanın günlük su ihtiyacını her an elde edenler bir yana her gün bir iki kovalarını mecburen içilebilecek derecedeki su doldurmak için tüm hayatını ev ile su kaynakları arasında feda edenlerin aynı çağda yaşıyor olması hayatımızdaki en zıt hususlardan birisidir. Belki de bugünün hali vakti yerinde olan insanların ayıbıdır. Eğer imkânı olan biz Müslümanlar bir din kardeşini, hatta bir insanı bu nimete kavuşturacak varlığa sahip ise ve de yapmıyorsa acaba işlediği nice yanlışlardan kurtulmak için ne tür başka hayırlar işleyecektir. Zaman Afrika'da içme suyuna muhtaç bir insan, hatta hayvan kalmayacak kadar seferber olma zamanıdır. Tarihte sayıca çok fazla Müslüman hiçbir dönem bu kadar zenginliğe kavuşmamıştı. Bu fırsat bir daha da ele geçemeyebilir. Bugünün her şeyden önce yapılacak yardımı her bir din kardeşimizin su ihtiyacını karşılamak için gayret etmektir. Günümüz şehirlerinde yaşayan insanlar bir insanın susuzluğunu gidermenin ne anlama geldiğini unuttu. Ufak bir çocuğun bile cebinde en azından bir şişe su alacak kadar parası vardır. Ya cebi bile olmayan Afrikalı emsali ne yapsın. O halde onun elinden tutmak büyük bir haslettir.

Su Kuyusunu Bir Afrikalı Neden Kendisi Açamaz

Afrikalılar neden ayaklarının birkaç metre altındaki suyu çıkaramaz gibi basit sorulara genelde muhatap oluruz. İçinde yaşadığımız dünyamızda her türlü imkânın giderek de adaletsiz dağılımı yüzünden günden güne nasıl arttığının farkında olarak bu tür mantık yürütmeler de

aslında çok yersizdir. Hayat seviyesi dünyanın bazı bölgelerinde arttıkça çoğu Afrika ülkeleri gibi diğer taraflarında tam aksine daha da düşmektedir. Bunun sonucu da teknolojik ilerlemelerle nasibini alamayanlar arasında bu kıta toplulukları daha da kötüsünü tadararak geçmişteki yaşama şartlarını da büyük oranda veya tamamen kaybetmektedir. Değil birkaç metre yerin altından su çıkarmak, gözünün önünden geçen ırmağın suyunu dahi sağlıklı olmadığı halde ondan bile içilebilecek hale getirememektedir.

Afrikalının ayağının birkaç metre altındaki yer altı sularını çıkaracak imkânı olmadığı sürece ona olan mesafe bir anlamda uzaydaki yıldızlar kadar uzaktır. Bizler kul olarak onlara bir yıldız verecek güce sahip değiliz ama bir su kuyusu açarak hayatının en değerli ihtiyacını bu dünyada ona ikrâm edebiliriz.

Bugünün insanı, özellikle gençliği "su gibi aziz ol" sözünün anlamını bilebilir mi? Elbetteki ona anlatan olduğu sürece sadece bilmek değil su gibi aziz olmak için belki de benliğini daha fazla feda edecektir. Nitekim yediden yetmişe toplumumuzun her kesiminden insanımız bu uğurda son on yılda ciddi bir hayırseverlik gösterdi. Afrika'nın belki on bin ayrı noktasında son on yılda açılan su kuyusuyla her bir mahalleye, köye, kasabaya hayatın en zaruri ihtiyacı için ömürlerinden daha fazla zaman ayırmamalarını sağladılar. Dahası özellikle Büyük Sahra bölgesinde yılda birkaç ay yağdıktan sonra oluşan göletler geriye kalan uzun süre içinde hem insanlara, hem de hayatlarının vazgeçilmez parçası hayvanlarına ayakta kalacak kadar bu nimeti basit şekilde sunacak bir fırsat vermektedir. Bir sonraki yağmur mevsimi yaklaştığında ayakta kalabilen canlılar artık neredeyse çamur

ile su arasında bir duruma gelen ve hatta her türlü hayvan dışkısı ile de kirlenmiş birikintiyi bidonlarla kaldıkları mekânlara taşıyıp saatlerce süzülmesinin ardından sonra içmektedirler. Ya da Gine solucanı denen son derece öldürücü kurtçuğun hakim olduğu ırmak yataklarından alınarak kullanılan sular veya bizzat suya girerek bu kurtçukların bedenlerine yapışmasıyla akla hayale sığmayan hastalıklara maruz kalmaktadırlar. Bu kıtada ortalama ömrün henüz ellili yaşlara varamamasında temiz su temin edilememesi büyük etkindir.

Su kuyularının mimarları

Kıtada geçmiş yıllarda su kuyusu açanlar genelde uluslararası kuruluşların temsilcilikleri, daha ziyade misyonerler ve sınırlı miktarda yerel makamlar veya hali vakti yerinde insanlardı. Son on yılda Türkiye adına sivil toplum kuruluşları ve TİKA, Diyanet Vakfı, Devlet Su İşleri ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi gibi bazı resmi kurumlarımız büyük bir özveri ile kıtanın her yerinde on binlerce mahalde su kuyusu açtılar. TİKA gibi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Gönüllüler Platformu gibi su kuyusunu artık

özel sondaj makineleri temin ederek seri halde açanlar kısa zamanda daha fazla insanı içme suyuna kavuşturumaktadırlar.

Su kuyusu açma konusunda ülkemiz insanının hayırseverliği duygusunu ifade için verilecek cevap çok kısa olacaktır. Gönlünde suya hasret yaşayana bu nimeti ikram etme hasleti olanlar mutlaka bir su kuyusu açtırıyor. Okul öğrencilerinde bu hissin çok erken harekete geçtiğine defalarca şahit olmaktayız. Bazen bir ilkokul, ortaokul, hatta lise, özellikle İmam-Hatip Ortaokulu veya Lisesi öğrencileri, Kur'ân Kursu öğrencileri, cami dernekleri harçlıklarını biriktirip bu hayrı işlemek için yarışıyorlar. Yeni evlenen çiftler düğünlerinde kendilerine hediye verilen meblağı doğrudan bir su kuyusu açtırarak daha anlamlı hale getiriyorlar. Özellikle ailesinden geçmişte veya yeni vefat edenlerin hatırasını yaşatmak için su kuyusu açtıranların sayısı giderek artıyor. Hatta elim bir trafik kazası sonucu ani ölümler olunca Afrika'da suya hasret insanlar için hayattaki aile fertleri tarafından ölenin adının bu şekilde yaşatılmasını önemseyenlere rastlamaktayız. Avrupa'daki Türklerin yine her

yaştan hayırseverleri de bilhassa kısaca DİTİB olarak bilinen Diyanet İşleri Türk İslam Birliği adlı kuruluşlar ve bazı önemli Sivil Toplum Kuruluşları seferber oluyorlar. Hollanda, Almanya, Belçika, İsviçre ve Fransa gibi birçok ülkede yaşayan vatandaşlarımızın bu güzel teşebbüste büyük katkıları var. Bazen bir ailenin fertlerinin her birisi adına su kuyusu açılmakta, imkânlarının kısıtlı bulunmasına bağlı olarak tüm aile için sadece bir su kuyusu açılıyor. Avrupa'nın herhangi bir bölgesindeki gençler harçlıklarını toplayıp bu hayır kervanına katılıyorlar. Bazı vatandaşlarımız kendi isimlerine kuyu açılmasına önem verirken bazıları da başta Hazret-i Peygamberimizin adına veya kendilerince önem verdikleri bir kişi için de Afrikalılara su ikrâmı için el uzatıyorlar.

Sonuçta Afrika'nın binlerce muhitinde özel hazırlanan metal levhalar üzerinde hem Türkiye'nin hem de o ülkenin adı ve bayrağı yer alıyor. Hayrı yaptıranın isteğine göre verilen isim ile ülkemizden bu hayrı oralara ulaştıran sivil toplum kuruluşumuzun ve orada kendisine yardımcı olan yerel ortağının da adı mutlaka yazılıyor. Kuyuların her birisine mutlaka bir numara veriliyor. Kuyunun su kaynağı sıkıntı olmadığı sürece meydana gelebilecek teknik arızaların kolay giderilmesi için her kuyunun adeta bir kimliği oluşuyor. Hatta belki o kuyulara açıldığı köyün adı da yazılarak ilk defa ismi de bir levha üzerinde belirtilerek kalıcı bir iz bırakılıyor.

Suyun zor bulunduğu geçmiş asırlarda İstanbul'un ana meydanlarında kimi adeta bir konak kadar büyük, çoğu ise normal boyutlarda, ama her biri sanat değeri taşıyan nice çeşmeler cadde ve sokaklarında, mahalle aralarında nice susamışların doya doya içmelerine vesile oluyordu. Padişah ve aile etrafından devlet kademesindeki nice hayırsever kimseler, imkânı olan her vatandaş bir çeşme yapar ve onu bir kitabe ile süslerdi. Bugün hala o çeşmeler tarihimizin gurur levhası olarak ayakta tutulmaktadır. Bazılarının kitabeleri keşke okuyan olsa, adeta önünden geçenle konuşmak için can atan ifadeler içeriyor. Bu çeşmeden içtiğin her yudum su ile susuzluğun gider, yapana da bir fâtiha okuyarak sevabını artırırsın demektir. Gerçi bugün o çeşmeleri susuz bırakmak suretiyle dua beklentilerini boşa çıkarıyoruz. Afrika'da açılan su kuyularına böylesine anlamlı ifadeler yazılmazsa da içilen her yudum suyun sevabı hayır sahiplerini bulacaktır.

Kuyuların maliyeti

Afrika deyince geniş toprakları sebebiyle dünyada ne kadar farklı iklim varsa bu kıtanın da her bir köşesinde oraları anımsatan coğrafi şartlar bulunmaktadır. Uçsuz bucaksız çöller epeyce geniş alan kaplasa da sık ormanlık alan-

lar ile ikisi arasında değişen ve tabiatın tüm güzellikleri kadar zorluklarını da barındıran çok bölge var. Dahası dünyanın en uzun nehirlerinden Nil, Nijer, Kongo ve benzeri pek çok nehir sadece su kaynağı değil aynı zamanda ulaşım imkânı da veriyor, elektrik üretilmesine vesile oluyor. Hatta sadece Kongo Nehri sularının iletişim imkânı olsa tek başına tüm kıtanın su ihtiyacını karşılayabileceği iddiasında olanlar var. Ne var ki bu büyük nehirler yılın her mevsiminde aynı miktarda su taşımıyorlar. Kuraklık zamanlarında yüzde doksandan fazlası sulama amaçlı kullanımlarla büyük oranda tüketiliyor. Haliyle kıtanın neresinden su kuyusu talebi yapılırsa mutlaka orada ihtiyaç vardır demektir. Çöl bölgesinde ve tabanı kayalık olan bölgelerde yer altı su kaynaklarına ulaşmanın zorluğu yanında kuyuyu açacak makinelerin de çok pahalı olması ve daha derinden çıkarılmaları maliyeti normal kuyuların en az on katına çıkarmaktadır. En kolay su yataklarına ulaşılabilirdiği yerlerde yaklaşık bin ile bin beş yüz dolar arasında bir masrafla el ile çalıştırılan pompalı bir su kuyusu açılabilir. Başkentlerin ve diğer şehir, hatta kasabaların kenar mahallelerindeki harcamalar ise en düşük seviyede olabilir. Ama merkezi yerlerden uzaklaştıkça taşıma ve malzeme temini zorlaştığı için fiyatlar da iki üç kat katına çıkabilmektedir.

İstanbul Erenköy İstasyon Çeşmesi Levhası

Vecealnâ mine'l-mâi kulle şey'in hayy Ketebehu Hakkı

1341

Gözyaşından oldu peydâ bir zavallı mâderin
Dehr bir kahrın tecelli-i taarruzkârına
İçmeden geçme yolcu işte kardeş çeşmesi

Genç iken rihlet eden evlâdım bu yâdigâr
Hâk-i magmûm-i vatandan bir sukût-i zar-ı zar
Bağrı yanmış anneye gel sen de ol gam-kisâr

Âhir'imle Fâtıma'm ruhen ona zâir gibi
Ben ölünce çeşm-i giryânım kurur lâbud fakat
Lü'lü-i eşkin saçub dîr vâlide tarihi de

Âşikâr olmuş bu yerde bir mezar-ı eşk-bâr
Dîdemi tanzîr eden bu çeşme kalsın âb-dâr
Nûr-ı çeşmim hayrıdır olsun sebil bu çeşmesâr.

23 bin 982 Öğrenciye Burs ve Eğitim Yardımı

**Türkiye Diyanet Vakfı, 2015-2016 eğitim-öğretim döneminde
23 bin 982 öğrenciye burs ve eğitim yardımında bulundu.**

TDV Mütevelli Heyeti İkinci Başkanı Mazhar Bilgin, Vakfın Türkiye’de bin şubesi ile dünyada 135 ülkede faaliyetler gerçekleştirdiğini vurgulayarak, Kur'an kurslarından, hafızlık eğitimine, İmam Hatip lisesinden üniversiteye, yüksek lisanstan doktora kadar eğitimin her kademesinde gençlere sağlam bir din eğitimi vermek için çalıştıklarını söyledi.

Türkiye Diyanet Vakfı olarak İslami ilimlerde altyapısı bulunan, ülkenin ve kurumların ihtiyacı olan, öz güveni yüksek insan kaynağının yetişmesi ve gençlerin daha iyi şartlarda eğitim alması için çalıştıklarını belirten Bilgin, "Vakfımıza bağış yapan vatandaşlarımızın da hassasiyetini gözetererek başarılı öğrencilere burs veriyoruz. Kendini geliştiren, yeniliğe açık, bilgili ve öz güveni yüksek bu öğrencilerin gelecekte ülkemize ve kurumlarımıza hizmet edeceğine inanıyoruz ve bu amaç doğrultusunda çalışıyoruz" dedi.

Mazhar Bilgin, Vakfın 2011 yılından itibaren düzenli burs vermeye başladığını vurgulayarak, bugüne kadar 240 binin üzerinde öğrenciye burs ve eğitim yardımını yaptıklarını, toplamda 56 milyon 645 bin TL destek verdiklerini kaydetti.

Geçen yıl 22 bin 298 öğrenciye burs verdiklerini hatırlatan Bilgin, eğitim yardımı ve burs verdikleri öğrenci sayısının her geçen yıl arttığını söyledi.

Bilgin, "Burs verirken milletimizin emanetlerinin yerine ulaşması için titiz davranıyoruz. 2015-2016 eğitim-öğretim döneminde 20 bin 580 öğrenciye şubelerimiz tarafından bir defaya mahsus olmak üzere 250 TL eğitim yardımı yapıldı. Din eğitimi alanında hafızlık, lisans, yüksek lisans, doktora düzeyindeki öğrenciler ile TDV öğrenci yurtlarında kalan toplam 3 bin 402 öğrenciye de burs veriyoruz. TDV olarak gelecek neslin inşası ve milletimizin manevi hayatının ihyasına katkı vermeyi sürdüreceğiz" diye konuştu.

BİR İYİLİK ÖNCÜSÜ HAZRET-İ EBÛBEKİR SİDDÎK (RA)

Dr. Adem ERGÜL

Aziz Mahmûd Hüdâî Vakfı Genel Müdürü

“İmanla, İslâm’la ve ihsanla güzelleşen insan, ne güzel insandır. Bu yönüyle Hazret-i Ebûbekir, ihsan, ikram ve iyilik erbabı için ümmet-i Muhammed ailesinin içinde ne güzel bir öncü, ne güzel bir örnektir.”

İsmi Abdullah’tır. Fakat daha çok Ebû Bekir künyesi ile anılır. Peygamber Efendimiz’den iki sene sonra Mekke’de doğmuştur. Kureyş kabilesi içinde zengin, doğru sözlü, dürüst ve cömert bir kimse olarak tanınırdı. Kureyş’in diyet işlerine bakar ve kan davalarını karara bağlardı. Bu hususta onun verdiği karara herkes uyardı. Çünkü kendisini tanıyan insanlar, ona itimad ederlerdi. Yufka yürekli, yumuşak huylu, ha-

lim-selim bir insandı. Şefkât ve merhametinin çokluğu sebebiyle “Evvâh” lakâbıyla anılır ve herkes tarafından sevilirdi.

İslâm’dan önceki 38 yıllık hayatında içki kullanmamış, putlara tapmamış, nezih bir hayat yaşamıştır. Allah Rasûlü, peygamber olduğunu bildirdiğinde, O’na hemen iman etmiştir. Erkeklerden ilk Müslüman olan odur.

İslâm ümmeti olarak kendisine, Efendimize olan derin bağlılığı ve eşsiz fedakârlığı sebebiyle minnet borçluyuz. Rabbimiz ondan râzı olsun.

Biz bu yazıda, onun hayır ve iyilikte erişilmesi zor bir yıldız insan oluşuna dikkat çekeceğiz. Allah Resûlü –sallallâhu aleyhi ve sellem-, bu aziz sahabisinin bu yöndeki faziletini şu sözleri ile ifade buyurur:

"Beraberliğiyle olsun, malıyla olsun bana en ziyade ikramda bulunan Ebû Bekir'dir. Eğer, ben Rabbimden başkasını dost edinecek olsaydım, mutlaka Ebû Bekir'i dost (halîl) edinirdim. Fakat İslâm kardeşliği daha üstündür. Mescide açılan (hususî) kapıların hiçbirisi kalmasın, hepsi kapatılsın, sâdece Ebû Bekir'in kapısı açık kalsın!"¹

1 Buharî, Ashâbu'n-Nebî, 3; Menâkıbu'l-Ensâr 45, Mesacid 80; Müslim, Fedâilu's-Sahabe 2; Tirmizî, Menakıb, 15.

Tebûk Seferi'ne çıkılacağı zaman Allah Rasûlü –sallallâhu aleyhi ve sellem- ordunun ihtiyaçları için ashâbını infâk seferberliğine dâvet etmişti. Hâlbuki o sırada Medîne'de dehşetli bir kıtlık yaşanıyordu. Buna rağmen ashâb-ı kirâm, büyük bir azim ve îman vecdi içinde dünyânın bütün fânî menfaat düşüncelerini bertaraf edip ulvî bir infâk ve fedâkârlık yarışına girdiler.

Ebû Bekir –radiyallâhu anh- malının tamâmını getirdi. Nebiyy-i Ekrem'in:

"Ebû Bekir'in malından istifâde ettiğim kadar başka hiç kimsenin malından faydalanmadım..." ifâdesi karşısında, gözyaşları içinde:

"Ben ve malım, yalnızca Sen'in için değil miyiz yâ Rasûlallah?!"² diyerek kendisini her şeyiyle

2 İbn-i Mâce, Mukaddime, 11.

birlikte Allah ve Rasûlû'nün yoluna adadığını gösterdi.

Şu iyilik tabloları da Hazret-i Ebûbekir –radiyal-lâhu anh-’in hayırda zirveleşen öncülüğünün hangi noktalara kadar ulaşabildiğine gösteren eşsiz örneklerdir:

Bir gün Peygamber Efendimiz –sallallâhu aleyhi ve sellem- sabah namazını kıldıktan sonra ashâbına dönüp:

“İçinizde bugün oruçlu olan var mı?” diye sordu.

Hazret-i Ömer:

“Yâ Rasûlallâh! Dün gece oruç tutmak aklıma gelmedi, onun için şimdi oruçlu değilim.” dedi.

Hazret-i Ebû Bekir ise:

“Ben dün gece oruç tutmayı düşündüm ve sabaha oruçlu çıktım.” dedi.

Rasûl-i Ekrem Efendimiz yine:

“İçinizde bugün hasta ziyâretinde bulunan var mı?” diye sordu.

Hazret-i Ömer:

“Yâ Rasûlallâh! Sabah namazını yeni kıldık ve yerimizden ayrılmadık, nasıl hasta ziyâret edebilelim ki?” dedi.

Hazret-i Ebû Bekir ise:

“Duydum ki kardeşim Abdurrahman bin Avf rahatsızlanmış. Mescide gelirken, bakayım durumu nasıl olmuş diye, ona bir uğrayıverdim.” dedi.

Yine Fahr-i Kâinât Efendimiz:

“İçinizde bugün bir yoksulu doyuran var mı?” diye sordu.

Hazret-i Ömer:

“Yâ Rasûlallâh! Sabah namazını yeni kıldık ve henüz yerimizden ayrılmadık.” dedi.

Hazret-i Ebû Bekir ise:

“Mescide girdiğimde, ihtiyacını arz eden birini gördüm. Oğlum Abdur-rahmân’ın elinde bir parça arpa ekmeği vardı. Onu alıp yoksula verdim.” dedi.

Bunun üzerine Allah Rasûlü:

“Seni cennetle müjdelerim (ey Ebû Bekir)!” buyurdu.

Hazret-i Ömer derin bir iç çekerek; *“Âh cennet!”* dedi. Efendimiz –sallallâhu aleyhi ve sellem- onun da gönlünü alacak bir söz söyledi:

“Allah Ömer’e rahmet eylesin, Allah Ömer’e rahmet eylesin! Ne zaman bir hayır yapmak istese Ebû Bekir muhakkak onu geçer.” buyurdu³.

İyilik etmek ve güzellikte bulunmak manasına da gelen “ihsan” kavramının bir anlamı da, güzel insanların etrafını da güzelleştirme çaba faaliyetleridir. Biz bu insanlara Kur’an’ın bir ifadesi olarak “Muhsin İnsanlar” deriz. Evet, Rabbi görürcesine bir şuur derinliği içerisinde, yaptığı her şeyi “en güzeli yakalama” (ahsen kıvamı) niyet ve azmiyle yerine getiren bu kimseler, Islâm’ı güzel yaşayan ve yaşatma azminde olan “Muhsin”lerdir.

Ebûbekir Sıddîk –radiyallahu anh- böyle bir ihsan erbabı olarak, nicelerinin Müslüman olmasına vesile olmuş, zorda kalan müminlerin imdadına yetişmiş, horlanan ve işkencelere

3 Heysemî, III, 163-164. Ayrıca bkz. Ebû Dâvud, Zekât, 36/1670; Hâkim, I, 571/1501)

maruz kalan birçok köleyi hürriyetin huzuruna kavuşturmuştur. Zübeyr bin Avvâm, Osman bin Affân, Talha bin Ubeydullah, Sa'd bin Ebi Vakkâs, Abdurrahmân bin Avf gibi pek çok sahâbî, onun delâletiyle Müslüman olmuş bah-tiyarlardandır⁴.

"İyilikler kötülükleri giderir" buyurur Yüce Rabbi-miz⁵. Kötü ve çirkin olan şeylerin, en güzel tavır, söz ve davranışlarla düzeltilebileceğine dikkat çekilir.⁶ Öyleyse kötülüğü mağlup eden en tesirli vasıta, iyilik ve ihsandır. Hazret-i Sıddîk'ın şahsında tecelli eden şu hadise, bu yönde ger-çekleşmiş ilâhî bir terbiyedir:

Ebû Bekir –radiyallâhu anh-, Mıstah isimli akra-bası olan bir fakire devamlı yardımda bulunur-du. Hz. Âişe vâlidemize ağır iftiraların atıldığı İfk Hâdisesi'nde onun da müfterîlerin başında yer aldığını görünce, bir daha ona ve âilesine iyilik yapmayacağına dâir yemin etti. Hz. Ebû Bekir'in yardımı kesilince Mıstah ve âilesi perişan bir hâle düştüler. Bunun üzerine Cenâb-ı Hak şu âyet-i kerîmeyi inzâl buyurdu:

*"İçinizden fazîletli ve servet sâhibi kimseler, akra-bâya, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere (mallarından) vermeyeceklerine dâir yemin et-mesinler; affetsinler, bağışlayıp geçsinler. Allah'ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah çok bağış-layıcıdır, çok merhametlidir."*⁷

Bunun üzerine Ebû Bekir –radiyallâhu anh-:
"Ben elbette Allah'ın beni affetmesini isterim!" di-

yerek yapmış olduğu hayra devâm etti. Yemini için de keffâret verdi⁸.

Ebû Bekir –radiyallâhu anh-, hilâfete geçince, önceki hayatına nazaran daha mütevâzi bir hâle bürünmüştü. Halîfe olmadan önce çevre-sindeki yetim kızların koyunlarını sağıverir, ihti-yaçlarını karşılardı.

Hiz. Ebû Bekir halife olduktan sonra komşula-rı, artık onun koyunlarını sağmayacağını ko-nuşmaya başlamışlardı. Ancak değişen bir şey olmadı. Hiz. Ebû Bekir yine geldi ve yetimlerin koyunlarını sağmaya devam etti⁹.

Hiz. Ömer der ki:

"Hz. Ebû Bekir'in hilâfeti zamanında Medîne'nin kenar mahallesinde âmâ ve ihtiyar bir kadın vardı. Hergün ona uğrayarak ihtiyacını görmek isterdim. Fakat her gittiğimde benden önce bi-rinin gelerek lüzumlu işleri yaptığını, bu düşkün insanın ihtiyaçlarını karşıladığını görürdüm.

Birgün merak ettim. *"Acaba hergün bu sevabı iş-leyen zât kimdir?"* diye düşündüm ve erkenden giderek bir yere saklandım. Bir de ne göreyim her gün gelip kadının işlerini gören o sâlih zât Halife Ebû Bekir imiş. Karşımda onu görüverin-ce büyük bir şaşkınlık içinde:

"-Hayatıma yemin olsun ki o sensin?" dedim.¹⁰

İmanla, İslâm'la ve ihsanla güzelleşen insan, ne güzel insandır. Bu yönüyle Hazret-i Ebûbekir, ihsan, ikram ve iyilik erbabı için ümmet-i Muhammed ailesinin içinde ne güzel bir öncü ne güzel bir örnektir.

4 İbn-i Kesir, el-Bidâye, III, 80.

5 Hûd Sûresi, 114.

6 Fussilet Sûresi, 34.

7 Nûr Sûresi, 22.

8 Buhârî, Meğâzî, 34; Müslim, Tevbe, 56; Taberî, Tefsîr, II, 546.

9 Suyûtî, Târihu'l-hulefâ, s. 80; Sarıçam, Hiz. Ebû Bekir, s. 82.

10 Suyûtî, Târihu'l-hulefâ, s. 80; Ramazanoğlu Mahmûd Sâmî, Hiz. Ebû Bekir Sıddîk, s. 120.

EĞİTİM

Türkiye Diyanet Vakfı ve Yunus Emre Enstitüsü'nden Suriyelilere Türkçe Eğitimi

Türkiye Diyanet Vakfı ve Yunus Emre Enstitüsü, ülkelerindeki iç karışıklık nedeniyle Türkiye'ye sığınan Suriyelilere Türkçe öğretilmesi için ortak çalışma yapıyor.

Yunus Emre Enstitüsü Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Şeref Ateş ve beraberindeki heyet Türkiye Diyanet Vakfı'nı ziyaret ederek, TDV Genel Müdürü İsmail Palakoğlu ve Genel Müdür Yardımcısı Mustafa Tutkun ile görüştü.

TDV Genel Müdürü İsmail Palakoğlu, vakfın Türkiye genelindeki 17 okulda eğitim gören yaklaşık 12 bin 978 Suriyeli öğrenci ve 500'e yakın öğretmen, idareci ve yardımcı personelin masraflarını karşıladığını söyledi.

Ülkelerindeki iç savaş nedeniyle Türkiye'ye sığınan Suriyelileri yalnız bırakmadıklarını söyleyen Palakoğlu, vakıf olarak kamp dışında yaşayan misafirlere eğitim imkanı sunduklarını vurguladı.

Palakoğlu, "Gaziantep, Şanlıurfa ve Ankara'da Milli Eğitim Bakanlığının tahsis ettiği 17 okulda 12 bin 978 Suriyeli öğrenci, öğleden sonraları eğitim görüyor. İlk, orta ve lise eğitimlerinin verildiği bu okullarda görevli 500'e yakın öğretmen, idareci ve yardımcı personelin maaşları da TDV tara-

findan ödeniyor. Türkiye Diyanet Vakfı olarak ayrıca öğrencilerin kırtasiye giderlerini karşılıyor, bunun dışında gıda ve giysi yardımında bulunuyoruz" dedi.

Yunus Emre Enstitüsü ile Suriyeli öğrenciler ve ailelerinin günlük hayatta rahat Türkçe konuşmaları için ortak çalışma yapacaklarını belirten Palakoğlu, enstitünün Türkçe yayınlarından da istifade edeceklerini kaydetti.

Palakoğlu, "Protokol çerçevesinde belirlenen işbirliği alanlarının geliştirilmesi ve daha somut projelerin üretilmesi için bir araya geldik. İşbirliği kapsamında Suriyelilere Türkçe öğretilmesi, Türkiye'ye adaptasyonun sağlanması, dil kaynaklı zorlukların kaldırılması, günlük ihtiyaçları karşılarken Türkçe bilen birine mecburiyet duymaması, Suriyelilerin hayatını rahat devam ettirmesi için Türkçe öğretimi konusunda işbirliğini kararlaştırdık" dedi.

Toplantıda TDV Eğitim ve Kültür Hizmetleri Müdürü Veysi Kaya ve Projeler ve Dış Hizmetler Müdürü Murat Uyar da yer aldı.

ASIM'IN NESLİNİN DİĞERGÂMLIĞI

Halit BEKİROĞLU

İmam Hatipliler Derneği (ÖNDER) Genel Başkanı

“Geçmişin fedakârlığı ile genç kuşağın enerjisini ve girişimciliğini bir potada erittiğimizde, hedeflediğimiz neticelere ulaşmamız mümkün olacaktır. Medeniyetimizin yeniden inşası ve ihyası için bu kaçınılmaz bir görevdir.”

Batı'nın modernleşme serüveni, bireyin merkeze alındığı bir süreçte gerçekleşmiştir. Bugün gelinen noktada Batı toplumlarının merkeze

aldığı birey, kendi tekâmülünü tamamlayamadığı gibi kendisi dışındaki diğer insanları da hesaba katmaz hale gelmiştir. Buna mukabil bizim geleneğimizde; başkası için düşünmek, başkasını düşünmek anlamına gelen “diğer-gâmlık” kavramı yer etmiştir. Biz Müslümanların geleneğinde bireyin bizzat kendisi, hakları ve hürriyeti elbette çok önemlidir. Ancak İslam medeniyetinde birey tek başına her şey demek değildir.

İslam anlayışında, insanın Kur'anî bir tanımlama olan “eşref-i mahlukat” (yaratılmışların en saygını) derecesine çıkabilmesi için kendi ferdi olgunluğuna ulaşması gerektiği gibi diğer insanlar için de hayır nâmina bir şeyler yapması beklenir. Kişinin kendisi dışındaki “diğer insanlar”dan kastedilen de en yakınından başlayarak en uzaktakine kadar geniş bir topluluktur. Kişinin hayat arkadaşı, çocukları, yakın ve uzak akrabaları, komşuları, dostları ve başka toplumlardaki din kardeşleri de bu topluluğa gi-

rer. Hatta kendi dininden olmayan insanların da düşünüldüğü bir yaklaşım söz konusudur. Dolayısıyla İslam'ın “iyilik” ve “iyi insan” anlayışının temelinde bir yönüyle de “diğer-gâmlık” yatmaktadır.

Batının bireyselleşerek diğer toplumlardan koptuğu modernleşme sürecinde, İslam dünyası da kendi iç meseleleri ve sorunları sebebiyle kendisi dışındaki toplumlardan uzaklaşmıştır. Böylece Müslüman toplumlar kendi dertleri ile dertlenmiş, dış dünyada olup bitenle ilgilenme imkânı bulamamıştır. Ancak son zamanlarda gerek küreselleşmenin etkisiyle gerekse İslam dünyasının kendi meselelerini bir nebze olsun çözmesiyle beraber durum değişmeye başlamıştır. İslam âlemi, hem kendi bünyesindeki parçaları hem de birlikte yaşadığı dünyanın arta kalanı ile beraber büyük bir ailenin önemli bir unsuru olduğu gerçeğini tekrar hatırlamıştır. Bu tekrar uyanış ile beraber Müslüman toplumların “iyilik” ve “diğer-gâmlık” ölçeğinin de daha kuşatıcı hale gelmesi kaçınılmazdır. Böylece dünya sathında, küresel bir iyilik ve diğer-gâmlık hareketi başlamalıdır.

Son yıllarda ülkemiz adına bazı STK'larımız, iyiliğin ülke sınırlarını aşarak daha çok kişiye ulaştırılması adına çok başarılı işlere imza atıyorlar. Artık iyiliğin küresel tarafını konuşacağımız bu yeni evrede, genç nesillerin iyilik ve diğer-gâmlık kavramlarını daha geniş anlamda düşünmeleri yönünde adımların atılması gerekmektedir. İyilik yapmanın sadece bir yardım paketi ulaştırmak olmadığını, yardımlaşmanın kültürel, fikrî ve psikolojik boyutlarının da ele alınmasının bir gereklilik olduğu üzerinde durulmalıdır. Mesela, ülkemizde barınan Suriyeli kardeşlerimize sadece maddi yardımda bulunmak yeterli

olmayacaktır. Maddi yardımın yanı sıra onlara dokunabilmek, dertlerini dinlemek, manevi ya da psikolojik destekte bulunmak daha kalıcı etkiler bırakacaktır.

Kriz bölgelerindeki problemlerin çözümü noktasında ortaya konulan çabaların, barışın te-

mini için verilen uğraşların, dünyanın doğal kaynaklarının korunması adına yapılanların da bir tür diğergâmlık ve iyilik olduğu hakikati vurgulanmalıdır. Tabiata, canlılara hatta cansız varlıklara bile bu iyilik ulaştırılmalıdır. Böylece iyilik, hem mekânsal bir yayılma ve genişlemeye kavuşurken hem de iyiliğin çeşitliliği artmış ve yaygınlık kazanmış olacaktır.

Yukarıda dile getirilen, İslam dünyasının kendi iç sorunlarından kaynaklanan iyiliği öncelikle içerde yaşama ve yayma durumunun zamanla dışarıya doğru yönelmesi süreci, Türkiye özerinde de benzer şekilde tezahür etmiştir. Türkiye’de dinî hassasiyeti olan ve kendisini dindar olarak tanımlayan toplumun öncelikle içe dönük bir iyilik faaliyeti içerisinde olduğu görülür.

1950'li ve 60'lı yıllarda dönemin şartlarının da etkisi ile bir toparlanma dönemi yaşayan mütedeyyin insanlar, sonraki yıllarda diğergâmlık duygusunun daha da artması ile toplumun diğer kesimlerine de faydalı olmayı ve iyilik yapmayı hedeflediler. 1990'lı yıllara gelinceye kadar yaklaşık kırk yıllık bir dönemde, sadece ilahiyat ve din hizmetleri alanında değil birçok farklı hizmet alanında toplumun her kesimine faydalı olma ve iyilikte bulunma gayreti içinde oldular. Söz konusu yıllarda gençlik zamanını geçirmiş olanlar bugün hayatın birçok alanında Türkiye'de iyiliğin öncülüğünü yapmaktalar. Bu öncülük, sadece maddi manada yapılan iyilikleri çoktan aşmış, topluma birçok alanda yol gösterme ve ufuk açma noktasında da kendini göstermiştir.

Yukarıda sözünü ettiğimiz mütedeyyin insanlar, bugün yeni bir durum ile karşı karşıyadır. Onları ulvî bir görev daha beklemektedir. Kendilerinden önceki nesillerden miras aldıkları bu iyilik hareketini bir adım daha ileriye götürmek ve daha çok insana ulaştırmak mecburiyetindedirler. Sanırım bu göreve hazırlık ve görevi yerine getirme aşamasında içinde bulunduğum İmam-Hatip camiasının omuzlarına büyük bir yük yüklenmiş vaziyette. Geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerin hayata hazırlan-
dığı İmam-Hatip okullarında, onlara bu şuuru verebilme adına elimizde çok büyük bir fırsat var. Geçmişin kıymetli mirasını ve bu mirasa katkı sağlayan, diğergâmlıkta ve iyilikte yarışan önceki nesilleri minnet ve rahmetle yad edip onların getirdiği noktadan daha güzel yerlere bu güzel davayı götürmek mecburiyetindeyiz.

Geçmişin fedakârlığı ile genç kuşağın enerjisini ve girişimciliğini bir potada erittiğimizde

hedeflediğimiz neticelere ulaşmamız mümkün olacaktır. Medeniyetimizin yeniden inşası ve ihyası için bu kaçınılmaz bir görevdir. Gençlerimiz diğergâmlığı ve iyiliği tabiri caiz ise yeniden üretecek ve insanlığın hizmetine sunacak. Bize huzuru getirecek medeniyet iklimini, hem kendi iç dünyasında hem de diğer insanlara karşı manevi olgunluğunu kazanmış bireylerin getireceğini unutmamalıyız.

Mehmet Akif'in, dinî değerleri muhafaza etme görevi verdiği nesil olan Âsım'ın nesli görevini başarmıştır. Şimdi başka bir iyilik nesline ihtiyacımız var: Hem içinde yaşadığı zamanı koruyacak hem de yarınlarımızı muhafaza edecek olan bugünün gençlerine... Hatta bu "yeni iyilik nesli" yarınlarımızı korumakla kalmayacak, yarınlarımızı kurmak misyonunu da üstlenecektir. Sahip oldukları güzel ahlakları, aldıkları eğitimleri, davranışları ve düşünceleri ile önümüzdeki on yılların garantisi olan bu gençliğe karşı içimizde büyük bir ümit besliyoruz. Çünkü bu nesil rûştünü ispat etmiş bir başka nesilden, 28 Şubat'ı görmüş nesilden bayrağı devralıyor. Onların ve şimdikilerin samimiyeti ve azmi ile medeniyetimize ve geleceğe dair güzel niyetler besliyoruz. Umutlarımız her geçen gün artıyor.

EĞİTİM

Somalili Öğrencilere Türkiye’de Modern Tarım Eğitimi

Türkiye Diyanet Vakfı desteğiyle Türkiye’de tarım liselerinde eğitim alan Somalili öğrenciler, ülkelerine döndüklerinde kurak toprakları yeşertecek.

TDV ve Milli Eğitim Bakanlığı işbirliğiyle Somali’den 2012’de Türkiye’ye getirilen Ziraat Teknik Lisesi ve Tarım Meslek Lisesi öğrencileri, Bursa’daki tarlalarla ve seralarda staj yaparak, ülkelerine Türk tarımını götürmeye hazırlanıyor.

Somalili’den başvuru yapan öğrenciler arasından seçilerek Türkiye’ye getirilen 11 öğrenciye ilk olarak Türkçe eğitimi verildi. Somali’nin geleceği olarak adlandırılan gençler, doktor ve mühendis olarak ülkelerine dönmeyi umut ediyor.

Bursa Ziraat Teknik Lisesi ve Tarım Meslek Lisesi’nde son sınıf öğrencisi 11 Somalili genç, uygulamalı eğitimlerini ise Bursa’nın çeşitli tarım alanlarında ve seralarında görüyor.

Somalili’den 2012 yılında Ankara’ya geldiklerini ifade eden Abdisalam Samatar, “5 ay Türkçe eğitimi aldık. Daha sonra farklı okullara dağıtıldık. Arkadaşlarımız arasından 11 öğrenci Bursa Ziraat Teknik Lisesi ve Tarım Meslek Lisesi’nde 4 yıl boyunca eğitim aldı. Son sınıfımızda ise Kestel Süs Bitkileri Meyve Fidancılığı Üretim Pazarlama Kooperatifi’ndeki tarla ve seralarda staj

görmeye başladık. Burada ülkemizde olmayan süs ve meyve bitkilerini gördük. Seracılık ve sulama sistemini gördük. İnşallah bu gördüklerimizi ülkemize döndüğümüzde uygulayarak Somali’nin kalkınmasını sağlayacağız” diye konuştu.

Kendilerine bu imkanı sağlayan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a ve Türkiye Diyanet Vakfı’na teşekkür eden Samatar, lise eğitimlerinin ardından lisans öğrenimlerini de Türkiye’de yapmak istediklerini söyledi.

Somalili öğrencilerin gayet başarılı olduğunu ifade eden Kestel Süs Bitkileri Meyve Fidancılığı Üretim Pazarlama Kooperatifi Başkanı İbrahim Özcan da “Üretimin her alanını başarı ile tamamladılar. Somali’de tarımın yayılmasında umarım bu eğitimler çok faydalı olacak. Öğrencilerin buraya gelmesinde emeği geçen herkese çok teşekkür ediyoruz. Bu sosyal projedir, bunun içerisinde olmaktan dolayı çok mutluyuz. Türkiye tarafından yetiştirilmiş kalifiye elemanların Somali’de bir şeyleri başaracak olması bizleri sevindiriyor” diye konuştu.

“Öğrenci Yurdu Sayısını 20’ye Çıkarmayı Hedefliyoruz”

Türkiye Diyanet Vakfı Genel Müdürü İsmail Palakoğlu, Vakfın 11 ilde 14 yükseköğrenim öğrenci yurdu bulunduğunu, hedeflerinin yurt sayısını 20’ye çıkarmak olduğunu söyledi.

TDV Yurtlar ve Sosyal Tesisler İktisadi İşletmesi İnsan Kaynakları Yönetim Sistemi Toplantısı’nda konuşan Palakoğlu, Türkiye Diyanet Vakfı’nın 41 yıl önce başladığı iyilik yolculuğuna bugün de aynı kararlılıkla devam ettiğini söyledi. Palakoğlu, “Vakfımız kurulduğu günden bu yana milletimizin dini ve manevi hayatını ayakta tutmak, milletimizi tarih sahnesinde sürekli kılmak için çalışan bir kurum olmuştur” dedi.

İslam dünyasının tarihin en zor zamanlarını yaşadığını vurgulayan Palakoğlu, “Böyle bir ortamda, bugün dünyanın her tarafından mağdur ve mazlumlar umudunu bu topraklara, bu ülkeye, Diyanet İşleri Başkanlığımıza ve vakfımıza bağlamış durumdadır. Özellikle son yıllarda ülkemizin ve vakfımızın gerçekleştirdiği hizmetlerle artık dünya Müslümanlarının umudu haline geldik. Dünyanın umudunu bağladığı bir ülkede, böyle bir kurumda milletimizin ve ümmetin dini ve manevi hayatına hizmet ediyoruz” diye konuştu.

11 ilde 14 yükseköğrenim öğrenci yurdu

Türkiye Diyanet Vakfı olarak yurt hizmetlerini önemsediklerini, bunu da Yurtlar ve Sosyal Tesisler İşletmesi vasıtasıyla sürdürdüklerini vurgulayan Palakoğlu, şunları kaydetti:

“Ülkemizin değişik şehirlerinde yurt hizmetleri veriyoruz. Hangi ilde, hangi üniversiteye gidersen gitsin bu milletin çocuklarından hiç birisi dışarıda, sokakta kalmamalı, barış ve huzur ortamında bir barınma imkânına sahip olmalıdır diyoruz. Bu çerçevede Türkiye Diyanet Vakfı olarak, gençlerimize huzurlu ve temiz bir ortamda yükseköğrenim imkânı sağlamak; bilgi, inanç ve sanat dünyalarını ve en önemlisi kimliklerini inşa etmelerine rehberlik etmek amacıyla öğrenci yurtları açıyoruz. Yükseköğrenim gençliğine aile sıcaklığında kalabilecekleri yer temin etme gayesiyle ülke genelinde üniversite bulunan illerde yurtlar inşa ederek hizmete

sunarken, bu yurtların sayılarını artırmak için çalışmalarımızı sürdürüyoruz” dedi.

Yapımı tamamlanan Ankara Yüksek Öğrenim Kız Öğrenci Yurdu’nun hizmete girmesiyle yurtlarda öğrenci kapasitesinin 5 bin 353’e çıktığını vurgulayan Palakoğlu, şöyle konuştu:

“Halen 11 ilde 14 yükseköğrenim öğrenci yurdumuzla üniversite öğrencilerine hizmet vermeye devam ediyoruz. Açmayı planladığımız yeni yurtlarla yurt sayımızı 20’ye, kapasitemizi de 7 bin 500’e çıkarmayı hedefliyoruz. Gayemiz, geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızın güvenle kalabileceği öğrenci yurtlarını milletimize kazandırmaktır.

Üniversite öğrencilerinin eğitim hayatının önemli bir parçası olan yurtları, sadece barınma hizmeti veren yerler olarak değerlendirmiyor, buraları öğrencilerin akademik eğitimi ile manevi ve sosyal gelişiminin bir tamamlayıcısı olarak görüyoruz. Yurt binalarını tasarlarken, yasal gereklilikler, uluslararası standartlar ve öğrenci beklentilerini dikkate alıyor, yurt odalarını ve ortak alanları öğrencinin eğitimini, mahremiyet duygusunu ve kişisel saygınlığını koruyacak şekilde düzenliyoruz. Bireysel saygınlığını dikkate alan ancak paylaşımcı bir sosyal ortam oluşturuyor, öğrencilere üniversite hayatında yaşadıkları akademik atmosfer ile uyumlu bir yaşam alanı sunuyoruz.

İsmail PALAKOĞLU
Türkiye Diyanet Vakfı Genel Müdürü

Bu toplum, bu millet yeryüzünde mazlumlara umut oldu. Tarihi mirasımızdan da beslenerek mazumlara umut verdik. Bu umudu ayakta tutmak zorundayız. Bu da ilim, fikir ve düşünce olarak kendimizi geliştirmekle ve her alanda yetişmiş bir nesille mümkün olabilecektir. Dolayısıyla yurtlarımız aynı zamanda ilim-irfan yuvaları olmalıdır. Yurtlarda bilgi ve kültür atmosferini oluşturmalıyız. Ancak bundan da önemlisi öğrencilerimizin kendi kimliklerini, kişiliklerini ve manevi dünyalarını geliştirici bir manevi huzur ortamının oluşturulmasıdır.”

GENÇLİĞİMİZ GELECEĞİMİZDİR

İsmail EMANET

Türkiye Gençlik Vakfı (TÜGVA) Genel Başkanı

“Önderini Hz. Muhammed (s.a.v) Efendimiz bilen, Ashab-ı Kehf gençlerini ve onların mücadeleleri örnek alan, Hz. Yusuf (a.s) gibi iffet sahibi olan, Hz. İbrahim (a.s) gibi genç yaşta putları yıkan gençlerimiz, yaptıkları ve yapmak istedikleri hayırlar ile yarınımızı daha parlak görmemizi sağlıyorlar.”

Gençlik çağı, hayatın en dinamik, en verimli ve en heyecanlı dönemi olarak tasvir edilmektedir. Ne yazık ki bu tasvir gençlerimizin bütünü için geçerli olmayabilir, ancak ideal olan ve böyle olması gereken gençlik tasviri bu olduğundan dolayı tanımlamamız yanlış sayılmaz. “İdeal olan ve olması gereken” ifadelerinin sebeplerini, insanlığa “Kainat Rehberi” olarak gönderilmiş kutsal kitabımız Kur’an-ı Kerim’de geçen, Allah (c.c) tarafından Alemlere rahmet Hz. Muhammed (s.a.v) efendimize vahy edilen ayetler ışığında ve Peygamber Efendimizin hadis-i şerifleri ile açıklayabiliriz. Rabbimizin, gençlik ve gençlik çağındaki insanlar üzerine olan rahmetini Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuru-

yor; - İbni Ömer (ra)’dan rivayet ile - “Allah (cc) gençliğini Allah’a itaat yolunda geçiren genci sever”. (Ebu Nuaym- Hilye).

Gençlik döneminin, hayatımızın bütün dönemlerinde de olması gerektiği Kur’an-ı Kerim’i kendimize rehber, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v)’i önder olarak benimse-nip yaşanması gerekmektedir. Çünkü biz bütün bir hayatımızdan olduğumuz gibi özellikle gençlik dönemimizden de ahirette mesul olacağız. Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor; - İbn Mesud (ra) dan rivayet ile - İnsanoğlu kıyamet gününde Rabbinin yanında şu beş şeyden sorulmadıkça olduğu yerden ayrılamaz:

“Ömrünü nerde geçirdiğinden, gençliğini nerede ve nasıl harcadığından, malını nereden kazanıp nereye sarf ettiğinden, bildiği ile amel edip etmediğinden, bedenini nerede yıprattığından.” (Sünen-i Tirmizi).

Peki gençliğimiz, gençlerimiz ömürlerini nerede harcıyor ve nasıl harcıyor? Bu sorunun cevabını ararken zaman zaman canımız sıkılsa da yaşantısıyla diğer genç arkadaşlarını örnek alan gençlerimizi gördükçe ve bu gençlerimizin sayısının günbegün arttığını görünce, geleceğimiz ve gençlerimizin geleceği için ümitvar oluyoruz. Gençlerimiz, yaşadığımız bu zamanın şartları ve uğraşları sebebiyle kendi gençliklerini ziyan ve heba edecek yerlerde geçiriyor olabiliyorlar. Bu noktada gençlerimizi yanlış davranışlardan arındırmak, onları ihya etmek ve doğru yola teşvik etmek görevleri toplumumuzun en önemli ve asli görevi olmaktadır. Toplum, bir bütün olarak buna müdahil olma olanağı içerisinde olmayabilir ancak toplum içerisindeki sivil toplum yapılanmaları olan; vakıflar, dernekler, STK’lar gibi kurumlar aracılığı ile gençliğimizin ihyası mümkün olabilmektedir.

Gençliği, doğru kanalize eden ve bunu gaye edinmiş olan sivil toplum yapılanmalarının hemen hemen yaptıkları her projede görülen o ki; bu yönlendirme, büyük bir ihtiyaç ve gençlerimiz de bu durumu oldukça benimseyen bir haldedir. Gençlerimiz, kendilerine “ideal genç” örneği olarak en başta Hz. Muhammed (s.a.v.)’in gençlik çağını almalıdır. Efendimizin (s.a.v) gençlik dönemindeki iyilik ve ahlak temsali karakteri ile yirmili yaşlarında içinde bulunduğu “Hilful Fudul (Erdemliler Topluluğu)”da haksızlığa ve adaletsizliğe karşı durmuş, adaletin ve iyiliğin tesisinin sağlanması için gayret

göstermiştir. Gençlerimize en güzel ve en ideal genç örneği olan Efendimiz (s.a.v)’in öğretileri, yaşamı, sünnet-i seniyyesi ve tebliği, sivil toplum yapılanmaları aracılığıyla gençliğimize, gençlerimize aktarılmalıdır.

Ülkemizin gençleri ile birlikte Ümmetin gençliğinde olan potansiyel, göz ardı edilemez. Aksiyoner, girişimci, kendine güvenen, mazluma el uzatan gençlerimiz, toplumumuzun sivil yapılanmalarının faaliyetleri ve yönlendirmeleri ile harekete geçmekte ve söz sahibi olmaktadır. Şunu görebiliyoruz ki, özellikle son 20 yılda, başta ülkemizin sivil toplum kuruluşları olmak ile beraber İslam coğrafyasında bir hareketlilik söz konusudur. Bu hareketlilik sivil toplum kuruluşlarında gençlerin aktif rol alması ile doğru orantılıdır. Gençler sahip oldukları potansiyellerinin doğru kanalize edilmesi ile içerisinde bulundukları yapı ve yapılanmalara güç ve enerji katmıştır. Bu yapılanmaları ayakta tutan ve kaderini belirleyen gençlerimiz yapmış oldukları işler ile kendilerini kanıtlıyorlar. Sivil toplum kuruluşları artık sadece kendi bünyesinde “gençlik kurulu” oluşturmakla kalmayıp, başlı başına gençlik ve gelecek için çalışan durumdadırlar. Salt gençlik adına kurulan vakıf ve derneklerimiz bunun ispatıdır.

Gençliğe ve gençlere odaklanan, onların geleceğiyle ilgili dertlenen sivil toplum kuruluşları onların sahip oldukları iyilik yapma, iyiliğe yönelme ve yönlendirme eğilimlerini keşfedince daha verimli çalışmaktadırlar. Görüldüğü üzere, ülkemizde toplumsal iyilik için çok faydalı ve oldukça ihtiyacı karşılamaya çalışan yapılar mevcut. Bu yapılarda görev alan, gönüllü olarak vazifelenen genç kardeşlerimizin sayısının arttığını görmek bizler için ümit verici olsa ge-

rek. Gençlerimiz hangi konuda olursa olsun, hangi bölgede olursa olsun, iyilik yapmaya gayret göstermektedir. Bunu bütün bir gençlik olarak söylememiz reel olarak doğru olmayabilir ancak bu konuda bilinç eksikliğini gidermek, bilinçlendirmek, doğru yönlendirmek, hayra davet etmek en başta büyükleri olarak bizlerin ve ailelerinin, sonra sivil toplum yapılanmalarının asli görevidir. "Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir. (Al-i İmran,104)" ayeti de iyiliğe yöneltmeyi, hayra yönlendirmeyi tasdik eder ve bu sayede kurtuluşa ermenin mümkün olduğunu ifade etmektedir.

Önderini Hz. Muhammed (s.a.v) Efendimiz bilen, Ashab-ı Kehf gençlerini ve onların mücadeleleri örnek alan, Hz. Yusuf (a.s) gibi iffet sahibi olan, Hz. İbrahim (a.s) gibi genç yaşta putları yıkan gençlerimiz yaptıkları ve yapmak istedikle-

ri hayırlar ile yarınımızı daha parlak görmemizi sağlıyorlar. Hayır ve iyilikte rekabet eden, kardeşlik ruhunu benimseyen gençlerimizi sahiplenmek ve onlara rehberlik etmek ülkemizin ve Ümmetimizin geleceği adına yapılması gereken zaruri ödevlerimizdir. Gençliğimiz geleceğimizdir. Mehmet Akif'in de dediği gibi :

"Asım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:

İşte çiğnetmedi namusunu, çiğnetmeyecek.

Şüheda gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...

O, rüku olmasa, dünya da eğilmez başlar,

Yaralanmış temiz alnından, uzanmış yatıyor.

Bir Hilal uğruna ya Rab ne güneşler batıyor!"

Gençliğini, gençleri ve onların geleceği için mücadele vererek geçiren ve bu uğurda vatan müdafaası veren Şehitlerimize rahmet olsun. Rabbim yaptığımız hayır ve iyilikler de onları da hatırlatsın.

97 Ülkeden 572 Öğrenciye Yarıyıl Kampı

Türkiye Diyanet Vakfı, ülkemizde eğitim gören öğrencilerin mesleki alanlarda gelişimlerine katkı sağlamak ve Türkiye'nin kültürel zenginliklerini tanımaları amacıyla 97 ülkeden 572 öğrenciye yarıyıl kampı düzenledi.

TDV Genel Müdür Yardımcısı Mustafa Tutkun, TDV burslusu olarak Ankara, Kayseri, Konya, Bursa ve İstanbul'daki İlahiyat Fakülteleri ile Uluslararası İmam Hatip Liselerinde okuyan öğrencilerin yarıyıl tatillerini değerlendirmek için kamp programı düzenlediklerini söyledi.

Programa dahil olan öğrencilerin yaz tatilini ülkelerinde, yarıyıl tatilini ise Türkiye'de geçirdiklerini ifade eden Tutkun, "Bu tatil dönemi, öğrencilerin dinlenmeleri, aynı zamanda ülkemizin kültürel ve manevi zenginliklerini görmeleri için önemli bir zaman dilimi" dedi.

“Osmanlı tarihi ve tarih bilinci”

İlahiyat Fakültelerinde okuyan 86’sı kız, 75’i erkek öğrenci olmak üzere toplamda 161 uluslararası öğrenciye yönelik kampların Safranbolu, Fethiye, İstanbul, Bursa ve Konya’da gerçekleştirildiğini vurgulayan Tutkun, kampların TDV il ve ilçe şubelerinin katkı ve destekleriyle yapıldığını belirtti.

Tutkun, “Bu kamplarda öğrencilerimizin mesleki alanlarında geliştirilmesi ve kamp için seçilen temaların işlenmesi hedeflendi. Bu seneki kamplarımızda Osmanlı Devleti ve tarih bilinci teması işlendi. Konu ile ilgili kitap tahlilleri yapıldı, tarihi yerler rehberler eşliğinde gezildi ve konunun uzmanları tarafından seminerler verildi” diye konuştu.

Uluslararası İmam Hatip Lisesi öğrencilerine yönelik kampların ise Gençlik ve Spor Bakanlığının sağladığı kamplarda, okçuluktan, pa-

int-ball ve sportif faaliyetlere kadar birçok etkinliği kapsadığını vurgulayan Tutkun, kamp döneminde öğrencilerin kariyer planlama ve mezuniyet sonrası bir üst düzeyde eğitim ve burs imkânları gibi konularda da bilgilendirildiğini kaydetti.

Tutkun, “283’ü erkek, 128 kız öğrencimiz olmak üzere toplamda 411 öğrencimiz, yarıyıl kampında sportif faaliyetlerin yanı sıra kitap kritiği ve yöresel etkinlikler ile dağ yürüyüşlerine yer verdik. Alanında uzman kişilerce de farklı alanlarda seminerler de kampımızda yer aldı” dedi.

EĞİTİMİN ÖZÜNE DAİR

Mürşid Ekmel AYBEK

Uzman Psikolojik Danışman

“Eğitim sistemimiz, çocuğa sevgi, şefkat, ilgi, merhamet üzerine inşa edilmedikçe, bizim davranışlarımız buna göre şekillenmedikçe ne bugünkü problemlere kökten çözüm bulabiliriz, ne de yeni bir medeniyetten bahsedebiliriz.”

Toplumun her kademesinden insanımızın muzdarip olduğu konulardan, giderek büyüyen ve maalesef geçici tedbirlerle çözüm bulmaya çalıştığımız bir problemdir “eğitim”. Bu nedendir ki birçok sohbet ortamının ana gündem maddesini oluşturmaktadır. Ya eğitim sisteminin bozukluğundan veya sistemin muhatabı olan çocukların isteksizliğinden, gençlerin yetersizliğinden, sorumsuzluklarından bahsedilir. Devamında da konu ya Finlandiya ya da Japonya’dan, Avrupa’dan örneklerle gelir. Oradaki sistemler... Onların uygulamaları... Başarıları...

Dünyaya yön vermiş kültürel, sanatsal, sosyal ve tarihsel açıdan büyük bir derinliğe, felsefeye sahip bir medeniyetin çocukları olarak kendimizi çok yetersiz görmemiz, bu konuda çareyi sadece dışarıda aramamız, kendi öz dinamiklerimizi ve kültürel birikimimizi görmezden gelip

sadece başkalarını taklit ederek çözüm bulmaya çalışmamız ne kadar sağlıklı sonuçlar verecektir?

Bu bakış açısının etkisiyle, ülkemiz maalesef batı kaynaklı eğitim sektörünün de pazarlama alanı olmuş durumdadır. Montessori, Çoklu Zekâ Kuramı, Zihinsel Aritmetik, Değerler Eğitimi, vb. gibi kendi kültürel sosyal yapımız açısından bir derinliği ve zemini olmayan uygulamalar belli dönemlerde bir furya şeklinde sistemi sarmakta, kullanıldıkça eskimekte, belirli aralıklarla yerlerini başkaları almakta ve almaya devam etmektedir. Plansız ve toplumsal açıdan sağlam bir zemini bulunmayan bu uygulamalar, daima gerilerden yol almamıza neden olmakta, zaman kaybettirmekte ve özden, asıl noktadan hareket etmemizi de engellemektedir.

Kendini eğitime adanmış olduğunu söyleyen bir eğitimiye, bu konularda ciddi AR-GE çalışmaları yapılması gerektiğini söylediğinde; "Bizim bunlara ayıracak vaktimiz yok, bu gelir kaybı demektir" cevabı çok şaşırtmıştı beni. Nesil ve gelecek kaybı para kaybına tercih ediliyor maalesef. Temelden bir çalışma yapılmadığı müddetçe, zaman ve para kaybı, hatta nesil kaybı artmaya devam edecektir. Yenilik yapma heyecanı, iyi niyetle başlanmış birçok proje de bu yüzden zaman içinde tıkanmakta, ölçülemeyecek maddi manevi hasarlara neden olmaktadır. Çünkü bu uygulamaların kökeninde; bize ait olmayan bir insan tanımlaması üzerine inşa edilmiş bir eğitim anlayışı yatmaktadır. Temel vurgum; sistemimizin bütüncül bir yapıda olmaması ve ortaya çıkan sorunlara geçici uygulamalarla çözüm bulunmaya çalışılmasıdır.

Sorunun bir de savunmasız ve etkisiz muhatapları var ki...

Onlar ne oyun kurucular, ne teknik direktörler, ne de söz sahipleri...

Ama oyundan en çok etkilenenler, hatta üzerine oyun kurulanlar...

Yani ÇOCUKLARIMIZ...

Ne hesap sorabiliyor, ne de hak arayabiliyorlar...

Ama biz yetişkinlerin -iyi niyetle de olsa- yaptığı bir yanlışla hayatları kararabiliyor...

Öyle veya böyle çocukluk döneminde verilen hasarlar, çocuk büyüdükçe beraberinde büyümekte, bu hasarlar en belirgin haliyle ergenlik döneminde karşımıza çıkmaktadır. Gün geçmiyor ki çocuklar ve gençlerle ilgili bir suç haberi almayalım. Bununla birlikte alkol, sigara kulla-

nımı, madde bağımlılığı, bahis oyunları oynama yaşları da giderek düşmeye başladı. Yedinci sınıf öğrencisi bir danışanın, sınıf arkadaşlarının neredeyse tamamının bahis oynadığını söylemesi oldukça ürkütmüştü beni.

Kısa kısa...

Kısa anlatımlarla uygulamalardaki bazı açmazlara değinmek istiyorum;

Cıvı cıvı, hayat dolu bir çocuk nasıl olur da suç makinesi, bir maddenin bağımlısı, esiri haline gelir, şefkat ve merhametini nasıl yitirir diye sorgulamaktan alamıyor insan kendini...

Problemleri gençlikte görerek projeler üretip duruyoruz. Hâlbuki meselenin kuluçka dönemi var. Problem; çocuklukta, anaokulunda, ilkokulda başlamakta, katlanarak büyümekte ve ergenlik döneminde daha somut olarak kendini göstermektedir...

Anaokulu ve ilkokulda aşırı yüklenme, korku, disipline etmeye çalışma, koşullandırma, çocukluğuna saygı gösterilmemesi; takip eden yıllarda asi bir gençlik çıkarmaktadır karşımıza.

Gençlikte saygı yok diyoruz mesela. Biz çocukluklarına ne kadar saygı duyduk bu gençlerin?

Çocuğun oyununa, bağırmasına, koşmasına, konuşmasına, sormasına ne kadar müsamaha gösterdik?

Örneğin, oyun çağındaki bir çocuğa, sınıfa oyuncak getirmeyi yasaklamak çocuğa zulümdür. Hâlbuki öğretmen sınıf ortamını oyunlaştırarak, o oyuncacı da derse katarak bir öğrenme ortamı oluşturabilir. Çocuk hem oyuncacıyla oynamış olacak hem öğrenecek hem de arkadaşlarının da olduğu o neşeli ortama koşarak gidecektir.

Ayrıca, ilkokulda çocuğun, çok kısa, hatırlatıcı ödevlerle muhatap olması gerekiyor. Öğretmenlerimiz bugün sadece ilkokulda ödev yükünü çocukların üzerinden alsalar çocuklarımız biraz olsun nefes alır, kendini bulur, okulu, okumayı da sevmeye başlar.

Sayfalarca, saatlerce verilen ödevler, sadece ve sadece o küçücük çocuğun eğitimden, okuldan, dersten soğumasına, adeta boğulmasına neden olmaktadır. Çocukluk dönemi duygusal bir dönemdir, Çocuk karşılaştığı şeyle duygusal bir bağ kurar. Ödev yüzünden ağlıyorsa, oyuncacıdan, oyunundan mahrum kalıyorsa, sınıfta aşırı disiplin ve otoriter bir tutum da varsa, çocuğun okulla kurduğu duygusal bağ; kaygı, korku ve endişeyle sembolleşir ve zamanla bu durum öğrenmekten, okuldan, kitaptan uzaklaşmasına neden olur.

Hâlbuki hâkim olması gereken anlayış, güven ve huzur ortamı sağlayarak, çocuğun "açılması" olmalıdır. Çocuğun merakını teşvik eden, araştıran, keşfeden uygulamalar ve ortamlar sunulmalıdır. Bunun en temel aracı da çocukluk döneminde; oyundur. Öğretmenin bilgiyi oyunlaştırması gerekmektedir. Milli Eğitim

kitapları çokça oyun ve etkinlikle dolu ama gördüğümüz kadarıyla bunlar sınıfta uygulanmamaktadır. “Yazdıysanız tahtayı siliyorum”, “Susun, beni dinleyin” uygulamaları çocuklara hitap etmemektedir.

Değerlendirilmesi gereken bir diğer husus ise, proje performans ödevleri. Bunların çıkış noktası doğrudur. Ama bu ödevler, uygulamanın felsefesine uygun verilmediği için anne babalar tarafından yapılmaya başlanmış, dolayısıyla da uygulamalar tedavülden kaldırılmak zorunda kalmıştır. Bunun yerine öğretmenlere, anne babalara projenin, performansın temel mantığının anlatılması ve kaldırılmaması gerekirdi.

Bugün bazı öğretmenlerimiz “Sistem böyle” diyerek, sekiz yıl sonra sınav olacak çocuğa, daha birinci sınıftan itibaren testler vermektedir. Hâlbuki test, çocuğa sadece seçmeyi öğretir, beyni tembelleştirir. Çocuğun özgünlüğünü, üretkenliğini köreltir, yok eder. Bu nedenle, ek kaynaklara başvurmadan -ki yasak- Milli Eğitim’in ders ve çalışma kitaplarını kullanmak yeterlidir.

Bir danışanım paylaşmıştı; 1. Sınıftaki çocuğuna öğretmen test vermiş. Testte şöyle bir soru var: “Doğalgaz kaçağı olduğunda aşağıdakiler-

den hangisini yapmalıyız?” Altında da dört şık. Çocuk, şıkları beğenmemiş olacak ki, beşinci bir şık eklemiş; “Burnumuzu kapatıp nefes almadan, dışarı kaçarız” diye. Ertesi gün heyecanla öğretmene bunu gösterdiğinde öğretmen; “Olmamış” diyor ve ısrar ediyor, “Bu dört şıktan birini seçeceksin”. Çocuk, akşam eve gelmiş, dakikalarca ağlamış, “Ama anne, burnumuzu kapatırız, dışarı kaçarız, ölmeyiz. Bu doğru değil mi?”. Sadece bu tavrın çocuktaki hasarını anlatmaya kalksam sayfalar yetmez.

Diğer bir husus; mevcut sınav yönetmeliğinde de olduğu gibi, üçüncü sınıfa kadar çocuğun sınavla muhatap olmaması gerekir. Çünkü kaygı ve korku durumunda beyin normal işlevini kaybeder ve kendini kapatır. Bu nedenle öğretmen çocuğu, korkutmadan ve kaygılandırmadan, çocuğa yansıtmadan değerlendirme yapmalıdır.

Çocuk ilkokulda çok başarılı olursa ilerde de böyle olacak diye yaygın bir kanaat var. Bu, günümüz çocukları için geçerli değildir. Bize gelen birçok aile, çocuklarının ortaokul veya lisede okula gitmek istemediklerini, notlarının giderek kötüye gittiğini, kitap okumak istemediklerini belirtmekte. Böyle durumlarda, bu gençlerle ilgili ilk öğrenmek istediğim konular; “İlkokulda çok mu başarılıydı?” “Okumaya 3-4 ayda mı, geçti?” veya “Kitap okuma konusunda çok mu ısrarcı olundu ve takip edildi?” olur. Maalesef aldığım cevaplar hep “Evet” dir. Bir maraton düşünün. Maratonun ilk metrelerinde çocuk nefes nefese bırakılıyor. Sonrasını siz düşünün.

Bu uygulamalar, aile cephesini de sıkıntılı ve karanlık bir noktaya taşımaktadır. Çocuğu sürekli anne babaya şikâyet eden; sürekli çocuğun ek-

siklerini, yanlışlarını anlatıp duran bir öğretmen yaklaşımı; anne babayı tahrik etmekte, anne babanın çocukla çatışmaya girmesine neden olmaktadır. Ondan sonra da alın size normal gördüğümüzü!? kuşak çatışması...

Okul, ders, ödev yüzünden çocuğuyla sürekli gerginlikler yaşayan, çatışma yaşayan anne- babanın sevgisi, şefkati ve merhameti çocuğa ulaşamaz hale gelmektedir. Okulda "beklenen" başarıyı tadamayan, dolayısıyla hep küçük düşen/ düşürülen, evde de ailesi tarafından isteksizlik ve tembellikle suçlanarak itilen bir çocuk acımasızlığı öğrenmeye, masumiyetini yitirmeye, hırçınlaşmaya, kavgacı olmaya başlamaktadır. Kendisini avutmak için de, kolay yoldan para kazanma hırsına kapılmakta, mutluluğu da çeşitli maddelerde aramaya yönelmektedir. Böylece ailesiyle arasına giren mesafe sonucunda çocuğu, sokaklar kucaklamaya başlamaktadır.

Böyle bir durumda, sürecin örselediği, fitratı adeta bozulmuş bir çocuk, "Değerlerle", "Eğitimle", "Etkinliklerle" ne kadar düzeltilebilir?

Batı referanslı ve demode olmuş ölçeklere göre bizim hareketli çocukların çoğu Hiperaktif olarak tanımlanmaktadır. Çocuklarımızın, gençlerimizin çoğunun hareketli bir yapıya sahip olduğu doğrudur. Ama Hiperaktif miyiz? Hayır. Çevik, hareketli, koşan, atak, yıllarca göçebe olarak yaşamış, yerinde duramayan, dinamik bir toplumuz sadece. Bununla birlikte Hiperaktif tanısı almış birçok çocuğumuz ise **Deha** düzeyindedir...

Anadolu topraklarının ruhu, geçmişi, doğası, sosyolojik ve coğrafi yapısı oldukça etkili üzerimizde. Hal böyleyken bu eskimiş ve bize uymayan ölçeklere bakarak, ruhen tüketiyoruz çocuklarımızı.

Aynı zamanda bu toprakların insanı çok pratik bir zekâyâ sahiptir. Zeki ve dinamik bir çocuğu bir yerde kırk dakika boyunca oturtamayız. Bu durumda öğrenme ortamı çocuk için işkenceye dönüşmektedir.

Eğitim sistemimiz bu özgün yapımız dikkate alınarak şekillendirilmeli ve müfredatımız, ölçekler buna göre oluşturulmalıdır.

Çocuğun Dindarı Olur mu?

Şu anda eğitime yönelik pratikteki hâkim anlayış; eğitim; kuralla, disiplinle, ödül veya cezayla olur şeklindedir. Pedagojik bir araç olarak bunlar kullanılmaktadır. Bu anlayış çocuğu “boş”, hatta “ilkel” kabul eder. O yüzden çocuğu şekillendirmeye, onu doldurmaya, değiştirmeye çalışır...

Hâlbuki İslam dininde çocuk, ergenlik dönemine kadar mesul değildir. Çocuktan beklediğimiz sorumlulukların, zorunlulukların ne kadarı İslam’ın bakış açısına uygundur? İslam dininde çocuğun sorumluluk alması, mesul tutulması, ergenlik döneminde akıl baliğ olmasıyla başlar. Diğer bir deyişle, beynin ön kısmını oluşturan Frontal Lobun olgunlaşmasıyla, yani sebep sonuç ilişkisini, kar, zarar sonuçlarını hesaplayabilmesiyle başlar. Bu nedenle henüz akıl baliğ olmamış bir çocuğu yaptıklarından veya yapmadıklarından mesul tutmak İslami değildir.

Peygamberimiz, bir Hadis-i Şerifinde çocuklar için üç şey yapılmasını tavsiye ediyor; “Çocuklarınıza Kur’an kıraatini, Ehl-i Beyt sevgisini ve Peygamber sevgisini verin” İki sevgiden ibaret. Diğerisi ise sadece kıraat. Dini, kuralları, her şeyi ezberletin denmiyor. Dinin mesul tutmadığı bu yaşlarda mesul tutun, disipline edin, sorumluluklar yükleyin, ceza verin, ödüllerle baskı kurun denmiyor.

Yine bir Hadis-i Şerifte, “Çocuklara bırakacağımız en güzel mirasın güzel ahlak” olduğu buyrulmaktadır. Çocuğa verilecek olan; bizim ahlakımız. Onun yapısını şekillendirmekten, ona ahlak yüklemeye çalışmamızdan bahsedilmiyor. Bizim doğru olmamıza vurgu yapılıyor.

Peygamberimizden çocuklara dair birçok örnek var. Kuşu ölen çocuğun taziye ziyaretine gidiyor mesela. Kuşun cenaze namazını kılıyor. Hangimiz bu kadar hassas davranıyoruz çocuğa? Bir tarafta bu kadar hassas davranan Önderimiz, Peygamberimiz var, diğer tarafta test çözmedi, ders çalışmadı, kurallara uymadı diye, eleştiri ve suçlamalarla o narin ruhları hırpalayan biz yetişkinler var. İşte biz çocuklarımızı bu noktada kaybediyoruz. Eğitim sistemimiz, çocuğa; sevgi, şefkat, ilgi, merhamet üzerine inşa edilmedikçe, bizim davranışlarımız buna göre şekillenmedikçe ne bugünkü problemlere kökten çözüm bulabiliriz, ne de yeni bir medeniyetten bahsedebiliriz.

İslam eğitimi, aslında eğitim demeyelim, gelişimi ifadesi daha uygun olur. İslam’da yaratılmışı eğmek bükme yok çünkü. Çocuk gelişiminde en önemli faktör sevgidir. Ödül, ceza, disiplin çocuğu geliştirmez, aksine bozar...

Terbiye edici, öğretici yalnız Allah’tır, biz değil...

Biz farkında olmadan birçok şeyi gelenek olarak yapıyoruz. Ergenlik dönemine kadar Allah çocuğu mesul tutmuyor. Çocuk özgür. Peki, biz neden çocuğa yükleniyoruz? Ona neden kaldıramayacağı yükler yüklüyoruz?

Allah’ın, peygamberin cennetlik dediği o masumların neden cehennemi oluyoruz? Mahşerde bizden bunun hesabını sormayacak mı bu çocuklar?

Engelli Öğrencilere Umre Hediyesi

**Diyanet İşleri Başkanlığı, başarılı 100 engelli öğrenciyi,
Türkiye Diyanet Vakfı işbirliğiyle umreye götürdü.**

Diyanet İşleri Başkanı ve TDV Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez, engelli öğrencilerin kendisinden onları umreye götürmesini istediklerini hatırlatarak, engelli öğrencilere verdikleri umre sözünü yerine getirmenin sevincini yaşadıklarını söyledi.

Öğrencilerin bu isteğini gerçekleştirebildikleri için duyduğu memnuniyeti dile getiren Görmez, "Size bir söz verdim, Allah da beni size mahcup etmedi hamdolsun" dedi.

"Amaç Kabe'ye değil, Kabe'nin sahibine varmaktır"

Her hac ibadetinin 7 yolculuktan ibaret olduğunu söyleyen Görmez, asıl amacın Kabe'ye değil, Kabe'nin sahibine varmak olduğunu vurguladı.

Prof. Dr. Görmez, "Bu ödülü Allah size verdi, kitabını öğrendiğiniz için. Kitabını öğrendiğiniz için Allah sizi davet etti, biz sadece vesile olduk. Bunun için de kendimizi bahtiyar addediyoruz" şeklinde konuştu.

Öğrencilerin nadide ziyaretleri

100 engelli öğrenci, Medine'de Hazreti Muhammed'in kabrini ziyaret etti. Mescid-i Nebevi'de 3 gün vakit namazlarını eda eden öğrenciler, Uhud Dağı, Kuba Mescidi, Mescid-i Kibleteyn, Mescid-i Nebevi çevresindeki mescitlere de

ziyarete bulundu. Daha sonra umre yapmak üzere ihramlarını giyen öğrenciler, Mekke'de Kabe'ye giderek, hep beraber dualarla tavaf ve sa'y yaptıktan sonra tıraş olup umrelerini tamamladı. Mekke'de 8 gün kalan öğrenciler, Arafat Dağı, Müzdelife, Mina, Sevr Dağı, Cebeli Nur (Hira Mağarası), Cin Mescidi, Cennetü'l Mualla, Hazreti Peygamber'in doğduğu evin bulunduğu önemli yerleri de ziyaret ederek, dua etti.

"Keşke hep burada kalabilsem diye düşündüm"

Umre programına Kayseri'den katılan öğrenci Fatma Odabaşı, yaptığı değerlendirmede, "Ankara'da Mehmet Görmez Hocamız bizi kabul ettiğinde çok heyecanlandım. Mübarek topraklara gideceğimiz için çok sevinçliydim. Kutsal toprakları gördüm ve çok mutlu oldum. Önce Medine'ye ulaştık. Peygamberimizin huzuruna varmak, orada namaz kılmak beni çok heyecanlandırdı ve gözlerimden yaşlar aktı. Çok güzel ve unutamayacağım anlar yaşadım. Hele Kabe'yi ilk gördüğüm an, bambaşkaydı ve çok güzeldi. Çok dua ettim" dedi.

Konya'da eğitim gören İsa Uğuz, ailesi ve bütün insanlar için dua ettiğini belirterek, "Ayrılırken çok üzuldüm ve ağladım. Rabbime nasip ettiği için çok şükürler ettim. Keşke hep burada ka-

labilsem hiç ayrılmamam diye düşündüm. Veda ederken çok üzuldüm" sözlerine yer verdi.

Programa Ordu'dan katılan öğrenci Zekiye Alay Eserli de, umreye gideceğini öğrenmeden önce rüyasında Kabe'nin kapısını gördüğünü aktararak, umreye gideceğini öğrendiğinde çok sevindiğini belirtti.

Anlatılamayacak kadar güzel duygular yaşadığını dile getiren Eserli, "Sol yanımdı. Aklım oralarda kaldı. Rabbim tekrar nasip eder inşallah" ifadesini kullandı.

Unutamayacağı güzellikler yaşadığı için Allah'a şükreden Mardinli Elif Çaybugün, "(Evim, ailem, annem, babam, herkes için sağlık, huzur ver ya Rabbi) diye çok dua ettim. Her şeyin hayırlısını Rabbim'den istedim. Bizlere bu güzellikleri yaşattığı için Mehmet Görmez Hocamıza çok

teşekkür ediyorum" değerlendirmesinde bulundu.

16 öğretmen rehberlik yaptı

Sosyal ve Kültürel İçerikli Din Hizmetleri Daire Başkanı Abdurrahman Han, il ve ilçe müftülükleri ile şehirlerindeki ilgili kurum ve sivil toplum kuruluşlarıyla koordineli çalışarak, ülke genelinden 100 başarılı engelli öğrenciyi tespit ettiklerini söyledi. Öğrencilerin 3 gün Medine'de, 8 gün de Mekke'de olmak üzere 11 gün kutsal topraklarda ibadetlerini gerçekleştirdiklerini belirten Han, Diyanet İşleri Başkanlığı, il ve ilçelerdeki müftülükler ve Milli Eğitim Bakanlığından 16 öğretmenin de umre ziyaretinde öğrencilere rehberlik yaptığını, ayrıca bazı öğrencilerin ailelerinin de bu ziyarete katıldığını kaydetti.

ÖZÜMÜZDEKİ CEVHERİ KORUYABİLMEK

Av. Arzu AKALIN

Türkiye Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı
TÜRGEV Yönetim Kurulu Başkanı

“Gerek Cenab-ı Hakk’ın bize bahşettiği fıtrat gerekse atalarımızdan miras aldığımız gelenek bizi iyiliğe yakın kılacak bir değerler sistemine sahip. Birer mümin olarak bunu muhafaza etmeyi başarır ve bizden sonraki nesillere aktarabilirsek dünyada iyiliğin yayılmasına ciddi anlamda katkımız olacaktır.”

Tabiri caizse kötünün cilalandığı, kötülüğün özendirici şekilde teşhir edildiği bir dönemde yaşıyoruz. Böylesi bir dönemde, iyi ve kötü ayır-dına varabilmek, özellikle genç kuşak için zaman zaman çetrefilli bir hal alıyor. Bu noktada ailelere ve kadınlara önemli bir rol düştüğünü söyleyebilirim.

Modern toplumun en önemli silahlarından biri, bazı kavramları yeniden tanımlamak, anlamlarını değiştirmek ya da içini boşaltmaktır. Bu tarz oynamalar geçtiğimiz yüzyıldan bu yana kadın ve aile kavramları üzerinde de sistemli bir şekilde yapılıyor ve maalesef çoğumuz bunun farkında bile değiliz. Bu noktada günümüz Müslüman kadınlarının, toplum içerisinde hangi statüde olursa olsun kendisine biçilen rolü bir kez daha düşünmesi ve Kuran-ı Kerim ile sünnet-i seniyye-yi merkez olarak toplumda ne gibi bir misyonu

olduğunu sorgulaması lazım. Bu aşamayı geçen mümine, kutsal kitabımızda defalarca tekrarlanan “emr-i maruf nehy-i münker” yani iyiliği emretmek ve kötülükten men etmek düşüncesi yol gösterecek ve her davranışında toplumda iyiliğin yaygınlaşmasına vesile olacaktır. Tabi burada “iyilik ve kötülük” dediğimiz şeyi de doğru tanımlamak gerekir.

İyilik ve kötülük kavramları, yeryüzünde var olan hemen hemen tüm inanç ve ahlak sistemlerinin merkezinde yer almaktadır. İsrail Ordusu’nun, Gazze’de Filistinlilerin evlerinin yıkılmasına karşı çıkmak için canını feda eden Amerikalı aktivist Rachel Corrie buna verilebilecek en güzel örneklerden biridir. Ancak ortak ilkelere rağmen her inanç sistemi kendi “doğru ve yanlışlarını” oluşturur. Mesela Hristiyanlıktaki ilk günah düşüncesinin tersine İslam dini, insanın günahsız

doğduğunu yani masum bir fıtrat üzerine yaratıldığını söylüyor. Bu durum insanın aklına bir soru getiriyor: İnsan masum yaratılmışsa neden sonradan kötüye meyleder? Bence burada, bizi iyilikten alıkoyan şeyler üzerinden durmak yerine bize doğuştan bahşedilen temiz mizacı koruyabilme üzerinde durmak gerekir. Bunu, iyiliği yaygınlaştırma çabasında atılacak ilk adım olarak düşünebiliriz.

Mizacı koruma noktasında kadınlara ciddi bir sorumluluk düşüyor şüphesiz çünkü çocukların neredeyse tamamı, ilk değerler eğitimini annesi ya da ona bakma görevini üstlenmiş bir kadından ediniyor. Hatta okul öncesi eğitim sektörünün neredeyse tamamının kadınların elinde oluşu da bu bağlantının tesadüfı olmadığını göstergesi. Rabbimiz'in "rahmet" sıfatı, kendisine bahşedilen anne olabilme yetisiyle birlikte en çok kadınlarda tezahür ediyor. O sebepten anne olsun ya da olmasın kadınların çoğu merhamet zırhıyla donatılmış bir mizaca sahip. Bu sayede kadınlar,

iyiliği çocuklara ve dolayısıyla topluma nakşedilmesinde kritik bir konumda yer alıyorlar.

Özellikle çocukluk döneminde çocuğu kötülüklerden uzak tutabilmek; daha doğrusu, kötüyü çocuğa tanıtmamak çok önemli. Eskiler "kötüyü ortaya koymayın, alıcısı bulunur" derler. Bu sebepten, çocuk eğitiminde yalan gibi, kötülük gibi kelimeler bile fazla zikredilmez, zikredilmelidir. İyi ve kötünün ayırt edilmesi konusu da ancak çocukluktan itibaren sağlam bir değerler sistemi geliştirilerek sağlanabilir. Hoşgörü, sevgi, adalet, saygı, yardımseverlik, sabır, empati, kanaatkarlık, çalışkanlık gibi pek çok kavram bu değerler sisteminin bir parçası ve bir toplumda iyiliğin yaygınlaşmasının olmazsa olmazları arasında yer alıyorlar.

Sayın Vehbi Vakkasoğlu'nun çok güzel bir sözü var; "İyilerin tembelliği, kötülerin faaliyetidir" diye. Demek ki böylesine ciddi kötülük propagandaları yapılan bir dönemde iyiliğin özenilesi bir tutum olduğu ve olumlu sonuçlarını anlata-

bilmek de çok önemli. Bu noktada ebeveynlere ciddi bir sorumluluk düşüyor. Anne ve babalar doğru davranışlarıyla çocuğa örnek olarak ve evlatlarına sevgiyle yaklaşarak böyle bir değerler sisteminin oluşmasına katkı sağlayabilirler ki, geleneksel eğitimde bu yöntem daima önemli bir yer tutmuştur. Unutmamalıdır ki, birlikte oyun oynayarak bile çocuğun dünyasında iyiliğe büyük bir yer açmak mümkün. Böyle yetiştirilen çocukların, gün gelip birer yetişkin olduğunda toplum için büyük bir kazanıma dönüşeceklerine şüphe yok.

Elbette ki kadın dediğimiz şey annelikten ibaret bir varlık değil. Günümüzde ve tarih boyunca her toplumda, birbirinden çok farklı pozisyonlarda görüyoruz kadınları. Bir avukat, bir doktor, bir STK temsilcisi, bir lider ya da bir garson, bir temizlikçi, bir çiçekçi... Yapılan iş ne olursa olsun daha fazla insanla temas etmek, daha fazla insanın ruhuna dokunmaya olanak tanıyor. Çalışma hayatına dâhil olan bir kadın mizacına yabancılaşmadığı sürece ve iyi bir mümin olmanın sorumluluğunu hissediyorsa elini değdirdiği şeyi yeşertme potansiyelini de barındırıyor. Artık "kadın eli değmesi" diye bir tabir kullanılıyor" bunun için. Bu söz, kadın bakış açısının yapıcı ve pozitif katkısını da ifade ediyor.

Geçmişe dönüp baktığımızda kendini insanlığa hizmete adanmış çok özel kadın örnekleri karşımıza çıkıyor. Bizler için en anlamlısı şüphesiz Hz. Hatice Validemiz. Kendisi mal varlığını Allah yolunda harcamakla kalmayıp, muhtaç durumdaki kızlara evinin kapılarını açmış, açları doyurmuş, hastaların bakımını üstlenmiş, ilmini onlarla paylaşmış. Kıymetli yazar Sibel Eraslan, validemizi anlattığı çalışmasında "Hatice annemiz Müslümanların ilk vakfiyesidir. Sadece malını değil, hayatını vakfetmiştir. Bugün dünyada ne kadar bereketli bir hareket varsa bunun altında

Haticevari bir kendini vakfetme anlayışı vardır." diye bahsediyor ondan.

Nitekim kendini insanlığa vakfetme geleneğinin devamını Osmanlı örneğinde görüyoruz. "Vakıf Medeniyeti" diye adlandırılan Osmanlı zamanında, iyilik adeta "kurumsal" bir kimlik kazanıyor. Gücü yeten kimselerin kendi aralarında kurmuş olduğu vakıflar, akla hayale gelmeyecek konularda halka hizmet veriyorlar. Mesela; tarihimizde göçmen kuşların ihtiyaçlarını karşılamak ve yaralı olanların bakımını yapmak, cildi bozulmuş kitapları tamir etmek, hamam ve çamaşırhane yaptırmak, hastalara ilaç hazırlamak, tarihi eserlerin bakımını yapmak, Müslim ve gayrı Müslimlere mezar yaptırmak gibi amaçlarla kurulmuş pek çok vakıf mevcut. Burada dikkat çeken husus, vakıfların hizmet kapsamındaki sınırsızlık... Hayvanlar, bitkiler, yapılar, eşyalar ve tabi ki dinine ırkına bakılmaksızın insanlar bu kapsama giriyor.

Tabi burada vakıf geleneğinde önemli rol üstlenen hanım sultanları da es geçmemek lazım. Sultanların yaptırdıkları vakıflarda hanımlara has incelikler hemen göze çarpıyor. Mesela, Hürrem Sultan'ın yaptırdığı Haseki Sultan Külliyesini ele alalım. Külliye hastalara, fakirlere ve öğrencilere kol kanat gelecek hastane, mektep ve imarethane bulunmasının yanı sıra bir de kadınlar hapishanesi var. Hapishanenin külliyeye dâhil edilmesinden maksat, bir şekilde hata yapıp buraya yolu düşen kadınları topluma kazandırmaya yönelik bir kurum olarak düşünülmüş olması. Nitekim o dönemde hapishaneden tahliye olan pek çok kadın bu şekilde yeni bir başlangıç yapma şansı elde etmiş.

Yine bugün hala ayakta kalan Bezm-i Âlem Hastanesi, Pertevniyal Mektebi, Validebağ Sanatoryumu ve saymakla bitmeyecek kadar cami,

hanım sultanların iyilik yolunda açtığı kapının bugünlere miras kalan eserleridir.

Atalarımızdan miras aldığımız iyilik kültürünün söz konusu yapılarda vücut bulduğu gibi davranışlarımıza da sirayet ettiğine inanıyorum. Türkiye'nin bugünkü ölçeğiyle gerek devlet gerekse STK'lar yoluyla dünyanın neresinde birileri mağdur olsa yardım elini uzatması böyle bir mirasın sonucudur şüphesiz. Şu an gözümüzün önünde yaşanan Suriyeli mülteciler krizinde Türkiye'nin üstlendiği rol ortada. Sığınmacılara yalnızca sınırlarını açmanın karşılığı olarak kollarındaki saate el koymayı düşünebilen bir devlet anlayışı, bizim penceremizden hiçbir şekilde anlaşılması mümkün olmayan bir tutum.

Aklıma gelen bir diğer örnek, bu geleneği insan olarak da sürdürebildiğimizi doğrular nitelikte. Beş yıldır ülkemizde yaşayan bir İspanyol burada kendini çok güvende hissettiğini, Avrupa'da aynı

güven duygusunu hiç yaşamadığını anlatmıştı sohbetimiz sırasında. Gerekçe olarak ise, Avrupa'da insanın başına kötü bir şey geldiğinde kimse yardım etmeyişi, Türkiye'de ise insanlar o anda kendi başına ne geleceğine aldırmaksızın tanımadığı bir insanın yardımına bile koşuyor oluşunu göstermiş, yaşadığı bazı olayları örnek vermişti. Bugün ülkesinde kendini güvende hissetmeyen bir Avrupalı, bir gayrimüslim aramızda kendini böylesi rahat hissediyorsa sebeplerini içimizde muhafaza ettiğimiz değerler sisteminde aramak gerektiğini düşünüyorum.

Özetle söyleyecek olursak, gerek Cenab-ı Hakk'ın bize bahsettiği fitrat gerekse atalarımızdan miras aldığımız gelenek bizi iyiliğe yakın kılacak bir değerler sistemine sahip. Birer mümin olarak bunu muhafaza etmeyi başarır ve yapıp ettiğimiz işler vasıtasıyla doğrudan ya da dolaylı yollardan bizden sonraki nesillere aktarabilirsek dünyada iyiliğin yayılmasına ciddi anlamda katkımız olacaktır.

TDV KAGEM'in İlk Şubesi Gaziantep'te Açıldı

**Türkiye Diyanet Vakfı Kadın Aile ve Gençlik Merkezinin (KAGEM)
ilk şubesi, Gaziantep'te açıldı.**

Açılışı 25 Aralık 2015 Cuma günü Diyanet İşleri Başkanı ve TDV Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez tarafından gerçekleştirilen Gaziantep KAGEM aynı zamanda KAGEM'in ilk şubesi oldu. Açılış törenine, TDV Mütevelli Heyeti II. Başkanı Mazhar Bilgin, Gaziantep Valisi Ali Yerlikaya, Gaziantep Milletvekili Canan Candemir Çelik, Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Fatma Şahin, Şahinbey Belediye Başkanı Mehmet Tahmazoğlu, Gaziantep Muf-

tüsü Ahmet Çelik, kamu kurumu ve sivil toplum örgütü temsilcileri ile KAGEM gönüllüleri de katıldı. Gaziantep KAGEM Şube Müdürlüğüne Kilis Üniversitesi öğretim görevlisi Zehra Ünal görevlendirildi.

TDV KAGEM Müdürü Hicret Toprak, 1996'da Ankara'da kurulan merkezin çalışmaları aracılığıyla ürettiği bilgiyi toplumla paylaşması ve projelerini daha geniş bir alanda hayata geçir-

mesi için şubeleşmesinin faydalı olacağını düşündüklerini ifade etti.

Toprak, KAGEM'in ilk şubesinin Gaziantep'te açıldığını dile getirerek "2016 yılı içinde İstanbul, İzmir, Adana ve Konya ile birlikte 5 KAGEM şubesi, aktif olarak çalışmalarına başlayacak" dedi.

"Hedef, dini bilginin topluma ulaşması"

KAGEM'in, TDV çatısı altında toplumun her kesimine ulaşmayı hedeflediğini vurgulayan Toprak, merkezin her kesimi, başta İslam ilahiyatı olmak üzere dini bilgi, düşünce, kültür ve sanatla buluşturmak, toplumsal sorunlar karşısında bilgi, söylem ve proje üretmek üzere kurulduğunu aktardı.

Toprak, KAGEM şubelerinin öncelikli hedefinin dini bilginin topluma ulaşması için bir köprü vazifesi görmek olduğuna işaret ederek "Burada eğitim verecek kişiler, başta ilahiyat fakülteleri olmak üzere akademisyen ve uzman kişilerden oluşacak. Öncelikli hedefimiz, KAGEM şubelerinin bu bilgi dolaşımına ev sahipliği yapması" diye konuştu.

Bilginin ahlak, estetik ve sanatla iç içe olduğu mekânlar oluşturulacak

Şubelerde kültür ve sanat çalışmalarının yoğun bir şekilde yürütülmesini, özellikle İslam sanatlarının ruhuna uygun olarak aktarılmasını önemsediklerini de dile getiren Toprak, şunları kaydetti:

"Bu sanatlar, İslam ahlakının da en zarif bir şekilde insanı yoğurduğu birer okuldur aslında. Do-

layısıyla biz şubelerimizde, ilim, kültür ve sanat alanlarını geleneğimizde olduğu gibi yeniden bir araya getirmeye, bilginin ahlakla, estetikle ve sanatla iç içe olduğu mekânlar oluşturmaya gayret edeceğiz."

"KAGEM Şubeleri savaş, göç, şiddet mağdurlarının yaralarını saracak"

KAGEM çatısı altında aynı zamanda, toplumun savaş, göç, şiddet gibi sebeplerle çeşitli açılardan bugün dezavantajlı durumda bulunan kesimlerine yönelik projelerin de hayata geçirildiğinin altını çizen Hicret Toprak bu projelerin geniş bir gönüllü ağının desteğiyle uygulandığını ifade etti.

Toprak: "Bugün toplumun bütün tabakalarını çeşitli düzeylerde etkileyen sorunlar karşısında bizler, bir kadın ve gençlik inisiyatifi olarak sorumluluk almaya, muhataplarımızı da bu sorumluluğu paylaşmaya davet ediyoruz" diyerek, Aralık 2015 tarihinden bu güne kadar pek akademik faaliyet ve projenin gerçekleştirildiği Gaziantep KAGEM Şubesinde önümüzdeki aylarda da çalışmaların hız kesmeden devam edeceği bilgisini verdi.

TDV KAGEM’de “Kalem Söyleşileri”

TDV KAGEM, KALEM Kitap Kahve’de rutin olarak düzenlediği “Kalem Söyleşileri” dizisinde 2016’ya çok renkli isimlerle merhaba dedi.

Genç kitapseverleri kültür, sanat ve edebiyat dünyamızın saygın isimleri ile bir araya getirmeye devam eden KAGEM yeni dönemde Bülent Ata, Furkan Çalışkan ve Tarık Tufan gibi sevilen isimleri gençlerle buluşturdu.

Kalem Söyleşileri’nde 2016’nın ilk konuğu Bülent Ata oldu

Şair ve Öykücü kimliğiyle tanıdığımız Ata, yazdığı pek çok romanın da ötesinde çocuklara yönelik güzel kitapların da yazarı. Özellikle de “Sevimli Kelimeler Ülkesi” adlı kitabı belki de alanında tek sayılabilecek türden... “Çocuk Edebiyatı’ndaki dini içerikli yazılan kitaplarda akademik duygularla her şeyi verme adına gereksiz yüklemelerde bulunup olayları anlatırken çocuk bakışını bazen es geçiyor olmamız bugün en büyük eksiklerimiz” diyen Ata, “Sevimli Kelimeler” adlı kitabının bu hassasiyetle ortaya çıktığını söyledi.

KAGEM, Ocak ayında ikinci olarak Furkan Çalışkan’ı ağırladı

Yazar söyleşisinde, şiire bakış açısını ve kendi şiirlerindeki hassasiyetleri samimi bir dille dinleyicileri ile paylaştı.

Şiirde Yerli Bir Dilin Olması Gerek

“Türkiye’de yazılan şiirlerin yüzde doksanı okuyucu üzerinde etki oluşturmuyor. Bunun en büyük nedeni, şiirin sadece tek kişiye özel yazılması. Şiirdeki büyü bu zaten. Yani tekil bir şey olmaması.” Şiirde yerli önemini vurgulayan şair, “Bir memleketi anlamanın en temel unsuru o ülkenin edebiyatını bilmekten geçer. Halk şiiri tanımadan modern şiir okumaya çalışmak ya da yazmak havada kalacak bir şeydir. Bu yüzden şiirin içinde yerli bir dilin olması önemli” dedi.

Ankara'dan Tarık Tufan geçti

KAGEM, "Kalem Söyleşileri" dizisinde son olarak bir başka özel yazarı, Tarık Tufan'ı "Şanzelize Düğün Salonu" adlı kitabı ile ağırladı.

Tarık Tufan'ın Şanzelize Düğün Salonu adlı kitabı, son dönemde yayınlanan romanlar arasında özel bir yere sahip. İki hayat arasına sıkışmış

bir karakterin kendini ve duygularını arama yolculuğunu konu alan yazar ile KALEM Kitap Kahve'de samimi, bir o kadar da keyifli bir söyleşi gerçekleştirdi.

"Hikâyelerde Gerçek Hayatta Olduğu gibi İnsancıl Kusurlar ve Küsurlar Olmalı"

Tarık Tufan, yeni yazar adaylarına da küçük tavsiyelerde bulundu. "Dönem dönem genç yazar adaylarından yazılar geliyor. Bana gelen yazılardaki en büyük eksiklik olay ve karakterlerdeki kusursuzluk. Hikâyelerde gerçek hayatta olduğu gibi insancıl kusurlar ve küsurlar olmalı. O zaman okuyucular zaten sizin dünyanıza girmek için bu kitabı açar. İşte sizin anlatacağınız her şeye inanmaya hazır bir kitledir bu" diyen yazar, soru- cevap eşliğinde ilerleyen söyleşinin ardından okurları için kitaplarını imzaladı.

KAGEM, düzenlediği söyleşilerin yanında çeşitli dallarda sanat ağırlıklı eserlerin de sergilenmesine fırsat vermekte. Bu anlamda en son olarak KALEM Kitap Kahve, karikatürist ve yazar Hasan Aycın'ın "Çizgilerle Kırk hadis" adlı sergisine de ev sahipliği yaparak pek çok eseri meraklısı ile buluşturdu.

Geleneksel Sanatlarımız KAGEM’de Yeniden Hayat Buluyor

Türkiye Diyanet Vakfı Kadın Aile ve Gençlik Merkezi (KAGEM) yüzyıllar öncesinden bugüne kadar yaşatılan klasik sanatların unutulmaması ve gelecek nesiller tarafından tanınıp yaygınlaştırılması amacıyla çeşitli dallarda sanat kursları ve seminerler düzenliyor.

KAGEM ve şubeleri bulundukları şehrin ilim, kültür ve sanat merkezleri olacak

Bulunduğu şehrin ilim, kültür ve sanat merkezi olmasını hedefleyen KAGEM, yaptığı akademik ve sosyal çalışmaların yanında geleneksel sanatlara da sahip çıkıyor. Tezhip, hat, minyatür, ebru, çini, ney ve ciltçilik gibi bugün kaybolmaya yüz tutmuş bu özel sanatların devamı için haftanın yedi günü hizmet veriyor.

Usta-çırak ilişkisi

KAGEM’de, usta çırak ilişkisi içinde devam eden dersler, bu sanatlarda uzmanlaşmış çok değerli eğitimciler eşliğinde gelecek nesillere, usulüne uygun şekilde aktarılıyor. KAGEM’de sahasının uzmanı olan Mücellit Mehmet Karslı’nın rehberliğinde haftada 2 gün olmak üzere 3 yıldır cilt sanatının incelikleri öğretiliyor. Orijinaline sadık kalınarak fermanlar, defterler ve eski kitapların restorasyonu cilt atölyesindeki öğrencilerin elinde hayat buluyor. Kursa katılan öğrenciler aldıkları eğitim sonunda alanlarında iş imkânı da bulabiliyor. 3 yıldır bu kurslardan yaklaşık 100 kişi faydalandı.

KAGEM ayrıca, Arapça, Osmanlıca ve Farsça gibi düzenlemiş olduğu dil seminerleri ile de geçmişten geleceğe köprü kurmaya devam ediyor.

“Ufuk ve Gönül Birliği İçerisinde Çalışmalıyız”

Diyanet İşleri Başkanı ve Türkiye Diyanet Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Mehmet Görmez, TDV personeli ile bir araya geldi.

Görmez, TDV Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen 2016 Ufuk Buluşması'nda yaptığı konuşmada, vakfın son 3 yılda kadrosunun yenilendiğini belirterek, birimler arasında çalışma ahengi, uyum ve birlikteliğin kendisini mutlu ettiğini söyledi.

Türkiye Diyanet Vakfı hizmetlerinin 2016'da da büyük bir heyecanla devam edeceğini be-

lirten Görmez, Allah'a (cc) olan sorumluluğun ve yaratılış gayesinin unutulmaması gerektiğini söyledi.

İnsanlık ailesinin bir ferdi olarak dünyanın dört bir tarafındaki mazlumlara iyilik götürmeyi sürdüreceklerini vurgulayan Başkan Görmez, “Ufuk ve gönül birliği içerisinde dünyadaki kardeşlerimizin yardımına koşmalıyız.

7 kıtada insanlığa hizmet etmek, dünyanın her tarafında mazlumlara yardım etmek bizim nasibimiz. Allah'a hamd etmek lazım. Dünyada yapılacak çok iş var. Her birimiz, kalbimizi, aklımızı birleştirerek çok daha hayırlı ve iyi işler yapmak için çaba göstermemiz gerekiyor. Zaman israfı olmamalı. Daima büyük bir sevgi ve muhabbetle çalışmalıyız. Hayat çok kısa, yapılacak iş çok. Biz kısa hayatımıza çok şey sığdırmalıyız. Birlikte daha büyük iyiliklere ulaşabiliriz" diye konuştu.

Yapılan işlerin sıradanlaştığı zaman tehlikenin de başladığını vurgulayan Görmez, yeni ülkeler ve yeni projelerle insanlığın hizmetine koşmaya devam edeceklerini kaydetti. Yapılan işlerde birilerini hoşnut etmek değil, Allah'ın (cc) rızasını kazanmanın birinci öncelik olması gerektiğini vurgulayan Görmez, "Yaptığımız iş ne kadar büyük olursa olsun, önemli olan Allah'ın rızasıdır. Hakk'ımızı memnun edersek halkımız da memnun olacaktır" dedi.

İslam dünyasının zor bir süreçten geçtiğini vurgulayan Görmez, "Umutlarını Türkiye'ye bağlamış dünyadaki bütün Müslümanlara ulaşılmasının önemli olduğunu" kaydetti.

Başkan Görmez, eğitim konusunda vakfın güzel hizmetleri olduğunu ifade ederek, "Vakfımızın güzel hizmetleri var. Hediye Kuran Olsun kampanyamıza elhamdulillah teveccüh oldukça iyi. Milyonlarca Kur'an-ı Kerim'e ihtiyacımız var. Hayırseverlerimizin desteği ve kuracağımız Kur'an matbaamız ile bu ihtiyacı karşılayacağız" diye konuştu.

Türkiye Diyanet Vakfı'na Ziyaretler

Türkiye Diyanet Vakfı olarak dünyanın farklı ülkelerinden gelen heyetleri ağırladık.

Yurt içinden ve yurt dışından heyetler, Türkiye Diyanet Vakfı'nı ziyaret ederek, Vakfın faaliyetleri hakkında bilgi aldı.

Etiyopya İslam İşleri Yüksek Konseyi Başkanı Şeyh Muhammed Emin Cemal ve beraberindeki heyet, Kenya'nın Garissa Mandera Eyalet Valisi Ali İbrahim Roba, Garissa Eyalet Valisi

Nathif Jama Adam ve beraberindeki heyet, Diyanet İşleri Başkanlığı ve TDV'nin organize ettiği Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden Türkiye'ye değerler eğitimi için gelen gençler, Avustralya Muslim Aid ve Belarus Müslümanları Dini İdaresi heyetleri, Türkiye Diyanet Vakfı'nı ziyaret etti.

Ziyaretlerde, Vakfımızın faaliyetleri konusunda bilgi verilirken, eğitimden hayri ve sosyal hizmetlere kadar farklı alanlarda çok sayıda işbirliği konuları ele alındı.

Kenya Heyeti

Belarus Heyeti

Avustralya Heyeti

Etiyopya Heyeti

Biz de sizi dinliyoruz

DIYANET RADYO DİNLEMENİN

www.diyanetradyo.com

TÜRKİYE
DİYANET VAKFI

DİYANET İŞLERİ
BAŞKANLIĞI

ŞİMDİ

YARALARI

SARMA ZAMANI

YARASAR
yaz
5601
'e gönder

#YaralariSarmaZamani

📱 | DiyanetVakfi

SMS ile bağışlarda her sms 10 tl olarak belirlenmiştir. Bağışlarınızı ayrıca: www.diyagnetvakfi.org.tr üzerinden online olarak, Kamu bankalarından EFT veya Havale yoluyla, TDV şubeleri, İl ve İlçe Müftülüklerinden makbuz karşılığı yapabilirsiniz.

“Dünyada hiçbir gönül Kur’ansız kalmasın”

